

**ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**6831 SAYILI ORMAN KANUNU’NUN 2/B MADDESİ UYGULAMALARI
VE SONUÇLARI (AMASYA İLİ ÖRNEĞİ)**

Betül UYSAL

ORMAN MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

**ÇANKIRI
2023**

Her hakkı saklıdır

TEZ ONAYI

Betül UYSAL tarafından hazırlanan “**6831 Sayılı Orman Kanunu’nun 2/B Maddesi Uygulamaları ve Sonuçları (Amasya İli Örneği)**” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği ile Çankırı Karatekin Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Orman Mühendisliği Anabilim Dalı’nda **Yüksek Lisans Tezi** olarak kabul edilmiştir.

Danışman : Doç. Dr. Üstüner BİRBEN

Jüri Üyeleri :

Başkan : Prof. Dr. Osman Devrim ELVAN
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Üye : Prof. Dr. Osman Devrim ELVAN
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Nimet VELİOĞLU
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Üye : Doç. Dr. Gökçe GENÇAY
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı
Bartın Üniversitesi

Üye : Doç. Dr. Üstüner BİRBEN
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı
Çankırı Karatekin Üniversitesi

Yukarıdaki sonucu onaylarım

Prof. Dr. Hamit ALYAR

Enstitü Müdürü

ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ

Çankırı Karatekin Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğine göre hazırlamış olduğum “**6831 Sayılı Orman Kanunu’nun 2/B Maddesi Uygulamaları ve Sonuçları (Amasya İli Örneği)**” konulu tezin bana ait, özgün bir çalışma olduğunu; çalışmamın hazırlık, veri toplama, analiz ve bilgilerin sunumu olmak üzere tüm aşamalarında bilimsel etik ilke ve kurallara uygun davrandığımı, tezin içerdiği yenilik ve sonuçları başka bir yerden almadığımı, tezde kullandığım eserleri usulüne göre kaynak olarak gösterdiğimi, tezin Çankırı Karatekin Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü’nden başka bir bilim kuruluna akademik amaç ve unvan almak amacıyla vermediğimi ve bu çalışmamın Çankırı Karatekin Üniversitesi tarafından kullanılan “Bilimsel İntihal Tespit Programı”yla tarandığını, “intihal içermediğini” beyan ederim. Çalışmamla ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması halinde ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara razı olduğumu bildiririm. Çankırı Karatekin Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca gereğinin yapılmasını arz ederim (28/08/2023).

Betül UYSAL

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

6831 SAYILI ORMAN KANUNU’NUN 2/B MADDESİ UYGULAMALARI VE SONUÇLARI (AMASYA İLİ ÖRNEĞİ)

Betül UYSAL

Çankırı Karatekin Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı

Danışman: Doç. Dr. Üstüner BİRBEN

Bu çalışma, Amasya ili sınırları dâhilinde bulunan orman arazilerinin ne kadarlık kısmının 2/B madde uygulamalarına konu edildiği, bu uygulamaların yapıldığı alanlarda ormana ve 2/B uygulamalarına ilişkin algı ve uygulama sonuçlarının ne olduğuna yönelik tespitler ile karşılaşılan sorunlara çözüm önerileri sunmak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Çalışma, anket yöntemi kullanılarak 400 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Anketlerden elde edilen veriler tablolaştırılmış ve grafikler hazırlanmıştır. Ayrıca, seçilen değişkenler ile Ki-Kare analizi yapılmıştır. Araştırma sonucunda Amasya ili 2/B uygulamaları tamamlanmış Aksalur, Bayat, Alakadı, Yassıçal, Yenice, Ümük, Karataş, Yuva, Damudere, Dadıkavakçayırı, Ormanözü, Ziyaret, Çiğdemlik, Aydınca, Durucasu, Ardıçlar, Mahmatlar, Beldağı, Şeyhsadi, Musa, Karsan, Elittekke ve Akyazı köylerinde vatandaşın 2/B uygulamaları hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığı ancak 2/B arazilerini tarımsal faaliyetlerinde kullandığı, yatırım aracı olarak gördüğü, ata topraklarına sahip çıktığı düşüncesinin hâkim olduğu, gelecek nesillere miras bırakmak istedikleri, gerektiğinde de bu yerler için değerinden fazla ödeme yapma isteğinde oldukları ve geçmişteki tarih değişikliklerini dikkate alarak gelecekteki uygulamalar için beklenti içinde oldukları tespit edilmiştir.

Orman varlığı açısından bir tehdit unsuru olan bu algı ve beklentilerin değiştirilmesi adına 2/B uygulamalarına esas olan tarih değişikliklerine son verilmesi, yönetim ve halkla ilişkilere yönelik eksikliklerinin kitle iletişim araçları giderilmesi ve toplumun orman algısının geliştirilmesi önerilmektedir.

2023, 101 sayfa

ANAHTAR KELİMELEER: Orman, 2/B Uygulamaları, Algı, Toplum,

ABSTRACT

Master of Science Thesis

APPLICATIONS OF THE ARTICLE 2/B OF THE FOREST LAW NO. 6831 AND ITS RESULTS (THE CASE OF AMASYA PROVINCE)

Betül UYSAL

Çankırı Karatekin University
Graduate School of Natural and Applied Sciences
Department of Forest Engineering

Advisor: Assoc. Prof. Dr. Üstüner BİRBEN

This study aimed to determine the extent of forest lands within the boundaries of Amasya province that are subject to 2/B article applications, to identify perceptions and outcomes related to forests and 2/B applications in the areas where these applications were made, and to propose solutions for the encountered problems.

The research was conducted using a survey method with 400 participants. The data obtained from the surveys were tabulated and graphed. Additionally, Chi-Square analysis was performed with selected variables. The results of the research showed that citizens in the villages of Aksalur, Bayat, Alakadı, Yassıçal, Yenice, Ümük, Karataş, Yuva, Damudere, Dadıkavakçayırı, Ormanözü, Ziyaret, Çiğdemlik, Aydınca, Durucasu, Ardıçlar, Mahmatlar, Beldağı, Şeyhsadi, Musa, Karsan, Elittekke, and Akyazı in Amasya province did not have sufficient information about 2/B applications. However, they were using 2/B lands for agricultural activities, considering them as an investment, and preserving them as ancestral lands. They expressed the desire to pass these lands down to future generations and were willing to pay more than their value if necessary. They also had expectations for future applications, taking into account historical changes in the past.

In order to change the perceptions and expectations that pose a threat to forests, it is suggested to put an end to the historical changes underlying the 2/B applications. Furthermore, addressing the deficiencies in governance and public relations through mass media and enhancing the public's understanding of forests are recommended.

2023, 101 pages

Keywords: Forest, 2/B applications, Perception, Society, Amasya

ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR

“6831 Sayılı Orman Kanunu’nun 2/B Maddesi Uygulamaları ve Sonuçları (Amasya İli Örneği)” adlı bu çalışma Çankırı Karatekin Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Orman Mühendisliği Anabilim Dalında Yüksek Lisans Tezi’’ olarak hazırlanmıştır. Bu çalışmanın amacı Amasya ili örneğinden yararlanarak 6831 Sayılı Orman Kanunu’nun 2/B maddesi uygulamaları ve sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Çalışmamız süresince konu ile alakalı engin akademik bilgilerini paylaşan ve beni yönlendiren danışmanım ve kıymetli hocam Doç. Dr. Üstüner BİRBEN’ e teşekkürlerimi sunarım. Bu aşamaya gelmemde üzerimde emeği olan tüm değerli hocalarıma minnettarım. Görüşleri ile çalışmamıza katkıda bulunan değerli hocam Dr. Öğr. Üyesi Hasan Emre ÜNAL’a ve bu süreçte yardımlarını esirgemeyen Zeynep KEMALOĞLU, Atıf Emre BAYINDIR ve Ayfer CAN’ a Amasya Tapu Müdürlüğü, Amasya Kadastro Müdürlüğü, Amasya Milli Emlak Müdürlüğü çalışanlarına ve anket çalışmaları boyunca yardımını esirgemeyen ilgili köy muhtarlarına, anket sorularını cevaplandıran köylülere teşekkür ederim

Hayatımın her anında yanımda olan kızım Güner Bahar UYSAL’a, eşim Tuncay UYSAL’a, annem Hatice VARİŞ’a, merhum babam Kenan VARİŞ’a derin sevgi ve teşekkürlerimi sunarım.

Betül UYSAL

Çankırı, Ağustos 2023

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	1
ABSTRACT	2
ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR.....	3
İÇİNDEKİLER	4
SİMGELER DİZİNİ	6
KISALTMALAR DİZİNİ	7
ŞEKİLLER DİZİNİ	8
ÇİZELGELER DİZİNİ	9
1.GİRİŞ..	10
2.MATERYAL VE YÖNTEM.....	15
2.1 Materyal..	15
2.2 Yöntem...	16
3.GENEL KISIMLAR.....	18
3.1 Orman ve Orman Kadastro Hakkında Özet Bilgiler.....	18
3.1.1 Ormanın tanımı.....	18
3.1.2 Türkiye’de orman kadastro çalışmaları	22
3.2. 2/B Uygulamasının Tarihçesi, Uygulaması ve Satış.....	41
3.2.1 2/B uygulamasının tarihçesi	41
3.2.2 2/B uygulamaları ve satış.....	43
3.3 2/B Uygulamalarının Etkileri.....	48
3.3.1 Tapu ve Kadastro Kanunlarındaki düzenlemelerin 2/B uygulamalarına etkisi.....	48
3.3.2 6292 Sayılı Kanun’daki düzenlemelerin 2/B uygulamalarına etkisi	48
4.BULGULAR	52
4.1 Amasya İlinin Orman Varlığı 2/B Alanları ve Güncel Durum.....	52
4.1.1 Amasya ili orman varlığı	52
4.1.2 Amasya ili 2/B alanları	53
4.2 Anketlere İlişkin Bulgular ve İstatistiksel Analiz	57
4.2.1 Anketlere ilişkin bulgular.....	57
4.2.2 Anket bulgularına ilişkin ki-kare analizi sonuçları	79

5. TARTIŞMA VE SONUÇ.....	85
KAYNAKÇA	93
ÖZGEÇMİŞ.....	101

SİMGELER DİZİNİ

Ha	Hektar
M.Ö.	Milattan önce

KISALTMALAR DİZİNİ

UNFCCC	Birleşmiş milletler iklim değişikliği çerçeve sözleşmesi
CBD	Biyolojik çeşitlilik sözleşmesi
ÇŞİDB	Çevre şehircilik ve iklim değişikliği bakanlığı
HES	Hidroelektrik santrali
MEOP	Milli emlak otomasyon programı
OGM	Orman genel müdürlüğü
FRA	Orman kaynakları değerlendirmesi
RES	Rüzgâr enerji santrali
SPSS	Statistical packagefor social science
TKGM	Tapu kadastro genel müdürlüğü
TAKBİS	Tapu ve kadastro bilgi sistemleri

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1.1 Türkiye orman varlığı (OGM 2022).....	14
Şekil 4.1 Amasya ili orman varlığı haritası.....	53
Şekil 4.2 Cinsiyet dağılım grafiği.....	59
Şekil 4.3 Yaş aralığı grafiği.....	60
Şekil 4.4 Eğitim durumu grafiği.....	62
Şekil 4.5 Aylık gelir dağılımı grafiği.....	63
Şekil 4.6 Gelir kaynağı grafiği.....	64

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 3.1 Türkiye ve Amasya geneli yıllara göre 2/B verileri (ÇŞİDB 2023).....	47
Çizelge 4.1 Ankete katılan köylerin yüzölçümü değerleri.....	54
Çizelge 4.2 Ankete katılan köylerin demografik verileri.....	56
Çizelge 4.3 Ankete katılan köylerin 2/B verileri.....	58
Çizelge 4.4 Cinsiyet dağılımı.....	59
Çizelge 4.5 Yaş aralığı dağılımı.....	60
Çizelge 4.6 Eğitim durumu dağılımı.....	61
Çizelge 4.7 Aylık gelir dağılımı.....	62
Çizelge 4.8 Gelir kaynağı dağılımı.....	63
Çizelge 4.9 Ormanın faydaları sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	65
Çizelge 4.10 Ormanın korunması gerekliliği sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	66
Çizelge 4.11 Ormanı korumada en etkili yol sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	67
Çizelge 4.12 Ormanı korunmasında devletin yeterlilik dağılımı.....	68
Çizelge 4.13 Ormanı korumada özel ya da devlet mülkiyeti sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	68
Çizelge 4.14 2/B çalışmalarının yararlı olup olmadığının sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	69
Çizelge 4.15 2/B konusunda bilgilendirme sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	70
Çizelge 4.16 2/B hakkında yasal hak sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	71
Çizelge 4.17 2/B hakkında bilinçlendirme sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	72
Çizelge 4.18 2/B alanına talip olma isteği sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	73
Çizelge 4.19 2/B alanına talip olma nedeni sorusuna ilişkin cevapların74	
Çizelge 4.20 2/B alanına değerinden fazla bedel ödeme sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	74
Çizelge 4.21 2/B uygulamalarına ilişkin süre uzatım sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	75
Çizelge 4.22 2/B uygulamalarına süre uzatımının düşünülmesinin nedenleri sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	76
Çizelge 4.23 2/B uygulamalarına idari ve şahsi uyumsuzluk sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	77
Çizelge 4.24 2/B uygulamalarına adli veya idari süreç sorusuna ilişkin cevapların dağılımı.....	78
Çizelge 4.25 2/B ile ilgili yasal süreç bilgilerinin sorusuna ilişkin cevapların dağılımı ...	79
Çizelge 4.26 SPSS analizi sonucunda aralarında anlamlı ilişki bulunan değişkenler.....	82-83

1. GİRİŞ

Milyarlarca yıl önce var olan dünyamız bünyesinde birçok canlı ve cansız varlığı barındırırken, insanoğlunun varolmasıyla başlayan, canlı ve cansız varlıklar arasındaki karşılıklı ilişkilerin de oluşmasını sağlamıştır. Bu ilişkiler halen devam ederken, nesiller boyunca da devam edeceği bir gerçektir (Turan 1988).

İnsan ihtiyaçlarının sınırsız, doğal kaynakların sınırlı olması canlı ve cansız varlıklara olan gereksinimi arttırırken bu gereksinimler doğrultusunda insanların bilinçsiz davranışları, karşılıklı ilişkilerde en büyük paya sahip olan ormanlarımızın ve bünyesinde barındırdığı birçok canlı ve cansız varlığın yok olmasına veya yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmasına neden olmaktadır. Bunun bir sonucu olarak ormanlarımız vasıf kaybı tehlikesiyle karşı karşıya kalmaktadır. Canlı yaşamının her safhasında fayda sağlayan, birçok niteliği aynı anda bünyesinde barındıran yapısı, özellikleri ile ormanlar zaman zaman farklılıklar arz etse de çok fonksiyonlu bir ekosistemdir. Örneğin toprak, hava, su ve iklim gibi değerleri koruyarak bitkilerin, hayvanların yaşamlarını sürdürebilmeleri için çeşitli yaşamsal işlevlere sahip olan, bu değerlerin yanı sıra topluma insanoğluna faydalar sağlayan, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de ayrı bir mülki değeri bulunan, kendini sürekli yenileyebilen doğal servetlerimizden olan ormanlarımız, bünyesinde barındırdığı toplumsal fonksiyonları ve farklı kullanım alanlarıyla özel öneme sahiptir (Aydın 1998).

Ormanlarımız, bize kazandırdığı odun hammaddesinin yanı sıra, insanoğlunun yaşamı için gerekli olan; gıda, temiz hava, su, ilaç, yakıt, barınak, dinlenme, istihdam, gelir kaynağı gibi birçok ihtiyacın yanısıra ekonomik, ekolojik, çevresel, ve sosyokültürel ihtiyaçları da karşılayan tabiatın önemli bir doğal kaynağıdır (Şafak ve Gül 2012). İnsanoğlu için ormanlardan elde edilen ürünlerin yanı sıra ormanın bizatihi; arazilerinden de yararlanılma ağırlık kazanmaktadır (Aydın 1998).

İnsanoğlunun orman ve doğayla olan karşılıklı ilişkileri birçok değişim sürecinden geçmiş ve halende geçmektedir. Özellikle ormanların; tüketimi, kullanımı ve yararlanma süreci, insanların ihtiyaçları doğrultusunda değişerek gelişmektedir. Bu değişim sürecinde

ara değişkenlerden olan sosyal ve ekonomik niteliklerde oldukça etkilidir. Örneğin sosyal ve ekonomik hareketlilik üzerindeki baskıların en büyük sebepleri nüfusun artışı, yoğunluğu ve dağılımı, buna bağlı olarak toprak ve gelir dağılımını, tüketimin artmasını, dolayısıyla da orman kaynaklarının verimini, kullanımını ve alanını etkilemektedir. Bu etkenler doğrultusunda orman kaynaklarını etkileyen ve doğanın tahrip edilmesine yol açan en önemli özellik nüfus artışıdır (Şen ve Toksoy 2006).

Ormanlar; insanlar için hammadde temini, kaynakların kullanımı ve rekreasyon gibi bir çok açıdan önem kazanırken (Erdönmez 2013), bu yerlerin kullanımı maalesef belirli kurallar dâhilinde olmasına karşın, yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır (Turan 1988). Dolayısıyla bu kaynaklara ilişkin tüm geliştirme yöntemleri, korunması ve kaynaklardan en iyi şekilde yararlanılması dünyada olduğu gibi ölkemizde de en önemli gündem konularını oluşturmaktadır (Erdönmez 2013).

Ormanlarımız, Tanzimat Fermanı'ndan önce, kullanılmasında sakınca bulunmayan hiçbir kanuna bağlı olmayan doğal kaynaklarken (Aslankara 2000), ormanlara olan ilgi, 1857 yılında orman kaynaklarından yararlanabilmek amacıyla açılan “orman okulu” ile başlamıştır (Mermer 1991). 1857 yılında “Arazi Kanunnamesi” adlı düzenleme ormanlar ile ilgili hükümler konulmuş, 1870 yılında yürürlüğe giren devlete gelir getirmesi ve ormanları korumak amacıyla “Orman Nizamnamesi” hazırlanmıştır (Aslankara 2000). Bu düzenlemeye bir tepki olarak halk, ormanlardan daha fazla faydalanma çabasına ve ormanların daha yoğun bir şekilde işgal edilmesine yol açmıştır. Ormanları bu durumdan korumak için 1914 yılında Askeri Orman Jandarma Birliği kurulmuş fakat ölkenin içinde bulunduğu sıkıntılar nedeniyle birlik başarılı olamamış, ormanlara yapılan işgaller artarak devam etmiştir (Kutluk 1948).

Yoğun işgallerin yaşanmasındaki en büyük etkenlerden biri de Arazi Kanunnamesinde koru ve baltalıkların tarla haline getirilerek Kafkasya ve Kırım'dan göçen insanların bereketli topraklara değil ormanlık alanlara yerleştirilmeleri ile başlamıştır. Bu dönemde ormanlara verilen diğer büyük zararları; kâğıt fabrikaları, maden işletmeleri, demir yolu ve telgraf işi yapan şirketler vermiştirler (Batmaz vd. 1999).

Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü zamanına denk gelen ve 1917 tarihinde hazırlanıp 1919 tarihinde yürürlüğe giren fakat 1920 tarihinde İktisat Bakanlığı'nın buyruğu ile yürürlükten kaldırılan Devlet Ormanları Usulü İdare-i Fennî Yerleri Hakkında Kanun yerine, Devlet Ormanlarına Ait Amenajman Talimatnamesi yürürlüğe girmiştir (Yılmaz 1992). Cumhuriyet'in ilanına kadar geçen sürede, zamanın koşul ve şartlarına göre ormanlar ile ilgili birçok kanunnameler, fermanlar, fetvalar ve talimatnameler çıkarılmış olsa da ihtiyaçlara göre hareket edildiğinden ormancılık faaliyetlerin de zorunlu olan devamlılık ilkesi zarar görmüş bunun üzerine 1920 tarihinden itibaren ormancılık işleri İktisat Vekâlet'ine bağlı bir Genel Müdürlükle bu durum 1924 tarihine kadar yürütölmeye çalışılmıştır. Bu süreç içerisinde 11 Ekim 1921 yılında "Baltalık Kanunu" ve 15 Nisan 1924 yılında köy halkının devlete ait ormanlarından faydalanmasını sağlayan "İntifa Hakkı Kanunu" çıkarılmıştır (Mermer 1991).

Cumhuriyetin ilanından bu yana yapılan yanlış uygulamalar sonucu oluşan ormansızlaşmanın en büyük sebepleri arasında ülkenin içinde bulunduğı kargaşa, ormanları korumaya yönelik herhangi bir çaba sarf edilmemesi, göçmenlerin ormanlarda istihdamlarının sağlanması, gerekli kontroller yapılmadan halka tapuların dağıtılması, orman içi ve yakınındaki halkın tabiatı tahrip etmesi sonucu, ormanların tespiti gerekli olmuştur (Ayaz 2016, Gümüş 2016).

Ormanlarla ilgili hükümlere 1870 tarihinde başlanılmış olsada, 1937 tarihinde yapılan düzenlemelerle yürürlüğe giren 3116 sayılı Orman Kanunu ile orman kadastrosunda ilk adımlar atılmaya başlanmıştır (İnal 1967). 3116 sayılı Orman Kanunu'nun 10. maddesi 5 yılda en az 250.000 ha orman sınırlarının tespitinin bitirilmesini (Okuy 1988), 21. maddesi 10 yıl içerisinde orman kadastrosuna esas olacak haritaların hazırlanarak tamamlanması öngörölmüştür (Gençay 2012). Ancak orman sınırlarının tespiti bitirilemediğı gibi, halkın orman alanlarını hayvancılık, yerleşim alanları ve tarım gibi farklı amaçlarla kullanmalarına imkan sağlamış, bu durum ormanlarda işgallerin meydana gelmesine neden olmuştur (Aslan 2015).

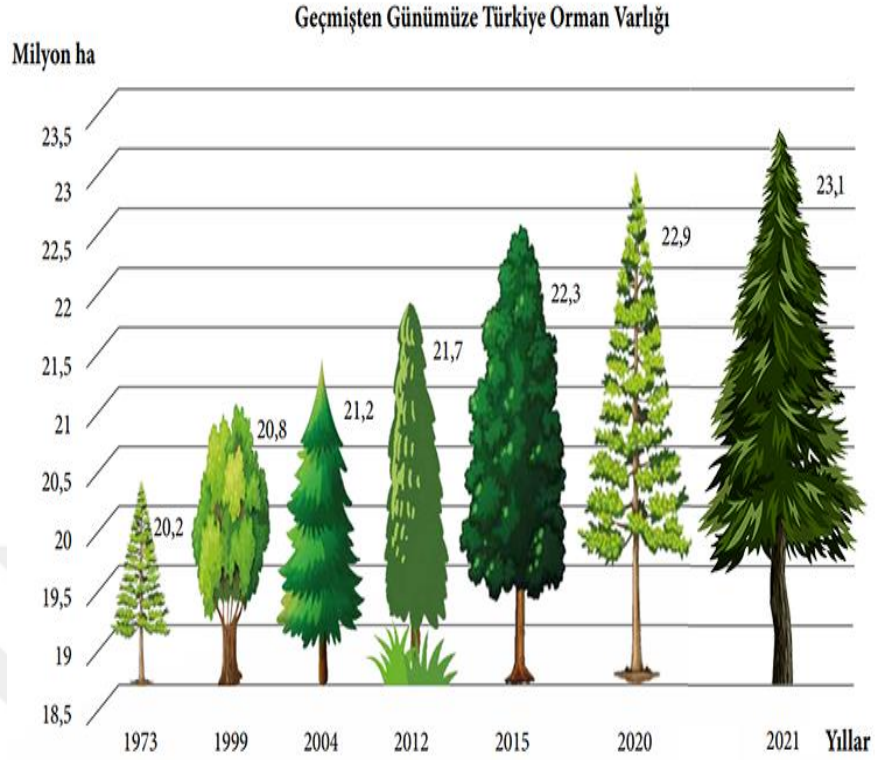
Özellikle, orman köylerinde yaşayan halkın birçoğı orman kadastrosunun yapılmasını istemeyerek sorunlara yol açmış, bu çalışmaların akabinde gerek orman köylüsüne

gerekse Orman Müdürlüğüne açılan birçok dava maddi ve manevi yükümlülükleri de peşinde getirmiştir (Tunay 1994).

Ormancılığın en büyük sorunlarından olan; kadastro çalışmalarının bitirilememesi, halkın ormana olan bakış açısı, halk ile orman arasındaki karşılıklı ilişkilerin belirli esaslar içinde olmaması, odun hammaddesinin yetersiz etimi, ağaçlandırma çalışmalarının yetersiz kalması, orman yangınları, ormancılık sektörünün temel sorunlarını oluşturduğundan, orman ile halk arasındaki ilişkinin düzeltilebilmesi için Beş Yıllık Kalkınma Planları hazırlanmıştır (Türker ve Yılmaz, 2010).

Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan ve büyük bir kısmı Orman Genel Müdürlüğü tarafından idare edilmekte bununla birlikte özel ve kamu tüzel kişilerine ait özel mülkiyete konu olan ormanlar ise ülkemizin tüm ormanlık alanının binde ikisinden daha az olup, yaklaşık 30.000 ha'a denk gelen bir alanı kaplamaktadırlar (OGM 2020). Her ne kadar yapılan kadastro çalışmaları ile orman vasfını yitirmiş olan 2/B arazileri orman sınırları dışına ıkarılrsa da tür ve kompozizyon bakımından önemli, ekolojik bakımdan zengin orman varlığımız, hazırlanan çeşitli eylem planları, rehabilitasyon, bakım ve ağaçlandırma çalışmaları ile her sene düzenli olarak artmaktadır (OGM 2021).

1963 yılında Beş Yıllık Kalkınma Planları ile düzenli döneme geçilerek yapılan orman envanter çalışmaları sayesinde, 1973 yılında 20 milyon 200 bin ha olan ülkemizin orman varlığı, 1999'da 20 milyon 800 bin ha, 2004 yılında 21 milyon 200 bin ha, 2012'de 21 milyon 678 bin ha, 2015'te 22 milyon 342 bin ha, 2018'de 22 milyon 622 bin ha, 2020 yılında 22 milyon 933 bin ha, 2022 yılında 23 milyon 245 bin ha ulaşarak ülke yzlmnn % 29,8'n oluştururken bu alanın 13 milyon 708 bin ha normal kapalı orman alanı ile toplam orman alanının % 58,98'ini, 9 milyon 537 bin ha ise boşluklu kapalı orman alanını ile toplam ormanlık alanın % 41,02'sini oluşurmaktadır (OGM 2023).

Şekil 1.1 Türkiye orman varlığı (OGM 2022).

1973 yılında 1744 sayılı Kanun ile başlayıp 4999 sayılı Kanun ile devam 2/B uygulamalarında 473.322 ha alan orman sınırları dışına çıkartılmıştır. Kullanım kadastro çalışmaları ile 5813 sayılı Kanuna göre gerçekleştirilen orman rejimi dışına çıkartılan yerlerin büyüklüklerinin, 1744.sayıllı.Kanuna göre 97.927.ha alan, 2896.sayıllı Kanuna göre 15.410.ha alan, 3302.sayıllı.Kanuna göre 292.434.ha alan olan ve orman rejimi dışına çıkartılan alanların toplamının 405.771 ha alan olduğu tespit edilmiştir. Ancak 2012 yılı sonunda elde edilen veriler göre bu alan 439.433 ha iken (Ayanoğlu 2012, Yıldırım ve Ayanoğlu 2014) 2015 yılı sonunda 483.155 ha alan, 2018 yılı sonunda 580.000 ha alan, 2021 yılı sonunda 640.000 ha alan olarak belirtilmiştir (OGM 2023).

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Materyal

Çalışmanın ana materyalini orman vasfını yitirmiş arazilere yönelik Amasya ili Merkez ilçede bulunan ve Milli Emlak Müdürlüğünden alınan verilerden yararlanarak 2/B uygulamaları tamamlanan ve 2/B arazisi bulunan 27 köyde gerçekleştirilen anketler oluşturmaktadır. 2/B arazilerine ilişkin uygulamalar ve sonuçlarına yönelik hazırlanan anket: 2020-2021 yılı yaz ve sonbahar mevsimlerinde Aksalur, Akyazı, Alakadı, Ardıçlar, Aydınca, Bayat, Beldağı, Çiğdemlik, Dadıkavakçayırı, Damudere, Duruca, Elittekke, Karsan, Karataş, Kale, Kızseki, Mahmatlar, Musa, Ormanözü, Sarımeşe, Şeyhsadi, Ümük, Yassıçal, Yeniköy, Yeşilyenice, Yuva, Ziyere köylerinde gerçekleştirilmiştir. Anket soruları hazırlanırken daha önce literatürde Yılmaz (2004), Geray vd., (2007), Pak ve Berber (2011) gibi benzer çalışmalar dikkate alınmıştır. Ankete katılanlara yöneltilen sorular anlaşılabilir ve amaca uygun olarak hazırlanmıştır. Anket; demografik özellikler, ormandan faydalanma şekilleri, orman idaresi ve idarenin faaliyetleri, orman kavramı, idareden beklentiler, ormanın faydaları, 2/B uygulamaları ve bu uygulamalara ilişkin algılara yönelik açık ve kapalı uçlu olarak toplam 29 sorudan oluşmaktadır. Sözel analiz metodunun esas alındığı bu çalışmada ilişki kalıpları ve bu ilişki kalıplarının nedenleri anlaşılmaya çalışılmıştır.

Bununla birlikte anket çalışması yapılarak, elde edilen veriler üzerinden konuya ilişkin analizler yapılmıştır. Bu çalışmada istatistiksel olarak ana kütleyi Amasya İlinde yaşayan nüfus oluşturmaktadır. Araştırmada %95 güven düzeyi ve %5 hata kabul oranı ile

$$n = \frac{N.p.q.Z^2}{(N - 1).d^2 + p.q.Z^2}$$

eşitliğinden hesaplanmıştır (Orhunbilge.2000, Daşdemir.2016).

Formülde; n = Örnek büyüklüğünü; Z = Güven katsayısı (%95 için $Z=1,96$); N = Ana kütle; p = Ölçülmek istenilen özelliğin ana kütlede bulunma olasılığını (0,5); q = Ölçülmek istenilen özelliğin ana kütlede bulunmama olasılığını (0,5); D = Kabul edilen örnekleme hatasını (0,05) ifade etmektedir.

Konuyla ilgili herhangi bir fikir araştırma öncesi ileri sürülemediği için P ve Q %50-%50 alınmış ve en yüksek örnek büyüklüğü elde edilmiştir (Yavuz 2000). Amasya ili TÜİK (2020) verilerine göre; anakütle (N)= 337.800 kişi olarak tespit edilmiştir. Böylece örneklem büyüklüğü 383 kişi olarak belirlenmiştir. Anket çalışması sırasında hatalı veya eksik doldurulma olasılığı da dikkate alınarak, toplamda 400 kişiye anket uygulanmıştır. Anketler rasgele örneklem yönetimi ile yüz yüze yapılmıştır.

Çalışmanın ana materyalini oluşturan anketlerin değerlendirilmesi, anket sorularına verilen cevapların sayısallaştırılması ve yüzdelik oranlara dönüştürülmesi yoluyla yapılmıştır. Ayrıca, Ki-kare (χ^2) analizi ile de konu açısından önemli görülen değişkenler arasındaki ilişkiler incelenmiştir.

2.2. Yöntem

Çalışmada; özgün bir konuya veya duruma ilişkin sorunların anlaşılmasına ve çözümlenmesine derinlik kazandırabilmek amacıyla detaylı bir çalışma yapılmıştır. Bu çalışma için 2/B uygulama ve çalışmaları tamamlanmış Amasya ili, Merkez ilçesine bağlı Aksalur, Akyazı, Alakadı, Ardıçlar, Aydınca, Bayat, Beldağı, Çiğdemlik, Dadıkavakçayırı, Damudere, Duruca, Elittekke, Karsan, Karataş, Kale, Kızseki, Mahmatlar, Musa, Ormanözü, Sarımeşe, Şeyhsadi, Ümük, Yassıçal, Yeniköy, Yeşilyenice, Yuva, Ziyere köyleri seçilerek; bu köylerdeki 2/B arazileri hakkında vatandaşların düşüncelerine ve algılarına ilişkin bulgular elde edilmiştir. Amasya Milli Emlak Müdürlüğünden alınan veriler doğrultusunda köylere gidilmiş ve bu köylerin sosyo-ekonomik ve eğitim durumu gözlemlenerek anket çalışması gerçekleştirilmiştir.

Çalışmada katılımcılarla görüşmeler yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Örneklerin seçiminde rastgele örneklem yöntemi kullanılmıştır. İlin 2/B uygulaması tamamlanmış farklı

köylerinde her kesim ile anket yapılmasına özen gösterilmiştir. Köylere gidilerek, köylülere anketin amacı, nasıl doldurulacağı vb. bilgiler anlatıldıktan sonra, her kesimden köylüden anketlerin doldurması istenmiş, doldurulan anketlerin doğru doldurulduğundan emin olunduktan sonra kontrol edilerek toplanmıştır.

Anket formları SPSS (Statistical Package for Social Science) paket programı kullanılarak bilgisayar ortamına aktarılmış ve istatistiksel çözümler için veri tabanı oluşturulmuştur. Anket bulguları gerek grafik ve tablolar şeklinde gerekse Ki-Kare bağımsızlık testi ile yaş, cinsiyet, eğitim durumu, meslek, gelir durumu, ormandan faydalanma, ormanların korunması, 2/B uygulamalarının vatandaştaki algısı ve yargısal süreçler açısından analiz edilmiş ve bu sonuçlar yorumlanmıştır.

Ki-Kare bağımsızlık testinin amacı, genellikle nitel değişkenlerde ortaya konulan iddianın ana kütle düzeyinde geçerliliğini hipotez testleri yardımıyla araştırmak (Uzgören 2012), teorik frekanslarla, gözlenen frekanslar arasında karşılaştırma yaparak boş hipotezin reddedilip edilmeyeceğine (Akın 2009), değişkenlerin birbirinden bağımsız olup olmadığına, aralarından anlamlı bir ilişki olup olmadığı veya değişkenler arasında farklı düzeylerde anlamlı bir farklılaşma olup olmadığı istatistiksel açıdan test edilerek bir karar verilmektir (Ural ve Kılıç 2006). Dört çeşit ki-kare analizinden ki bunlar; Ki-kare homojenlik, Ki-kare uygunluk, Aralık tahmin ve hipotez ile Ki-kare bağımsızlık testidir. Çalışmada amaca uygun olarak Ki-kare bağımsızlık testi kullanılmıştır. Bu test bize kategorik veya nitel hale dönüştürülebilen nicel değişkenler arasında ilişki (bağımlılık) olup olmadığının analizini vermektedir. Ki-kare bağımsızlık testi için birimlerin iki veya daha fazla değişkene göre sınıflandırıldığı çapraz tablosunun düzenlenmesi gerekir (Uzgören 2012). Ki-Kare Bağımsızlık testi hipotezleri:

H₀: “İlişkisi sorgulanan iki parametre arasında bir ilişki yoktur.” (Bağımsızdır)

H₁: “İlişkisi sorgulanan iki parametre arasında bir ilişki vardır.” (Bağımlıdır) (Uzgören 2012). Analizlerde SPSS 18 programı kullanılmıştır.

3. GENEL KISIMLAR

3.1 Orman ve Orman Kadastro Hakkında Özet Bilgiler

3.1.1 Ormanın tanımı

Çalışmamızın bu bölümünde ormanların kazandığı niteliğe değinilerek, ormanı oluşturan unsurlar incelenecektir. Tüm canlı ve cansız varlıkları bünyesinde barındıran dünyamızın varoluş serüveni, yaklaşık 4,5 milyar yıl önce başlamıştır. Dünya bu oluşum sürecinde birçok dönemlerden geçmiştir. Ormanların oluşumunda büyük paya sahip olan odunsu doku, 380 milyon yıl önce, Geç Devonyen Dönemi'nde oluşmaya başlayarak, bitkiler dünyasında devrim yaşattır. Uzunca yıllar süren, yerin altında ve üstünde oluşan bu değişimler bitkilerin biçimlenerek, karmaşık omurgalıların karada yaşamalarında ve havanın temizlenmesinde büyük rol üstlenmiştir. Böylece ormanlar atmosferi zamanla değiştirerek insanların dünyada yaşam sürdürebilmelerini sağlamışlardır (Aydın 1998). Dünyanın vazgeçilmez ortak değerleri arasında bulunan birçok ekolojik, ekonomik, sosyokültürel alanlarda fayda sağlayarak, yaşamımızın her safhasında ihtiyaç duyduğumuz, paha biçilemeyen tabii kaynaklarımızdan olan ormanlarımız aslında bir taşınmaz, arazi parçası aynı zamanda da birleşik bir eşyadır. Yani asli unsur arazi iken, arazi parçası üzerinde bulunan ağaç, ağaççık vb. topluluklar arazinin vazgeçilmez ya da bütünleyici parçaları durumundadırlar. İşte bu durum taşınmaza orman niteliğini kazandırmaktadır (Ayanoğlu 1992). Bu doğrultuda literatürde ormanın birçok farklı tanımı bulunmaktadır. Silvikültürel, ekolojik, botanik gibi.

Saatçioğlu'na (1976) göre silvikültür açısından orman: “Mekanik, organik ve ortak yaşam veya ekosistem görüşüdür” şeklinde ifade edilmektedir.

Kayacık ve Aytuğ'a (1979) göre botanik açıdan orman: “Geniş bir alanda, kendisine özgü bir iklim yaratabilen, belirli bir yükseklik, yapı ve sıklıktaki ağaçların, ağaççık, çalı ve otsu bitkiler, yosun, eğrelti ve mantarlar, toprak altında ve üstünde yaşayan mikroorganizmalar, çeşitli böcek, hayvan ve kuşlarla toprağın birlikte oluşturulduğu hayat birliğine orman denir” şeklinde ifade edilmektedir.

Orman ekolojisinde ise ekosistemi temel alan ormanlar: “orman ağaçları ile biyotik, edafik, iklimik ve fizyografik etkenlerin bütünlüğünü oluşturan unsurlardır yani belirli bir yerde kendini meydana getiren öğelerin karakterini, birleşimlerini ve karşılıklı ilişkiler bakımından tekdüze olan orman parçası” olarak tanımlanmaktadır (Çepel 1995).

Ormanı tanımak, özelliklerini ve niteliklerini bilmek, orman denildiğinde nasıl bir varlık olduğunu algılamaya göre çeşitli görüşler bulunmaktadır. Özellikle ormancılık biliminin kurucusu olan Hoca Ali Rıza’ya göre orman; “Dal ve gövde meydana getiren odunsu bitkilerin topluca büyüüp yetişmesi haline orman ve yerine de ormanlık denilir” olarak tanımlamıştır (Ayanoglu 1992).

Aksoy’a (1987) göre orman: “Orman, coğrafya açısından bakıldığında “vejetasyon tipi”, “arazi parçası”; tarih açısından “zamanla değişen bir vejetasyon biçimi (formu)”; ekonomi açısından “doğa hazinesi” ve “üretim aracı”; maliye açısından “varlık (servet)”, “gelir kaynağı” ya da “gider kaynağı”; politik açıdan “devlet malı”; hukuk açısından “mülk”; ormancı açısından “işyeri”, “mesleki tatmin”; ağaç pazarlama açısından “ticaret konusu”; biyoloji açısından “yaşama ortaklığı (biyosönoze)” olarak gösterilebilir” olarak tanımlamaktadır.

Kalıpsız (1998) ormanı: “Beş metreden daha boylu orman ağaçlarının baskın olduğu ve birbirlerini etkileyecek sıklıkta bulunduğu, kendine özgü iklim ve toprak koşulları oluşturduğu bir yaşam birliğidir” olarak tanımlamaktadır.

İnal’a göre orman: “Belli yetiştirme muhiti şartları altında gelişen bir vejetasyon tipi, kendine has bir yaşama ahengi bulunan bir hayat birliği veya bir organizma, aynı zamanda insanlara çeşitli faydalar sağlayan milli bir servet” olarak tanımlamaktadır (Ayanoglu 1992).

Aytuğ (1976) ormanı: “Oldukça geniş bir alanda kendine özgü bir iklim oluşturabilen, belirli yükseklik, yapı ve sıklıktaki ağaçlar, ağaççık, çalı ve otsu bitkiler, yosun, eğrelti ve mantarlar, toprağın altında ve üstünde yaşayan mikroorganizmalar ve çeşitli böcek ve

hayvanlarla orman toprağının birlikte oluşturduğu hayat birliğidir” olarak tanımlamaktadır.

Kayacık ve Aytuğ’a (1979) göre: “Orman, belirli bir alanda canlı ve cansız tüm varlıkların oluşturduğu bir yaşam birliği, bir toplum düzenidir ki, bu topluma, 30-40 m boyunda geniş gövdeli ağaçlar, yapıları yönünden bunlardan daha küçük olan ağaççıklar, çalılar, otsu bitkilerle toprak üstü ve altında yaşayan mikroorganizmalar katılırlar” şeklinde ifade edilmektedir (Genç 2004).

Eraslan’a (1983) göre orman: “Belirli yetişme ortamlarında var olan ve gelişen ana elemanı ağaç ve ağaççık olmak üzere diğer bitkisel, hayvansal ve mineral elemanlardan oluşan, bu elemanlar arasında karşılıklı etkileri ve kendine özgü yaşam birliği olan bir doğa varlığı, topluma orman ürünleri ile diğer fonksiyon ve hizmetler sağlayan ulusal bir servettir” şeklinde ifade etmiştir.

Dünyada da farklı orman tanımları bulunurken en çok kullanılan tanımlar: Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi (CBD), Orman Kaynakları Değerlendirmesi (FRA) ve Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (UNFCCC) tarafından yapılan tanımlardır. Bu tanımlar arasında en çok FRA tarafından yapılan orman tanımı kullanılmaktadır (Yegül 2006).

FRA’ya göre orman: “0,5 hektar alana sahip olup, bu alanın %10’undan fazlası ağaç tepe örtüsüyle kaplıdır. Ağaçlar en az 5 metre boya erişebilmelidir. Henüz değil ama gelecekte, 0,5 hektarlık alanın yüzde 10’unun ağaçların tepe örtüsüyle örtüleceği ve ağaçların 5 metre boya erişeceği tahmin edilen genç meşcereler de orman tanımı içinde yer alır. Ayrıca orman tanımı, tabii ormanları ve orman plantasyonlarını kapsar. Fakat meyve ağaçları plantasyonlarını ve tarım ormancılığı kapsamında yetiştirilen ağaçları kapsamaz” şeklinde ifade etmektedir (Yegül 2007).

Görüldüğü üzere sadece bir kara parçası ve ağaçtan oluşmayan, hayat birliği içinde birçok varlığı bünyesinde barındıran ve bu varlıklarla karşılıklı etkileşim içinde olan, kendine özgü özellikleri olan bir yaşam ünitesidir ormanlar (Ayanoğlu 1992).

Farklı bilim dallarına ait birçok orman tanımı bulunmasına karşın konumuz açısından dikkate alınması gereken tanım hukuki tanımdır. Hukuken ormanın tanımı ilk defa 1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 sayılı Orman Kanunu'nun 1. maddesinde yapılmıştır. Bu Kanundaki tanıma göre orman: “Bu kanunun tatbikinde kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleri ile orman sayılır” şeklinde tanımlanırken, 1945 tarihinde çıkartılan 4785 sayılı Kanunun 12. maddesi 1. fıkrasında orman tanımı: “Bu kanunun uygulanmasında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleri ile orman sayılır” şeklinde tanımlanmıştır. 1950 tarihinde çıkartılan 5653 sayılı Kanunun 2. maddesinde 4785 sayılı Kanunda yapılan ormanın tanımı aynen tekrar edilmiştir (Velioğlu 2004). Halen yürürlükte bulunan 1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1. maddesinde ormanın tanımı yapılırken, orman sayılmayan alanlar bentler halinde belirtilmiş bazı değişiklik ve eklemelerle günümüzde de güncel olarak kullanılmaktadır. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1. maddesine göre orman: “Orman; “Tabii olarak yetişen veya emekle yetiştirilen ağaç ve ağaççık toplulukları yerleriyle birlikte orman sayılır. Ancak;

A) Sazlıklar;

B) Step nebatlarıyla örtülü yerler;

C) Her çeşit dikenlikler;

Ç) Parklar;

D) (Değişik: 23/9/1983- 2896/1 madde.) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisinde bulunan eski (kadim) mezarlıklardaki ağaç ve ağaçlıklarla örtülü yerler,

E) Sahipli arazide bulunan ve civarındaki ormanlarda tabii olarak yetişmeyen ağaç ve ağaççık nevelerinin bulunduğu yerler;

F) (Değişik: 22/5/1987- 3373/1 madde.) Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleriyle özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,

G) (Değişik: 22/5/1987- 3373/1 madde.) Orman sınırları dışında olup, yüzölçümü üç hektarı aşmayan sahipli arazide tabii olarak yetişen her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,

H) (Değişik: 5/11/2003-4999/1 madde.) Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve muhitin hususiyetlerine göre yetişmiş veya yetiştirilecek olan (...) (1) fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri dâhil olmak üzere her nevi meyveli ağaç ve ağaççıklar;

İ) (Değişik: 23/9/1983- 2896/1 md.) Sahipli arazideki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, özel kanunu gereğince Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 9/7/1956 tarih ve 6777 Sayılı Kanun'da tasrih edilen yabancı veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar.

J) Funda veya makilerle örtülü orman ve toprak muhafaza karakteri taşımayan yerler,

K) (Ek: 28/10/2020-7255/3 madde.) Orman sınırları dışında olup, alan büyüklüğüne bakılmaksızın sahipli arazilerde, ekim ve dikim yolu ile yetiştirilen her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler, orman sayılmaz” şeklinde ifade edilmiştir (URL-7).

3.1.2 Türkiye’de orman kadastro çalışmaları

Türkiye’ de üç tür kadastro uygulanmaktadır. 3402 sayılı Kadastro Kanunu’na göre “Genel Kadastro”, 6831 sayılı Orman Kanuna göre “Orman Kadastro” ve 4342 sayılı Mera Kanun’una göre “Mera Kadastro” dur. Orman kadastro uygulamalarına 1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 sayılı Orman Kanunu ile kadastro komisyonları ve orman kadastro ekipleri tarafından 1938 yılında başlanmıştır. Komisyonun bünyesinde ve çalışma esaslarında zaman zaman değişiklikler yapılmasına rağmen yürürlükte bulunan kanun gereği orman kadastro ile orman sınırları dışına çıkarma işlemleri halen yapılmaktadır (İnal 1968). Orman kadastro ve genel kadastronun ayrı kanunlara ve farklı komisyonlara sahip olmasının en büyük sebebi, karmaşık olan orman vasıflarının tespitinin uzmanlık gerektiren kişiler tarafından gerçekleştirilmesidir (Gençay 2012).

Her ne kadar vatandaşların mülkiyet haklarının daha iyi korunması için kanunlar da orman tahdidi ve orman kadastrounun hangi birimler tarafından yapılması gerektiği belirtilmişse de istenilen başarıya ulaşılamadığı gibi orman kadastro da 2022 yılı sonu itibariyle henüz tamamlanamamıştır. Uygulama şekli TKGM Kadastro Dairesi Başkanlığının 2012/5 sayılı Genelgeye istinaden kadastro personelleri tarafından devir-teslim zaptı düzenlenerek, orman kadastro komisyonlarınca hazırlanan haritalar, teknik

ve hukuki orman sınırının tespitine yönelik belgeler teslim alınmaktadır. Haritalar ve teknik-hukuki belgelerin teknik mevzuata uygun olanları aynen esas alınmak suretiyle, uygun olmayanların ise teknik mevzuata uygun hale getirilmesi sağlanarak çalışmalara devam edilmektedir. Ormanların tespiti ve sınırlarının belirlenmesi işi bitirildiğinde çıkan tespitler askı ilanına alınarak kadastro tutanaklarında, kadastro ekibi ve orman kadastro komisyonunca yapılan çalışmalar açıklamalı şekilde belirtilmektedir (Şahin 2015).

TKGM Kadastro Dairesi Başkanlığı tarafından düzenlenen 2012/5 sayılı Genelge ile 2/B alanlarında yapılacak olan “kullanım kadastrosu” düzenlenmiştir. Böylece 2/B alanlarında, kullanıcıları ve varsa muhdesat sahipleri 6831 sayılı Orman Kanunu ile 5831 sayılı Kanun ve 3402 sayılı Kadastro Kanunu’nda yapılan değişiklik ile kadastro ekiplerince tespit edilir. TKGM Kadastro Dairesi Başkanlığı tarafından 09.05.2014 tarihli ve 2014/5 sayılı çıkarılan genelge ile 6831 sayılı Kanunun 2/B maddesi gereğince orman sınırı dışına çıkarılan yerler ile ormanların tespit ve tescilinde, Kadastro Müdürlüğü ve Tapu Müdürlüğüne yapılacak işlemler düzenlenmiştir (Şan 2015).

3.1.2.1 2/B uygulamalarının anayasal ve yasal dayanakları

Bu bölümde orman kadastrasına ve sonrasında 2/B uygulamalarına dayanak olan hukuksal düzenlemeler tarihi süreç dikkate alınarak verilmiştir.

3.1.2.1.1 1921 Anayasasındaki durum

Teşkilat-ı Esasiye Kanunu olarak da bilinen 20.01.1921 tarihli Anayasada ormanlarla ilgili madde bulunmamaktadır. 1924 Anayasası ile 18.02.1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 sayılı Kanun’a kadar ki süreçte ormanlarla ilgili uygulamalarda Orman Nizamnamesinden yararlanılmıştır.

3.1.2.1.2 1924 Anayasasındaki durum

Millî Mücadelenin kazanılmasıyla yeni bir devlet olma yolunda olan Türkiye, Cumhuriyetin ilanından sonra 20.04.1924 tarihinde çıkarılan 1924 Anayasasında,

ormanlarla ilgili bir kanun maddesi bulunmadığından düzensiz olan eski orman kanunları uygulanmaya devam edilmiştir (Ayanoglu 1987). Daha öncesinde ormanlardan faydalanma hakkının tüm halka tanınması, faydalanmanın bir bedelinin olmaması, müdahaleden uzak olması, aksine devlete gelir getirmesi, ormanların muhafaza edilmemesinden dolayı bu süreçte ormanların talan edilmesine neden olmuştur. Bu durumlar karşısında; 1924 tarihinde 504 sayılı “Türkiye’de Mevcut Bilumum Ormanların Fenni Usul-ü İdare ve İşletilmeleri Hakkında Kanun” çıkartılarak, ormanların denetimi devlete geçirilmiş, bir plan ve düzen çerçevesinde devlet tarafından işletilmesi hedeflenmiştir. Bu kanunun genel gerekçesinde “ormanlar kimin mülkiyetinde bulunursa bulunsun milletin müşterek malıdır. Milletçe kalkınma ve refah kaynaklarının en önemlisidir” anlayışı hâkim olmuştur (Köprülü 1948).

1924 Anayasasının 74. maddesi, 05.02.1937 tarihli 3115 sayılı Kanun’un 7. maddesi ile değiştirilmiş “Çiftçiyi toprak sahibi yapmak ve ormanları devlet tarafından idare etmek için istimlak olunacak arazi ve ormanların istimlak bedelleri ve bu bedellerin tediyesi sureti, mahsus kanunlarla tayin olunur.” (URL-8) hükmü getirilmiştir. Değişikliğe gidilen 74. maddenin dışında ormanla ilgili maddelere yer verilmemiş, aksine bu değişiklikte devlet ormancılığı benimsenmiş, orman sınırlarının belirlenmesine yönelik çalışmalara başlanmıştır (Yılmaz 1992).

10 Ocak 1945 tarihinde 4695 sayılı Kanun ile Anayasa’nın 74. maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek “Çiftçiyi toprak sahibi kılmak ve ormanları devletleştirmek için alınacak toprak ve ormanların kamulaştırma karşılığı ve bu karşılıkların ödenmesi özel kanunlarla gösterilir” hükmü gereğince özel mülkiyete konu ormanların devlet tarafından satın alınmasının yolu açılmıştır (Aydın 1998).

2/B alanlarının ortaya çıkmasında önemli tarih olan 13 Temmuz 1945 tarihinde çıkartılan 4785 sayılı Kanun ile devlete ait olmayan tüm ormanlar (köyler, özel idareler, vakıflar, belediyeler, gerçek ya da tüzel kişiler ve kamu tüzel kişiliklerine ait ormanlar) devletin hüküm ve tasarrufu altına alınmıştır (Velioğlu 2004).

3.1.2.1.3 1961 Anayasasındaki durum

1924 Anayasasında olduğu gibi devlet ormancılığını benimseyen, yaşanan olumsuzlukların tekrar yaşanmaması için gerekli çabaların gösterildiği ve ilk kez ormanların işletilmesi, korunması ve mülkiyeti ile ilgili konularının yer aldığı 1961 Anayasası 09.07.1961 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Demokratik, sosyal ve hukuk devleti anlayışını benimseyen 1961 Anayasasında ilk kez devlete ait ormanların özel mülkiyete konu olamayacağı, ormanların korunması ve devlete ait ormanların sadece devlet tarafından yönetilerek işletileceği hükmü getirilmiştir (URL-9).

Ormanların Anayasal güvence altına alınmak istenmesinin en büyük etkenleri, özellikle 3116 sayılı ve 6831 sayılı Orman Kanununun ikinci maddesinde belirtilen orman sınırları dışına çıkarma işlemleri, köylülerin ormanlardan yararlanmalarına imkân verilmesi, orman suçları için çıkarılan genel af lar yılda on bin civarı iken 1950 ile 1960 tarihleri arasında işlenen orman suçları için çıkarılan dört genel af sonrası ortalama suç oranının doksan bine ulaşması (Özdönmez 1965), 1937 ile 1960 yıllarında yapılan tespitlerde 1.200.000 ha orman alanlarının maalesef azalmasına neden olmuştur (İnal 1971). Hızlı nüfus artışı, insan ihtiyaçlarının artması, istihdam sahalarının azalması, civardaki otlakların, tarım arazilerinin azalması, hayvan ve insan beslemesinin düşmesi, gibi sebepler orman alanlarının azalmasının en büyük nedenlerindendir. Fakat ülkedeki çıkar çatışmaları, farklı orman kanunu önerilerinin sunulmasını sağlamıştır. Buradaki hedef Orman Kanunda değişiklikler yaparak ormanlık alanların belirli bir bölümünü orman sınırları dışına çıkarmak, çıkarılan bu alanları köylülere dağıtarak toprak sıkıntısını

ortadan kaldırmaktır. 37.¹, 38.² ve 131.³ maddeler 1961 Anayasasının ormancılıkla ilgili hükümleridir (Gözübüyük 2002). Bu maddelerle orman alanlarının daraltılmaması, ormanların korunması, işletilmesi, yönetilmesi, gözetimi ve her türlü mülkiyet tasarrufu güvence altına alınırken, orman suçları için genel af çıkartılmaması ve yanan ormanlarda tarım ve hayvancılık yapılamayacağı buralarda yeniden yeni orman yetiştirileceği açıkça belirtilmiştir (Ayanoglu 1987).

1961 Anayasasındaki orman ile ilgili maddelerden özellikle 131. madde "orman olmayan yerleri orman sayması" ve "orman suçlarını genel aften yararlanmalarını yasaklaması"

¹ “37. madde- “Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlamak amaçlarıyla gereken tedbirleri alır. Kanun, bu amaçlarla, değişik tarım bölgelerine ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini gösterebilir. Devlet, çiftçinin işletme araçlarına sahip olmasını kolaylaştırır.

Toprak dağıtımı, ormanların küçülmesi veya diğer toprak servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz.”

² 38. madde- (Değişik: 20/9/1971- 1488 S. Kanun/madde. 1) “Devlet ve kamu tüzel kişileri, kamu yararının gerektirdiği hallerde, karşılıklarını peşin ödemek şartıyla, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malları, kanunla gösterilen esas ve usullere göre, tamamını veya bir kısmını kamulaştırmaya ve bunlar üzerinde idarî irtifaklar kurmaya yetkilidir.

Ödenecek karşılık, taşınmaz malın tamamının kamulaştırılması halinde o malın malikinin kanunda gösterilecek usul ve şekle uygun olarak bildireceği vergi değerini; kısmen kamulaştırmalarda da vergi değerinin kamulaştırılan kısma düşen miktarını aşamaz.

Kamulaştırılan taşınmaz mal karşılığının vergi değerinden az takdir edilmesi halinde malikin itiraz ve dava hakkı saklıdır.

Çiftçinin topraklandırılması, ormanların Devletleştirilmesi, yeni orman yetiştirilmesi ve iskân projelerinin gerçekleştirilmesi amaçlarıyla kamulaştırılan taşınmaz mal ve kıyıların korunması ve turizm amacıyla kamulaştırılan toprak bedellerinin ödeme şekli kanunla gösterilir.

Kanunun taksitle ödemeyi öngördüğü hallerde çiftçinin topraklandırılması, ormanların Devletleştirilmesi, yeni orman yetiştirilmesi ve iskân projelerinin gerçekleştirilmesi için konulacak süre yirmi yılı; kıyıların korunması ve turizm amacıyla yapılacak kamulaştırmalarda ise bu süre on yılı aşamaz. Bu takdirde, taksitler eşit olarak ödenir ve kanunla gösterilen faiz haddine bağlanır.

Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten çiftçinin hakkaniyet ölçüleri içinde geçinebilmesi için zaruri olan ve kanunla gösterilen kısmın ve küçük çiftçinin kamulaştırılan toprağının bedeli her halde peşin ödenir.”

³ “131. madde- (Değişik: 17/4/1970- 1255 S. Kanun/ madde. 1) “Devlet, ormanların korunması ve ormanlık sahaların genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir.

Devlet ormanları, kanuna göre Devletçe yönetilir ve işletilir. Devlet ormanlarının mülkiyeti, yönetimi ve işletilmesi özel kişilere devrolunamaz. Bu ormanlar, zamanaşımıyla mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz.

Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez.

Ormanlar içinde veya hemen yakınında oturan halkın kalkındırılması ve ormanı koruma bakımından, ormanın gözetilmesinde ve işletilmesinde Devlele bu halkın iş birliği yapmasını sağlayıcı tedbirler ve gereken hallerde başka yere yerleştirme kanunla düzenlenir.

Anayasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvalık, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan topraklarla şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında orman sınırlarında hiçbir daraltma yapılamaz. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir ve bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz.

Ormanların tahrip edilmesine yol açan hiçbir siyasî propaganda yapılamaz.”

orman içinde yaşayan köylüleri sıkıntıya sokması nedeniyle, ormanlık alanların belirli bir bölümünü orman rejimi dışına çıkarılmasını hedefleyen, 1963 tarihinde yürürlüğe giren 663 sayılı Ek Orman Kanunu çıkarılmış ancak Anayasa Mahkemesi tarafından aynı yıl kanun iptal edilmiştir (Aldıkaçtı 1963). 1967 yılı ile 1969 yılı arasında Orman Kanunun birinci maddesinde yer alan orman tanımının değiştirilmesi amacıyla hazırlanan tasarılar ise halkın tepkisi nedeniyle kanunlaştırılamamıştır (Usluoğlu 1987). Buna rağmen yaşanan tüm gelişmeler sonucunda Anayasanın 131. maddesinde değişikliğe gidilerek orman sınırları dışına çıkarma işlemleri Anayasaya uygun duruma getirilmiştir. Bu Anayasada yer alan hükümde hiçbir şekilde orman sınırları dışına çıkarmaya imkân tanımaz iken; her türlü ikaz ve karşı çıkmalara rağmen 24.07.1965 tarihinde eklenen geçici maddedir (Umay 2005). Bu maddeye göre; “Anayasanın kabulünden önce orman vasfını yitirmiş ve daha verimli kültür arazisine dönüştürülmesi uygun bulunan yerler ile şehir, kasaba ve köy yerleşim topluluğu içinde kalan yerlerin orman rejimi dışına çıkarılabilmesi imkânını sağlanmıştır.” Geçici maddenin Anayasaya aykırılığından dolayı 17.04.1970 tarihli 1255 sayılı Kanun’la Anayasa’nın 131. maddesi değiştirilmiş “orman sınırları dışına çıkarma” kavramı ilk kez Anayasaya girmiştir. Anayasanın “Ormanların ve Orman Köylüsünün Korunması, Ormanların Geliştirilmesi” başlıklı 131. maddesi⁴ yeniden düzenlenmiştir. 20.06.1973 tarihinde 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 6831 sayılı Kanun’un özellikle 2. Maddesinde: “15.10.1961 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; (a) Su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan, tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (Antep Fıstığı) gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan yerler ile otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler, (b) Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları orman sınırları dışına çıkarılır. Evvelce sınırlaması yapılmış ve fakat yukarıdaki fıkra hükümlerine uymadığı Orman Bakanlığı’nca veya vaki müracaatlar üzerine anlaşılan sınırlamaların düzeltilmesi ve

⁴“Devlet, ormanların korunması ve ormanlık sahaların genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir. Devlet ormanları, kanuna göre Devletçe yönetilir ve işletilir. Devlet ormanlarının mülkiyeti, yönetimi ve işletilmesi özel kişilere devrolunamaz. Bu ormanlar, zaman aşımıyla mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz. Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Anayasa’nın yürürlüğe girdiği tarihten önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan topraklarla şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında orman sınırlarında hiçbir daraltma yapılamaz. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir ve bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Ormanların tahrip edilmesine yol açan hiçbir siyasî propaganda yapılamaz”

Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç on yıl içinde orman kadastro komisyonlarınca yapılır. Bu düzeltme sonucu orman sınırları dışına çıkarılacak yer, sınırlaması itirazsız kesinleşmiş tapulu arazi ise mülkiyeti tekrar tapu sahiplerine intikal eder” ifadesi yer almaktadır. Değişikliği yapılan maddelere göre tekrar orman kadastro yapılan yerlerde orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin tapuda kimlerin adına olacağı belirtilmediğinden birçok itirazlar yapılmış ve davalar açılmıştır. Fakat mahkemelerin genel olarak görüşü ve kararları bu alanların Hazine’ye ait olduğu şeklindedir (Umay 2005). Anayasa Mahkemesine göre; Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan orman niteliğini yitiren yerler, orman toprağı olduğundan Anayasaya göre ihya edilerek köylülere verilebilir ancak kişilerin özel mülkiyetine geçirilemez. Yargıtay’a göre orman arazisinde bulunan ağaçların her ne sebeple olursa olsun yok olması durumunda bile bu alanlar ormanın bir parçası olma niteliğini kaybetmeyerek orman toprağı ve yeri olma özelliğini korumaktadır. Orman vasfını kaybeden bir arazinin mülkiyeti her zaman Hazine’ye ait olacağı Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay tarafından karara bağlamıştır. 1961 Anayasası güvencesi altında bulunan 6831 sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesinde yer verilen hükümler ancak bu kanununda yapılan değişikliklerle 1974 yılında yürürlüğü giren 1744 sayılı Kanunu’ndan sonra gerçekleştirilmiştir. Orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine 1974 yılında başlanmıştır (Velioğlu 2004).

3.1.2.1.4 1982 Anayasasındaki durum

1980’li yıllarda ülkenin içinde bulunduğu karışıklığa rağmen, orman ile ilgili yapılan tüm çalışmalarda, ormancılık hükümlerine aynen uyulmaya çalışılmıştır. 18.10.1982 tarihinde yürürlüğü giren 1982 Anayasası’nda orman ile ilgili hükümler, Anayasanın 168.⁵, 169.⁶

⁵ “168. madde- “Tabii servetler ve kaynaklar Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Bunların aranması ve işletilmesi hakkı Devlete aittir. Devlet bu hakkını belli bir süre için, gerçek ve tüzelkişilere devredebilir. Hangi tabii servet ve kaynağın arama ve işletmesinin, Devletin gerçek ve tüzelkişilerle ortak olarak veya doğrudan gerçek ve tüzelkişiler eliyle yapılması, kanunun açık iznine bağlıdır. Bu durumda gerçek ve tüzelkişilerin uyması gereken şartlar ve Devletçe yapılacak gözetim, denetim usul ve esasları ve müeyyideler kanunda gösterilir.”

⁶169. madde- “Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir, bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir.

Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz.

ve 170.⁷ (URL-9) maddelerinde yerini alırken, özellikle 1961 Anayasasının 131. maddesinde çok fazla değişikliğe gidilmemiş, her zaman tartışmalara neden olan ve 1961 anayasasında yer alan “bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olmak” hükmüne 1982 Anayasasında da yer verilmiştir. 1982 Anayasasında ormancılık ile ilgili hükümlere daha fazla yer verilmiş, 1961 Anayasasında olduğu gibi devlet ormancılığı ilkesi benimsenmiştir. Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan ormanlarımız doğal servetlerimizdir ve bütün gözetimi devlete aittir. Dolayısıyla Devlete ait ormanların mülkiyetlerinin devredilemeyeceği gibi, bu ormanların devlet tarafından yönetilip işletileceği, ormanların zaman aşımı ile mülkiyetine sahip olunamayacağı gibi esas ilkeler aynı şekilde kabul edilmiştir. Bu durum göz önüne alınarak 1982 Anayasasında orman sınırları dışına çıkarma hükmü için 31.12.1981 tarihi esas alınarak arazilerin bu tarihten önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olma şartı aranmıştır (Gözübüyük 2002). Ayrıca Anayasada değişiklik yapılan 1255 sayılı Kanunla çıkarılan "orman suçları için genel af çıkarılamaz" hükmüne özel af da eklenerek tekrar düzenlenmiştir (Atbaşoğlu 2003). Orman kanununun bazı hükümlerinde; şahıslara ormanlar üzerinde istisnai ve özel yararlanma hakkı tanınmış, özellikle orman ürünlerinden yararlanma yönü baskınken, günümüzde bu durum yerini orman arazilerinden yararlanmaya çevirmiştir (Velioğlu 2010).

Anayasanın 168.,169.,170. madde hükümleri gereği, kamu yararının ön planda bulunduğu, yürütme ve yasamanın kısıtlandığı görülmektedir. 1982 Anayasası’nın yürürlüğe girmesinden sonra 6831 sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesi 23.9.1983

Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasî propaganda yapılamaz; münhasıran orman suçları için genel ve özel af çıkarılamaz. Ormanları yakmak, ormanı yok etmek veya daraltmak amacıyla işlenen suçlar genel ve özel af kapsamına alınamaz. Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ile 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz.”

⁷ “170. madde- “Ormanlar içinde veya bitişigindeki köyler halkının kalkındırılması, ormanların ve bütünlüğünün korunması bakımlarından, ormanın gözetilmesi ve işletilmesinde Devletle bu halkın işbirliğini sağlayıcı tedbirlerle, 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin değerlendirilmesi; bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen yerlerin tespiti ve orman sınırları dışına çıkartılması; orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi kanunla düzenlenir.

Devlet, bu halkın işletme araç ve gereçleriyle diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırıcı tedbirleri alır. Orman içinden nakledilen köyler halkına ait araziler, Devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırılır.”

tarhli 2896 sayılı Kanun ile tekrardan değiştirilerek kanunun ikinci maddesi ile belirli koşul ve durumlardaki arazilerin Devlet tarafından ihya edilerek tamamının veya bir kısmının orman içi köyler halkının yerleştirilmesi veya bu amaçla değerlendirilmesi için orman sınırları dışına çıkarılma işlemlerinin yapılması uygun hale getirilmiştir (Gözübüyük 2002). 1982 Anayasasında yapılan düzenlemelerle 2896 sayılı Kanun Orman Kanunu’na taşınarak Orman Kanunu’nun ikinci maddesi yeniden düzenlenmiştir. Böylece devlet ormanından çıkarılan alanların Hazine adına orman sınırı dışına çıkarılması planlanmıştır. 1982 Anayasasında orman sınırları dışına çıkarma konusunda 1974 ile 1982 tarihleri arasında birçok problem yaşanması nedeniyle orman sınırları dışına çıkarma işlemi birçok açıdan ele alınarak, orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin devlet eliyle imar ve ihya edilerek orman içinden göçmeleri sağlanacak köylülere tahsisi n görülmüştür (Kızılray 1988).

1982 Anayasasında her ne kadar iyi gelişmeler bulunsa da ormanlarımızın devamlılığını etkileyen orman sınırları dışına çıkarma konusunda olumsuz hükümlere de yer verilmiştir. 1961 Anayasasında bulunmayan orman sınırları dışına çıkarma işlemleri 1970 tarihinde 1255 sayılı Kanunla 1961 Anayasasına girmiş, 1982 Anayasasında bu hükümlere daha geniş yer verilmiştir. 1961 Anayasasının 131. maddesinde belirtilen orman sınırları dışına çıkarma işlemlerinin bitiş tarihi olan 15.10.1961 tarihi, 1982 Anayasasının 169. maddesi ile 31.12.1981 olarak değiştirilmiş böylece 1961-1981 tarihleri arasında orman olarak korunmasında yarar görülmeyen aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerler ile yerleşim olarak açılan alanların orman sınırları dışına çıkarılması sağlanmıştır (Aksoy 1987).

Zor koşullarda yaşamlarını yaşayan orman içi köylülerinin kalkındırılması, orman bütünlüğünün sağlanması ve ormanların korunması devlete bazı grevler⁸ yüklenmiştir. Bundan dolayı Anayasanın bu hususları kanunla düzenlenmesini öngördüğünden

⁸“Devlet ile halkın işbirliğini sağlayacak tedbirleri almak, 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerleri değerlendirmek, Bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen yerleri tespit ederek orman sınırları dışına çıkarmak, Orman içindeki köyler halkını kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirmek, Orman dışına çıkarılan yerleri devlet eliyle ihya ederek bu halkın kullanımına tahsis etmek, Bu halkın işletme araç ve gereçleri ile diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırmak, Orman içinden nakledilecek köyler halkına ait arazileri devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırmak”

17.10.1983 yılında 2924 sayılı “Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun” çıkarılmıştır (URL-10).

3.1.2.2 2/B uygulamalarının yasal dayanakları

3.1.2.2.1 3116 Sayılı Orman Kanunu

08.02.1937 yılında TBMM tarafından çıkartılarak 18.02.1937 tarihinde yayınlanarak yürürlüğe giren yasa 136 ana maddeden ve 8 adet geçici maddeden oluşmaktadır (URL-11), (Ateş 2010). Ormanların korunması, devlet tarafından tek elden işletilerek sürdürülebilirliğinin sağlanması; halkın ormanlara verdiği zararı en aza indirmeyi amaçlayan ilkeler doğrultusunda çıkartılmıştır (Uygur ve Ayva 2011).

Cumhuriyet öncesi dönemlerde ormanlar ile ilgili konulardaki belirsizlikler, sistemli bir kanunun olmaması Orman Kanunlarına da yansımış olup; ilk Orman Kanunumuzun çıkartılmasına kadar geçen sürede, birçok çalışmalar yapılmış ve bu dönemin ilk Çağdaş Türk Ormancılığı olan 3116 sayılı Orman Kanunu tasarısı ortaya çıkmıştır. Bu tasarının ortaya çıkmasının en büyük nedenleri; orman arazisi olarak bilinen her yerin orman kabul edilmesi, eski orman yasalarının düzensiz ve yetersiz olması, Devlete gelir sağlamak ve halkın ihtiyaçlarını karşılamanın ormanların korunmasından daha önemli olması, Ülke savunması açısından ormanların dengesiz dağılması ve yetersiz olması, ormanlara zarar verilmesinden dolayı ormanların planlı bir şekilde Devlet eliyle işletilmesi gerektiğinin düşünülmesi, ormanların mülkiyetinin kime ait olursa olsun kamu malı olan ormanlar üzerinde devletin hâkimiyetinin olması gerektiği Kanunun çıkartılmasında etkili olmuştur (Ayanoğlu 1981). İlk hukuki orman tanımımız⁹bu kanun ile yapılmıştır (Toygar 1964).

Kanun tasarlanırken;

- Ormanların devlet tarafından işletilmesi,
- Ormanların devlet mülkiyetine alınması,
- Ormanların devamlılığı esas alınmıştır (Barksız 1957, Ayanoğlu 1987).

⁹ “Bu kanunun tatbikinde kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleri ile beraber orman sayılır”.

136 maddeden oluşan kanunun; birinci maddenin birinci fıkrasında ormanın hukuki tanımı, ikinci fıkrasında orman sayılmayan yerler yani ülke ve halkın çıkarına yarayan birinci madde kapsamında olmayan alanlar tespit edilerek bu alanlardaki ağaç kesimlerinin orman idaresinin izni ile gerçekleştirileceği belirtilmiştir (Usluoğlu 1987). Kanunun ikinci maddesine ek on altıncı maddesi ile orman arazilerinin Bakanlar Kurulu kararı ile satılmasına karar verilmiştir. Yapılacak satış işlemleri için hiçbir koşul aranmamış, hatta kanunla devlet adına olan ormanların orman köylüsü olma şartı aranmaksızın “devlet ormanlarının satılması başlığı” adı altında satış işleminin yolu açılmıştır (Eranıl 1948). Bu Kanunun önemli bazı maddeleri şunlardır: on yedi ve on sekizinci maddeleri orman köylülerinin hakları ve irtifak hakkı ile (Toygır 1957), yirmi beşinci maddesi ormanlara yapılacak her türlü yapının vereceği zararları en aza indirmek için ormanlarda yapılacak bina ve tesislerin menfaati, emniyeti ve umumi sağlığı gereği nasıl kullanılacağı belirtilmiştir (Aydın 1998).

3116 sayılı Kanun ile orman sınırlarının tespitinin 5 yıl içinde (Okay 1988) orman kadastrasını oluşturacak orman haritalarının da 10 yıl içinde (Gençay 2012) bitirilmesi hedeflenmiş, fakat istenilen zamanda bitirilemeyince bu alanların yerleşim yeri, tarım ve hayvancılık alanı olarak kullanılmasına olanak sağlamıştır (Aslan 2015). Bu durumun ormanlık alanlarda işgalleri başlatmasıyla 1945 yılında yürürlüğü giren 4785 sayılı Kanun’un birinci maddesi ile istisnalar dışında tüzel ve gerçek kişilerin mülkiyetinde olan tüm ormanların devlet adına geçirilmesi ile 1956 tarihinde yürürlüğe giren 6831 sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesinin (b) bendiyle bazı alanların “orman sınırları dışına çıkarma” işlemi ortaya çıkmıştır.

3.1.2.2.2 4785 sayılı kanun

Devletleştirme kanunu olarak bilinen 15 maddeden oluşan 09.07.1945 tarihinde kabul edilerek 13.07.1945 tarihinde yürürlüğü giren bu kanunun birinci maddesi ile hiçbir tescil ve bildirim gerek kalmadan tapulu tapusuz tüm ormanlar devletleştirilmiştir (Ateş 2010). Ayrıca 4785 sayılı Kanununa bazı hükümler eklenmesine ve bu kanunun birinci maddesinde değişiklik yapılmasına dair kanun ile 3116 sayılı Kanununda belirtilen ve Devletin ormanlar üzerindeki mülkiyet devamlılığını sağlamak için; mülkiyeti devlete ait

olmayan “....gerçek veya tüzel özel kişilere, vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün ormanlar...” ormanların içinde veya sınırındaki arazilerin devlet adına kamulaştırılmasına ilişkin hükümler bulunmasına rağmen gerekli tasarruflar olmadığından (Ayanoğlu 1995) 4785 sayılı Kanun ile birkaç istisna dışında ormanların tamamı “...hiçbir işlem ve bildirim lüzum olmaksızın...” devletleştirilmiştir hükmü halen yürürlüktedir (Barksız 1957). 4785 sayılı Kanunun on ikinci maddesi ile 3116 sayılı Orman Kanunu’nun birinci maddesinde belirtilen orman tanımında orman sayılmayan yerler (URL-12), bentler haline getirilerek (B) bendinden “step florası ile örtülü yerler” ibaresi ve “ormanlara bitişik olmayan beş hektardan az sahipli arazi üzerindeki ağaçlar ve ağaççıklar” ibaresi çıkartılarak değiştirilmiştir (Velioğlu 2008).

3.1.2.2.3 5658 sayılı kanun

Halkın 4785 sayılı Kanuna vermiş olduğu tepki üzerine iade yasası olarak da bilinen, 31.03.1950 tarihinde çıkartılan, 5658 sayılı Kanunun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun’ dur (Ateş 2010). Tüm ormanların Devletleştirilmesinde 1939 yılı arazi vergisi esas alınınca, halk tepkisini kendi ormanlarını yakarak göstermiş 1950 yılında 5658 sayılı Kanun ile Devletleştirilen ormanlar, gerekli koşulları sağlayan gerçek kişilere talep edilmesi halinde (sahipleri veya mirasçılarına), belediye ve köy tüzel kişilerine; çevresi orman olmayan yerlerle çevrili olması şartıyla geri verilmiştir (Usluoğlu 1978, Ayanoğlu 1994).

Bir ormanın sahiplerine geri verilebilmesi için;

- Devletin mülkiyetine ait ormanların içinde olmaması,
- Devletleştirilen ormanlardan olması,
- Devlete ait ormanlardan şehir, köy merası, özel orman, kasaba ve orman kanunun birinci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen orman sayılmayan yerlerle çevrilmiş olma şartı aranmıştır (Ayanoğlu 1995).

3.1.2.2.4 5653 sayılı kanun

126 maddeden oluşan 1950 yılında 5658 sayılı Kanundan hemen sonra çıkarılan, 5653 sayılı Kanunun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bu Kanuna Bazı Maddeler

Eklenmesine Dair Kanun ile 3116 sayılı Orman Kanunu'nun birinci maddesindeki orman tanımına (E) Bendi eklenerek "Maki cinsinden her türlü ağaççıklarla örtülü yerler; orman sayılmaz. Bu kanunun 43'üncü maddesi gereğince muhafaza ormanı mahiyetini taşıdığı veya devamlı orman hasılatı verdiği Tarım Bakanlığınca fennen belirtilecek olan makilerle örtülü sahalar yukarıdaki'(e) fıkrası hükmünün dışındadır" (URL-13) muhafaza karakteri taşımayan makilik alanlar da orman kapsamı dışına çıkartılmıştır (Mestav 2001). 3116 sayılı Orman Kanunu'nda yapılan orman tanımının, 4785, 5653 sayılı Kanunlarla yapılan değişiklik sonucunda orman kapsamı dışında bırakılan makilik alanlar toprak tevzi komisyonlarınca dağıtımına tabi tutulmuş, bu durum orman sınırlarının belirlenmesinde ve kadastro çalışmalarında da aksaklıklara neden olmuş, özellikle diğer kanunlarla orman sınırları içerisinde kalan herhangi bir yer son kanuna göre orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Ayrıca kanun ile 4785 sayılı Kanunun on ikinci maddesi yürürlükten kaldırılmış, otuz beş adet maddede değiştirilmiştir (Ateş 2010, Ayanoğlu 1995).

3.1.2.2.5 6831 Sayılı Orman Kanunu

Ormanların korunması, yetiştirilmesi, bakımlarının yapılarak iyileştirilmesi yani ormanların sürekliliğinin sağlanabilmesi için ilk orman kanunumuz olan 3116 sayılı Kanun ile ormanlarda günümüzdeki anlayışında temeli olan devletçilik ilkesinin benimsenmesi sağlamıştır. Fakat bu durum devlet mülkiyeti ve devlet işletmeciliğini ön plana çıkartarak, çıkar çatışmasına, orman sınırlarının tespitinin istenilen sürede bitirilememesine ve ormanlık alanların; tarım, hayvancılık ve yerleşim alanı olarak kullanılmasına yol açmıştır. 3116 sayılı Orman Kanunu'nun, toplumun gereksinimlerine karşılık verememesi, toplumun geçim sıkıntısına düşmesi ve devletin tutucu davranış sergilemesinden dolayı 31.08.1956 tarihinde çıkartılan, 08.09.1956 tarihinde yürürlüğe giren (Ateş 2010) 6831 sayılı Orman Kanunu ile 3116 sayılı Orman Kanunu'nu yürürlükten kaldırılmıştır. Kanunun amacı ormanları cezalarla korumak yerine köylü halk ile el ele vererek korunmasını sağlamaktır. 6831 sayılı Orman Kanun'un birinci maddesinde tekrar orman tanımı yapılırken, ikinci maddesinin (a), (b) bendi ile de orman sınırları dışına çıkarma işleminin nasıl yapılacağı belirtilmiştir (Uygur Ayva 2011).

Orman köylüsünü desteklemek için 6831 sayılı Orman Kanunu'nun ikinci maddesinin A fıkrası kapsamında olan köyler halkının kısmen veya tamamen yerleştirilmesi için bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen buna karşılık tarım alanlarına dönüştürüldüğünde yarar sağlayacağı tespit edilen yerler ile halen orman sınırları içinde yer alan makiler ve fundalık alanlarla örtülü yerlerden tarım alanlarına dönüştürüldüğünde yarar sağlayacağı tespit edilen orman sınırı dışına çıkarılan yerler, ıslah ve imar edildikten sonra orman köylüsünün en az otuz hanenin topluca bu alanlara yerleştirilmesi ve bu alanların halkın tarımsal üretim yapabilecekleri büyüklükte tahsisine olanak sağlayarak orman köylüsünün kalkınması hedeflenmiştir (Gözübüyük 2002).

6831 sayılı Orman Kanunu'nun ikinci maddesinin B fıkrasında orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerden bahsedilmiştir. Bu alanlar 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş tarım alanı niteliğinde kullanılmasında faydası olan yerler (meyvelik, bağ, bahçe, tarla, fıstıklık, fındıklık, zeytinlik, gibi), hayvancılık alanlarında kullanılmasında yararı olan kışlak, otlak, yaylak haline gelmiş yerler ile kasaba, köy ve şehir yapılarının bütün bir şekilde olduğu yerleşim alanları, orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Aygen 2000, Sırmaz ve Karataş 1995).

Orman sahaları içerisinde yer alan funda ve makilerle örtülü alanlarda, tarım alanlarına dönüştürülmesinde faydası olduğu belirlenen alanlar orman sınırları dışına çıkarılırken (Mestav 2001), muhafaza ormanları, orman rejimine alınan yerler, yangın görmüş orman alanları, ağaçlandırma sahaları, doğal sit alanları, tabiat parkları, milli parklar, tabiatı koruma alanları, Turizm Teşvik Kanunu hükümlerine göre tespit edilen turizm alanları, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlık alanlar orman sınırları dışına çıkarılamayacak yerler arasındadır (Sırmaz ve Karataş 1995). Bu alanların belirlenerek orman sınırları dışına çıkarma işlemleri orman kadastro komisyonları tarafından gerçekleştirilmektedir (Aras 2002).

Orman sınırları dışına çıkarma işleminin yeni bir halkası olan 2018' in nisan ayında torba yasa ile çıkartılan Orman Yasası'na eklenen Ek 16'ncı madde ile Bakanlar Kuruluna/Cumhurbaşkanına istediği orman alanını orman rejimi dışına çıkartma yetkisi verilerek orman sınırları dışına çıkarılma işlemi yeni bir boyut kazanarak 2018 yılına

kadar üzerinde yerleşim alanı oluşmuş orman alanlarının orman sınırları dışına çıkarılması olanaklı hale getirilmiştir. 19 Nisan 2018 tarihinde çıkarılan bu ek maddede; “...bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlar...” içinde Cumhurbaşkanınca belirlenecek alanların orman dışına çıkarılacağı ve orman sınırları dışına çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere yeni orman tesis edileceği belirtilmektedir (Atmış 2021). Maalesef ki burada unutulmuş konu ormanlık alanı yok ettiğimizde ormanı değil bir ekosistemi de yok etmiş olmamız çünkü yeni yapılacak ağaçlandırma ile oluşacak olan ormanlık alanın onlarca yıl geçmesi gerekir ki yeni bir orman ekosistemi oluştursun. Ayrıca Ek 16. madde ile mikro ve makro faunanın birlikte oluşturduğu biyolojik çeşitlilik açısından önemli olan çalı ve otsu bitkilerin birlikte evrimleştiği açık, taşlık ve kayalık alanlarla ile makiliklerin de yapılaşmaya konu edilerek bu alanlar da orman sınırları dışına çıkarılır duruma getirilmiştir. Ek 16’ncı maddenin çıkartıldığı tarihten bu yana birçok orman alanı orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Ayrıca 2022 tarihinde yapılan yasal düzenleme ile 2/B alanları gibi bu alanların da işgalcilerine satışı olanaklı hale getirilmiştir (TOD 2022).

Görüldüğü üzere Ek 16. madde aslında Anayasa’ya aykırıdır. Anayasa’da belirtilen orman sınırları dışına çıkarılabilecek alanlar açıkça tanımlanmaktadır. Yani 31 Aralık 1981 tarihinden önce orman niteliğini kaybetmişse orman sınırları dışına çıkarılması mümkündür. Bu tarihten sonra sadece “...tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler...” orman alanı dışına çıkarılabilir ve sadece tarım yapmak amacıyla kullanılabilir. Ucu açık olan bu düzenleme ile ormanda gözümüze kestirdiğimiz alanları ilgili yönetmelikte orman sınırları dışına çıkarılmasını sağlayarak satış taleplerine açık hale getirmek mümkündür (Atmış 2022).

3.1.2.2.6 1744 sayılı kanun

31.08.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu’nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Hükümler Eklenmesi Hakkında Kanunla; bu Kanununun bazı

maddelerinde değişiklikler yapılarak 5 maddeden oluşan 20.06.1973 tarihinde 1744 sayılı Kanunun kabul edilmiştir (URL-14). Bu kanunun birinci maddesi orman sınırları dışına çıkarma işlemleri ile ilgili olup; 6831 sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesinde değişiklik ve eklemeler yapılmıştır 1974 tarihinde orman sınırları dışına çıkarılacak alanlar hakkında tüzük yürürlüğe konularak, orman sınırları dışına çıkarmanın şartları belirlenmiş ve uygulamaya konulmuştur (Velioğlu 2008). 1744 sayılı Kanun’un amacı ormanlara yapılan yoğun müdahalelerin meydana getirdiği fiili durumu sona erdirmektir (Ayanoglu 1994). Fakat 1744 sayılı Kanun; 1961 Anayasası ile güvence altında bulunan 6831 sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesinde bulunan hükümlerden dolayı, 1974 yılına kadar uygulanamamıştır. 1961 Anayasasında 1255 sayılı Kanun’la yapılan değişiklik, 6831 sayılı Orman Kanuna, 1744 sayılı Kanunla taşınmış ve orman sınırları dışına çıkarma işleminde 15.10.1961 tarihinden önce “bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmemeyi” belirterek “orman bütünlüğünü bozmamak” ve “su ve toprak rejimine zarar vermemek” şartına bağlanmıştır (Velioğlu 2008) Orman Genel Müdürlüğü verilerine göre 1974-1983 tarihleri arasında yürürlükte kalan 1744 sayılı Kanun ile 114.286 ha orman alanı, orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Umay 2005).

3.1.2.2.7 2896 sayılı kanun

31.08.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu’nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Hükümler Eklenmesi Hakkında Kanunla; 23.09.1983 tarihinde 6831 sayılı Orman Kanunu’nun bazı maddelerinde değişiklikler yapılarak 63 maddeden oluşan 2896 sayılı kanunun kabul edilmiştir. Bu kanunun birinci ve ikinci maddeleri orman sınırları dışına çıkarma işlemleri ile ilgili olup; 6831 sayılı Orman Kanunun birinci maddesinin ikinci fıkrasının (D), (F, (G) ve (i) bentleri ile 2. maddesinde değişiklik ve eklemeler yapılmıştır (URL-15).

Bu Kanun ile 6831 sayılı Orman Kanunu’nun 2. maddesinin (A) fıkrası: “orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler” orman sınırları dışına çıkartılır şeklinde, (B) bendinde ise orman sınırları dışına ıkartılmada 15.10.1961 olan tarih, 31.12.1981 olarak, ayrıca “bilim ve fen bakımından niteliğini tam olarak kaybetmiş

yerler” şeklinde tekrar değiştirilmiştir. Kanunun A ve B bendine uyan orman sınırları dışına çıkartılan yerler; Devlet tarafından ihya edilerek orman içinde yaşayan köy halkının tamamının veya bir kısmının bu alanlara yerleştirilmesi düşünülmüştür (Kızılay 1988). Ayrıca 1744 sayılı Kanunla orman sınırları dışına çıkarılan taşınmazların nasıl tasarruf edileceği ayrıca bu taşınmazların kimlerin adına, yani devletin mülkiyetinde bulunan orman ise hazine adına, hükmi şahsiyete haiz amme müesseselerine ait orman ise bu müesseseler adına, şahsi orman ise sahipleri adına tescillerinin yapılacağı 2896 sayılı Kanun’da tanımlanmıştır (Mestav 2001). Toprak ve su rejimine zarar verilmesi durumunda 2896 sayılı Kanun ile orman sınırları dışına çıkarma işlemi durdurulurken, 6831 ve 2896 sayılı Kanunlarda bahsi geçen orman köylüleri için aynı yıl "2924 Sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmasının Desteklenmesi Hakkında Kanun" çıkarılmıştır. 1982 Anayasası ve 2896 sayılı Kanunla, değişen hükümler Orman Kanunu’na taşınmıştır (Velioğlu 2008). OGM’nin verilerine göre 27.09.1983 yılında yürürlüğe giren 1986 tarihine kadar yürürlükte kalan 2896 sayılı Kanun’a göre, kanunun yürürlükte kaldığı zaman içinde 22.394 ha orman alanı, orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Umay 2005).

3.1.2.2.8 3302 sayılı kanun

31.08.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu’nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Hükümler Eklenmesi Hakkında Kanun ile; 05.06.1986 tarihinde 6831 sayılı Orman Kanunu’nun bazı maddelerinde değişiklikler yapılarak 12 maddeden oluşan 3302 sayılı kanunun kabul edilmiştir. Bu kanunun ikinci maddesi orman sınırları dışına çıkarma işlemleri ile ilgili olup; 6831 sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesinin (A) ve (B) bentlerinde değişiklik ve eklemeler yapılmıştır (URL-16).

Bu kanun ile 6831 sayılı Kanun’un ikinci maddesinin (A) bendine: “orman rejimi içinde bulunan funda ve makilerle örtülü yerlerden tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerler” ifadesi eklenmiş, (B) bendinden ise “bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmek” ifadesi yeterli görülerek “su ve toprak rejimine zarar vermemek, orman bütünlüğünü bozmamak” koşulları çıkarılmıştır. 2896 sayılı Kanun ile “su ve toprak rejimine zarar verilmesi halinde orman sınırları dışına çıkarma işlemi” durdurulurken, 3302 sayılı Kanun ile bu mâni ortadan kaldırılmış ve bunun yerine

“tam” kelimesi ile yetinilmiştir. Belirtilen alanın orman niteliğini tam anlamıyla kaybedip kaybetmediğinin belirlenebilmesi için, o alana hiç müdahale edilmediğinde, tekrardan orman oluşup oluşmadığıdır. O alanın sadece su ve toprak rejimi zarar görüyorsa orman sınırları dışına çıkartılan yer tam olarak niteliğini yitirmemiştir. 1986-2002 yıllarında bu kanun kapsamında 343.829 ha alan orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Velioglu 2008).

3.1.2.2.9 3373 sayılı kanun

31.08.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu’nun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Hükümler Eklenmesi Hakkında Kanun ile; 22.05.1987 tarihinde 6831 sayılı Orman Kanunu’nun bazı maddelerinde değişiklikler yapılarak 17 maddeden oluşan 3373 sayılı Kanunun kabul edilmiştir. Bu kanunun birinci ve ikinci maddeleri orman sınırları dışına çıkarma işlemleri ile olup; 6831 sayılı Orman Kanunun birinci maddesinin ikinci fıkrasının (F) ve (G) bentleri ile ikinci maddesinin (B) bendinde değişiklik ve eklemeler yapılmıştır (URL-17). Buna göre 6831 sayılı Orman Kanunun birinci maddesinin ikinci fıkrasının (F) bendi; “Sahipli ziraat arazisi olarak kullanılan ve dağınık, yer yer küme ve sıra halinde bulunan her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler;” olarak geçerken 3373 sayılı kanunla (F) bendi “Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapulu, orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleriyle özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,” şeklinde değiştirilirken orman sayılmayan yerlerde ise “geçerli tapu” kelimesinin geçerliliğine mahkemelerce karar verilmesi gerektiğinden çıkartılmıştır. (G) bendi; “Devlet ormanlarına bitişik olmayan ve yüz ölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaççıklar;” olarak geçerken 3373 sayılı kanunla (G) bendi “Orman sınırları dışında olup, yüzölçümü üç hektarı aşmayan sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,” olarak değiştirilmiş (Ayanoglu 1994), ayrıca (G) bendi 28.10.2020 tarihli ve 7255 sayılı Kanunun 3. maddesiyle, bu bentte yer alan “arazideki” ibaresi “arazilerde tabii olarak yetişen” şeklinde değiştirilmiştir. 6831 sayılı Orman Kanunun 2. maddesinin (B) bendine ise; “orman sınırları dışına çıkartılıp, 2924 sayılı Kanunun 11. ve 12. maddeleri gereğince fiili durumlarına göre ifraz edilerek bedeli karşılığı satılacak yer, yapı ve tesisleri

kullanılardan, satış işlemleri tamamlanıncaya kadar ecrimisil alınmaz” fıkrası eklenmiştir (Velioğlu 2008).

Orman sınırları dışına çıkarma ile ormanların sınırlandırılması işlemlerine açılacak olan karşı davalar, 3373 sayılı yasa gereği Kadastro Mahkemesine devredilirken dava açma süresi 6 ay ve bu sürede hak düşürücü süre olarak belirtilmiştir (Ayanoglu 1994).

3.1.2.2.10 5831 sayılı kanun

Orman kadastro su tamamlanan alanların ormanların tescilinin sağlanması ve orman dışına çıkarılan alanların kullanım kadastro sunun yapılması için hazırlanan ve 15.01.2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edilen, 27.01.2009 tarihinde Resmî Gazetede yayınlanarak yürürlüğü giren (Gençay 2012) Tapu Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun 11 maddeden oluşmaktadır. Dört madde Orman Kanunu, ikisi Kadastro ve Harçlar Kanunu, bir madde Tapu Kanunu ile ilgili düzenlemeleri içermektedir (TEMA 2009).

5831 sayılı Kanun ile hedeflenen orman kadastro su ile arazi kadastro sunun arasındaki uyumsuzluğun en aza indirgenmesi veya giderilmesidir (Coşkun ve Güneş, 2009; Anonim, 2009).

Ormanları ilgilendiren kanun şu şekilde düzenlenmiştir: 5831 sayılı Kanunun 2. maddesinde yer alan, 6831 sayılı Orman Kanunu’nun 7. maddesine yapılan ek ile Orman Kadastro Komisyonları yerine konusunda uzman olmayan kişileri etkin kılmaktadır. Aynı kanunun 3. maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunu’nun 9. maddesinde orman haritalarının kontrolünde ortaya çıkan hatalı ölçümlerin kadastro ekibince düzelteceği olası bir mülkiyet değişikliği gibi durularda orman kuruluşuna bildirileceği ifade edilmektedir ve yine aynı kanunun 4. maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunun 45. Maddesindeki değişiklikte kadastro çalışmalarının orman kadastro komisyonları yerine genel kadastro ekiplerince yapılacağı ifade edilmektedir (TEMA 2009).

3.1.2.2.11 6292 sayılı kanun

2/B alanlarına af getiren yasa olarak bilinen 19.04.2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilerek Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun, ağırlıklı olarak 2/B alanlarında kalan taşınmazların satışı ile ilgili düzenlemeleri içermektedir. Bu kanun ile ilgili ayrıntılı açıklamalara aşağıdaki bölümlerde yer verilmiştir.

3.2 2/B Uygulamasının Tarihçesi, Uygulaması ve Satış

3.2.1 2/B uygulamasının tarihçesi

2/B arazileri, 2/B taşınmazları, 2/B alanları veya kısaca 2/B olarak adlandırılan ayrıca Anayasaya da 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş tekrar orman olarak kazanılması mümkün olmayan, yani, hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, tarım alanları, köy, kasaba ve şehir yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler ile orman sınırları dışına çıkartılan taşınmazdır. Burada belirtilen orman vasfını kaybetme doğal olaylarla kendiliğinden olmayıp, insanların müdahaleleri sonucu oluşmasıdır (Torun 2013).

3116 sayılı Orman Kanunu ile 1937 yılında ormanların sınırlarının tespitine başlanılmışsa da bu çalışmalara halen devam edilmekte olup; bu durum, fiilî orman sınırları ile orman kadastroundaki orman sınırlarının birbiri ile çakışmamasına neden olmuştur. Böylelikle fiilî durumun yasallaştırılabilmesi için birçok kanun yürürlüğe konmuştur (Başpınar 1997).

1956 tarihinde orman sınırları dışına çıkarma işlemi ile ilgili ilk yasal düzenlemeler yapılarak 6831 sayılı Orman Kanunu'nun ikinci maddesinde yer verilmiş 1974 tarihine kadar herhangi bir uygulama yapılmayarak, ilk kez 20.07.1961 tarihinde Anayasasının 131. maddesinde birçok çıkar çatışmalarını engellemek amacıyla 2/B taşınmazları ile

ilgili kanunlar çıkarılmış fakat çıkarılan kanunlar tarafların mahkemelik olmasını engelleyememiştir.

1981 Anayasasının 169. maddesi ¹⁰ incelendiğinde üç konunun önemli olduğu görülmektedir. Birincisi doğal sebeplerle veya insanlar tarafından tahrip edilerek tarım alanına dönüşmüş yerler, ikincisi 31.12.1981 tarihinden önce kesin olarak orman vasfını yitirmiş bağ, bahçe, tarla, zeytinlik, meyvelik gibi tarım arazileri ile hayvancılıkta kullanılmasında yararı olan alanlar, üçüncü olarak da kasaba, köy ve şehir yapılarının toplu olarak bulunduğu alanlar ilim ve fen ibaresine bakılmaksızın orman sınırları dışına çıkarılmasıdır (Şimşek 2008).

1981 Anayasasının 169. ve 170. maddeleri kapsamında yer alan toprak, iklim ve su rejimine zarar vermeme ve daha verimli kültür arazisine dönüştürmesi 6831 sayılı Orman Kanunun 2. maddesine istinaden Bakanlar Kurulu Kararı ile gerçekleştirilmiştir.

2. maddeye göre orman sınırları dışına çıkarma işlemleri 6831 sayılı Kanunun 7. ve 12. maddelerine göre tesis edilen ve orman kadastro komisyonları tarafından gerçekleştirilen bu orman kadastro çalışmaları üç dönemde yürütülmüştür. 1973-1982 dönemini kapsayan birinci dönem: 15.10.1961 tarihi, orman niteliğini yitirme için tarihi sınırdır. Bu tarihlerde alanların “orman” sayılmaması için “orman bütünlüğünü bozmaması” ve “su ve toprak rejimine zarar vermemesi” temel iki koşul olarak aranmıştır. Birinci dönem kapsamında 102.560 ha alan orman sınırları dışına çıkarılmıştır. 1982-1987 yılları arasını kapsayan ikinci dönem: Bu dönemin tarihi sınırı 31.12.1981’dir. Bu döneminde de kadastro çalışmalarında taşınmazların “orman” sayılmaması için “orman bütünlüğünü bozmaması” ve “su ve toprak rejimine zarar vermemesi” temel iki koşul olarak aranmıştır. İkinci dönem kapsamında orman vasfını yitiren 27.030 ha alan orman sınırları dışına çıkarılmıştır (Turan 2003).

¹⁰“Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yer ile 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanların da veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir kasaba veya köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz” denilmektedir.

1987 yılından sonrasını kapsayan üçüncü dönemde ise 1987 tarihli 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 4. maddesi gereğince orman kadastro komisyonlarının yanı sıra kadastro ekiplerinin de “orman” sınırları dışına çıkarma işlemi yapabilmesi için gerekli yetkiler verilmiştir (URL-18).

Orman sınırlarının küçültülerek orman alanlarının azalmasına sebep olan 2. madde uygulamaları 1973 tarihinde 1961 Anayasasında yapılan değişiklik ile Orman Kanunu'na yansıtılmış (Velioğlu 2008), 1982 Anayasası, 2/B olarak nitelendirilen alanların kullanıcılarına tahsisini talep etmesine rağmen mevcut bulunan davaları bitirmek ve yaşanan mülkiyet sorunlarının son bulması amacı ile 2012 yılında 6292 sayılı yasa çıkarılarak 2/B alanlarının satışının önü açılmıştır.

3.2.2 2/B uygulamaları ve satış

2/B taşınmazlarının değerlendirilmesi işlemleri 6292 sayılı Kanun uyarınca gerçekleştirilmekte bu kanun 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun ikinci maddesi gereğince, yeni orman alanlarının oluşturulması, Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirilmesi, orman köylülerinin kalkındırılmasının desteklenmesi ve nakline karar verilen Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köyler halkının yerleştirilmesi ile Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin usul ve esasları içermektedir.

2896 sayılı Kanun ile değişik 6831 sayılı Orman Kanunu'nun ikinci maddesine göre 2/A ve 2/B dışında kalan yerler orman sınırları dışına hiçbir biçimde çıkarılamayacak ve orman arazisi varlığında daraltma yapılmayacak alanlardır. Ayrıca, muhafaza ormanları, orman rejimine alınan yerler, yangın görmüş orman alanları, ağaçlandırma sahaları, doğal sit alanları, tabiat parkları, milli parklar, tabiatı koruma alanları, Turizm Teşvik Kanunu hükümlerine göre tespit edilen turizm alanları, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlık alanlarda, söz konusu “arazilerin orman niteliklerinin devamı süresince” bu kanunlar uygulanamamaktadır. Orman sınırları dışına çıkarılan yerler Devlete ait orman ise Hazine adına, hükmi şahsiyeti kamu tüzel kişilerine ait ise, bu kuruluşlar adına ve şahsi orman ise sahipleri adına tescilleri yapılmaktadır. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2/B maddesi

gereğince orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerin belirlenmesi aynı Kanununun 7. Maddesi gereğince orman kadastro komisyonlarınca yine aynı Kanunun 11. maddesi gereğince orman sınırları dışına çıkartılan yerler hazine adına tescil edilir. 2/B alanlarının yüzölçümü, orman yüzölçümünden düşüldükten sonra ifrazı yapılarak tescillenir. 2/B alanları için tescil talebi Orman İşletme Müdürlüklerince yapılmaktadır. Orman kadastro tarafından belirlenen 2/B alanları 1 aylık askı ilânına alındıktan sonra tescil talebi ile birlikte orman kadastro komisyonunun bu husustaki kararını içeren tutanakla birlikte Kadastro Müdürlüğüne başvuru yapılır. 2/B' ye kalan tapulu yerler için dava açma hakkı 10 yıldır. Askı ilanının kesinleşmesinden sonra Tapu Müdürlüğünde kesin tashih ve tescil işlemi yapılır. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2. maddesinin 2. bendi ile orman sınırları dışına çıkarılıp, 2924 sayılı Kanun'un 11. ve 12. maddeleri gereğince 2/B alanlarının fiili durumlarına göre ifraz edilerek bedeli karşılığı satılacak yapı, tesis ve yeri kullananlardan, satış işlemleri tamamlanıncaya kadar ecir misil alınmaz (Şan 2015). 2/B alanlarına ait tüm uygulamalar 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2., 7. ve ek 5. maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Amacı; 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2/B bendine göre orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin ve ormanlık alanların hukukî ve geometrik durumlarını tespit ve tayini ile sınırları belirlenen orman sınırları dışına çıkarılan yerler ile ormanların tapuya tescillerini sağlamak ve orman kadastrounda kullanılmak üzere bilgi sisteminin veri altlığını oluşturmaktır.

Kapsamı; daha önce sınırları tespit edilerek orman sınırı dışında bırakılan alanların, hususî ormanların, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların, Devlet ormanlarının bitişiğinde ve içinde bulunan her türlü taşınmaz malların orman kadastro ve ormanlarla müşterek sınırlarının tespit ve tayinin yapılmasına, 6831 sayılı Kanunun 2/B bendine göre, orman sınırı dışına çıkarılacak yerlerin tayin ve tespitinin yapılmasına, Orman kadastro işlemleri kesinleşen Devlet ait ormanların ve 6831 sayılı Kanunun; 20.06.1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2. addesi, 23.09.1983 tarihli ve 2896 sayılı Kanun ve 5.06.1986 tarihli ve 3302 sayılı Kanunla değişik 2/B bendi uygulamaları ile orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin tapuya tescil işleminin yapılmasına ilişkindir (URL-18).

6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2/B kapsamında Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan tarım arazilerinin duruma göre Kanunun 6. maddesi ile satış işlemleri, 7. maddesi ile iade işlemleri ve 8. maddesi ile proje alanları uygulanır.

- Satış işlemleri: 26.04.2012 tarihinden önce “güncelleme ve kullanım kadastroları kesinleşen taşınmazlarda Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 10 ay içinde başvurulması gerektiği” hükmüne istinaden 2/B arazilerinin doğrudan satışı gerçekleştirilmektedir.

- İade İşlemleri: İlgililer tarafından idareye başvurulması ve idarece bu başvuru üzerine veya resen yapılan inceleme ve araştırma sonucunda doğruluğu tespit edilmesi hâlinde;

Tapu ve kadastro veya imar mevzuatına göre ilgilileri adına oluşturulan ve tapuda yer alan kişiler adına kayıtlı olan taşınmazlardan Hazine adına orman sınırı dışına çıkarıldığı gerekçesiyle tapu kütüklerine 2/A veya 2/B belirtmesi bulunan veya konulan taşınmazların tapu kayıtları bedel alınmaksızın geçerli kabul edilir ve tapu kütüklerindeki 2/A veya 2/B belirtmeleri terkin edilerek tescilleri aynen devam eder, aynı gerekçeyle bu nitelikteki taşınmazlar hakkında dava açılmaz, açılan davalardan vazgeçilir, açılan davalar sonucunda tapularının iptaliyle Hazine adına tesciline karar verilen, kesinleşen ve tapuda henüz infaz edilmeyen taşınmazlar hakkında da aynı şekilde işlem yapılır. Ancak bu kararlardan infaz edilerek tapuda Hazine adına tescil edilen taşınmazlar ise, ilgilileri tarafından bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde idareye başvurulması hâlinde, bedelsiz olarak önceki kayıt maliklerine veya kanuni mirasçılarına iade edilir.

Özel kanunları gereğince Devlet tarafından kişilere satılan, dağıtılan, trampa edilen, bedelli veya bedelsiz olarak devredilen veya iskânen verilen ya da özelleştirme suretiyle satılanlar ile hisseleri devredilen özel hukuk tüzel kişileri adına kayıtlı olan ancak daha sonra Hazine adına orman sınırı dışına çıkarıldığı gerekçesiyle tapu kütüklerine 2/A veya 2/B belirtmesi konulan taşınmazların tapu kayıtları geçerli kabul edilir. Aynı gerekçeyle bu nitelikteki taşınmazlar hakkında dava açılmaz, açılan davalardan vazgeçilir, açılan davalar sonucunda Hazine adına tescil edilenler ise, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde ilgilileri tarafından idareye başvurulması hâlinde önceki maliklerine veya kanuni ya da akdi haleflerine bedelsiz olarak iade edilir. Ancak, bu

kişilerden taşınmazlarına karşılık daha önce yer verilenlere veya bedeli ödenenlere iade işlemi yapılmaz” hükmü yer almaktadır.

- Proje Alanları: “6292 sayılı Kanunun 8. maddesi kapsamında proje alanı olarak belirlenen alanlarda proje sahibi TOKİ, büyükşehir belediyeleri ve belediyeler gibi idarelere 2/B taşınmazlarının devir işlemlerini kapsar.” Hükmü yer almaktadır (URL-18).

26.04.2012 tarihli ve 28275 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6292 sayılı Kanun kapsamında satışa konu olan 2/B arazilerinin satış işlemlerinde hak sahibi olanlardan;

- Taksitli satışlarda taksitlerden ikiden fazlasını vadesinde ödemeyenlere,
- Yapılan tebligata rağmen taşınmaz bedelini ya da peşinat bedelini ödemeyenlere,
- Satın alma başvurusunu yapmayanlara,

6292 sayılı Kanuna geçici 4. madde eklenmiş 6 ay süre verilerek 07.03.2017 tarihinde sona ermiştir (Birben ve Ünal 2017) ibaresi 10.07.2019 tarihli ve 30827 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 7181 sayılı Tapu Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla 6292 sayılı Kanuna ‘Geçici madde 9’ eklenerek, 2/B taşınmazlarına ve Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin başvuru ve ödeme süreleri, 16.12.2019 tarihine kadar uzatılmışsa da 15 Nisan 2022 Tarihli ve 31810 Sayılı Resmî Gazete yayımlanan 7394 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun 13. maddesi¹¹ ile 2/B hak sahiplerine satışında başvuru ve ödeme süresi 31 Aralık 2022 tarihine kadar tekrar uzatılmıştır.

¹¹ Madde 13-3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu’nun geçici 16’ncı maddesinin yedinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “31/12/2019” ibaresi “31/12/2022” şeklinde değiştirilmiş, fıkra ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, fıkranın mevcut üçüncü cümlesinde yer alan “Bu durumda elde edilen gelirler” ibaresi “Kalanı ise” şeklinde değiştirilmiştir.

Çizelge 3.1 Türkiye ve Amasya geneli yıllara göre 2/B verileri (ÇŞİDB 2023)

Yıllar	Türkiye Geneli 2/B Taşınmaz sayısı	Türkiye Geneli 2/B Başvuru Sayısı	Türkiye Geneli 2/B Satışı Yapılan Taşınmaz Sayısı	Türkiye Geneli 2/B Satışı Yapılan Hak Sahibi Sayısı (kişi)	Amasya İli 2/B Taşınmaz Sayısı	Amasya İli 2/B Başvuru Sayısı	Amasya İli 2/B Satışı Yapılan Taşınmaz Sayısı	Amasya İli 2/B Satışı Yapılan Hak Sahibi Sayısı (kişi)
2012	442.567	101.193	-	-	439	298	-	-
2013	599.418	620.338	-	-	2313	1509	-	-
2014(Kümülatif)	629.462	714.831	384.833	508.828	2327	1544	851	879
2015(Kümülatif)	660.432	769.551	423.43	568.437	2399	1611	851	879
2016(Kümülatif)	692.049	824.897	457.967	622.418	2427	1678	886	918
2017	39.363	80.862	45.059	78.233	245	368	286	383
2018	42.735	75.563	40.882	68.423	132	268	158	243
2019	42.735	75.563	40.882	68.423	29	144	80	123

Milli Emlak Genel Müdürlüğü faaliyet raporları incelendiğinde 2012 yılından 2019 yılına kadar olan 2/B verileri iller bazında ayrıntılı olarak verilirken 2020, 2021, 2022 yıllarına ait 2/B verilerin Türkiye geneli toplam veri olarak paylaşımının yapıldığı görülmektedir. Toplam verilere göre: 2020 yılsonu itibarı ile toplam 1.045.466 satın alma başvurusu yapılmış bu başvurulardan; 815.126 hak sahibine 581.203 adet taşınmazın satış işlemi gerçekleştirilmiştir. 2020 yılında toplam 23.200 adet 2/B taşınmazının 22.217 hak sahibine satışı yapılmıştır¹².

2021 yılsonu itibarı ile toplam 1.092.216 satın alma başvurusu yapılmış bu başvurulardan; 843.019 hak sahibine 599.062 adet taşınmazın satış işlemi gerçekleştirilmiştir. 2021 yılında toplam 16.564 adet 2/B taşınmazının 25.429 hak sahibine satışı yapılmıştır.

¹² 843.019 hak sahibine 599.062 adet taşınmazın satışının gerçekleştirilmesinde hak sahibinin fazla taşınmaz sayısının az olmasının sebebi bir taşınmazı birden fazla malikin kullanması veya hak sahibi ölü ise mirasçılara kalmasından dolayı hak sahibi taşınmaz sayısından fazladır.

2022 yılsonu itibariyle toplam 1.153.000 satın alma başvurusu yapılmış bu başvurulardan; 911.000 hak sahibine 641.000 adet taşınmazın satış işlemi 2022 yılsonu itibariyle gerçekleştirilmiştir. 2022 yılında toplam 42.000 adet 2/B taşınmazının 69.000 hak sahibine satışı yapılmıştır.

2022 yılsonu itibariyle 6292 sayılı Kanun'un yedinci maddesi kapsamında tapuları 2/B gerekçesi ile iptal edilenlerin taşınmazları bedelsiz olarak geri iadeleri yapılırken, Kanunun sekizinci maddesi kapsamında ise proje alanı olarak belirlenen yerlerin proje sahiplerine devir işlemleri tamamlanmaya çalışılmaktadır (ÇŞİDB 2023).

3.3 2/B Uygulamalarının Etkileri

3.3.1 Tapu ve Kadastro Kanunlarındaki düzenlemelerin 2/B uygulamalarına etkisi

Orman Genel Müdürlüğü ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü arasında imzalanan 06.01.2012 tarihli ve 08.04.2014 tarihli iki adet Protokol ve 15.01.2013 tarihli bir "Uygulama Talimatı" bulunmaktadır. Bu doğrultuda TKGM Kadastro Dairesi Başkanlığı 2012/5 sayılı genelgesi ile 2/B alanlarında "kullanım kadastro" ile ilgili düzenlemeler yapılmıştır. 6831 sayılı Orman Kanunu ile 3402 sayılı Kadastro Kanunu ve 5831 sayılı Kanunlarda yapılan değişiklik ile 2/B alanlarının varsa muhdesat sahipleri ile kullanıcıları kadastro ekiplerince belirlenmektedir. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığı tarafından çıkarılan 09.05.2014 tarihli ve 2014/5 sayılı genelge ile 6831 Sayılı Kanun'un 2/B maddesi gereğince orman sınırı dışına çıkarılan yerler ve ormanların, tapuya tescil işlemleri ile Kadastro Müdürlüğünce yapılacak çalışmalar düzenlenmiştir (Şan 2015).

3.3.2 6292 Sayılı Kanun'daki düzenlemelerin 2/B uygulamalarına etkisi

2/B alanlarında oluşan yasal boşluğun en büyük etkisi 4706 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesi ile 2924 sayılı Kanunun özelliğinin kalmaması ve Anayasa Mahkemesinin 4706 sayılı Kanun'un üçüncü maddesinin iptali ile orman sınırları dışına çıkartılan yerlerin değerlendirilmesinde oluşacak kanunun yeniden gözden geçirilmesi ihtiyacını

doğurmuştur. Böylelikle ihtiyaçların belirlenmesi ve bu ihtiyaçların karşılanması için gerekli çalışmalar yapılarak kanunla ilgili süreçler başlamış 19.04.2012 tarihinde “Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun” adı altında 6292 sayılı Kanun çıkarılmıştır. Kanunun amacı, yeni orman alanlarının oluşturulması, Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirilmesi, nakline karar verilen Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köyler halkının yerleştirilmesi ve orman köylülerinin kalkındırılmasının desteklenmesi ile Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi şeklinde ifade edilerek aynı maddenin ikinci fıkrasında da bu Kanunun, 6831 sayılı Kanun’un ikinci maddesine göre Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler ile Hazineye ait tarım arazileri hakkındaki hükümler belirtilmiştir (URL-19).

Bu Kanun orman niteliği kaybından kaynaklı olarak orman sınırları dışına çıkarılan alanların doğrudan satışını dolayısı ile de tamamen orman rejimi dışına çıkarılmasını sağlamaktadır. 2/B taşınmazlarındaki mülkiyet sorunlarının çözüme kavuşturulması için gerçekleştirilen Kanunun içeriği, yoğun olarak 2/B alanlarında kalan taşınmazların satışı öngören düzenlemeleri kapsamaktadır (Şahin 2015).

2/B taşınmazlarındaki mülkiyet sorunlarının çözüme kavuşturulması için gerçekleştirilen ve yasal düzenlemeler sonucu 2009 yılında yürürlüğe giren 5831 sayılı Kanun öncesinde orman sınırları dışına çıkarılan 2/B alanlarının satışı mümkün değilken, 5831 sayılı yasa kapsamında 2/B alanlarında çalışmalar yapılmış, 2012 yılında yürürlüğe giren 6292 sayılı kanun ile 2/B taşınmazların satışları mümkün hale getirilerek tapusuz kullanılan 2/B taşınmazlarının, tapuları sahiplerine verilmesi hedeflenmiştir (URL-20).

6292 sayılı Kanuna göre tesis kadastro ile önceden tapulandığı halde orman haritasında 2/B alanlarında kalan parseller hiçbir bedel ödenmeden maliklerine geri verilirken, orman kadastro komisyonlarının yapmış oldukları çalışmaların askı ilan süreleri 6831 sayılı Orman Kanunu’nda yapılan değişikliklerle, altı aydan bir aya indirilmiştir. Ayrıca Tapu ve Kadastro idaresi ile Orman idaresinin ortak çalışmaları sonucu orman haritalarında tespit

edilen teknik hataların düzeltilerek 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun on birinci maddesine istinaden askı ilânı ile kesinleştirilmesi öngörülmüştür (Şahin 2015).

Kanunun, 6. maddesi ile 2/B arazilerinin, kullanıcılarına (akdi haleflerine ya da kanuni mirasçılara) direk satışını, 7. maddesi ile hazine adına orman sınırları dışına çıkarılarak tapuları iptal edilenlere tapularının geri iadesini, 8. maddesi ile proje alanlarında kalan 2/B arazilerinin proje sahiplerine devredilmesini, 12. maddesi ile Hazineye ait tarım arazilerinin kullanıcılarına (paydaşlarına veya kiracılarına) satışı düzenlenmiştir. 6292 sayılı Kanunun 6. maddesinde; Kanunun yürürlüğe girdiği 26.04.2012 tarihinden sonra kullanım ve güncelleme kadastroları kesinleşen taşınmazlarda 8 ay içerisinde İdareye başvurması gerektiği düzenlenerek 28.12.2012 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile de bu sürelere 2 ay ilave süre verilerek on ay olacak şekilde uzatılmıştır. Buna göre, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra güncelleme ve kadastro çalışmaları kesinleşen/kesinleşecek olanların başvuru süreleri devam edebilmektedir. Ayrıca, 07.09.2016 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 6745 Kanunla 6292 sayılı Kanuna 'Geçici madde 4' eklenerek bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla (7 Eylül 2016) 6292 sayılı Kanun kapsamında 2/B arazilerinin satışına ilişkin; taksitli satışlarda taksitlerden ikiden fazlasını zamanında ödemeyenlere, yapılan tebligata rağmen taşınmaz bedelini (ya da peşinat bedelini) ödemeyenlere ve satın alma başvurusunu yapmayanlara 6 ay süre tanınmış ve 06/03/2017 tarihli ve 2017/9967 Karar sayılı ile 22.09.2017 tarihli ve 2017/10842 Karar sayılı Bakanlar Kurulu Kararları ile verilen başvuru ve ödeme süreleri 6 ay daha uzatılarak 7 Mart 2018 tarihinde uzatılan süreler sona ermiştir. Ancak daha sonra 10.07.2019 tarihli ve 30827 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 7181 sayılı Tapu Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla 6292 sayılı Kanuna 'Geçici Madde 9' eklenerek; 2/B arazilerinin ve Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin başvuru ve ödeme süreleri, 16.12.2019 tarihine kadar uzatılmışsa da, 15 Nisan 2022 Tarihli ve 31810 sayılı Resmî Gazete yayımlanan 7394 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi Ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun İle Bazı Kanunlarda Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde

Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 13. maddesi¹³ ile 2/B hak sahiplerine satışında başvuru ve ödeme süresi 31 Aralık 2022 tarihine kadar uzatılmıştır.

Millî Emlak Genel Müdürlüğü 2022 Yılı Faaliyet Raporuna göre son başvuru tarihi satın alma başvurusu 1.153.000 olup, bu başvurulardan; 911.000 hak sahibine 641.000 adet taşınmazın satış işlemi gerçekleştirilmiştir. Bu taşınmazların toplam rayiç bedeli 31.000.000.000 TL olup, satıştan elde edilen toplam bedel ise 16.800.000.000 TL'dir. Elde edilen bedelin 12.000.000.000 TL'si peşin tahsil edilirken geriye kalan miktar taksitlere bağlanmıştır. (ÇŞİDB 2022).

Elde edilen bu rakamlar göstermektedir ki 2/B alanlarını satışından elde edilmesi düşünülen ve siyasilerce de sıklıkla dile getirilip dönem dönem basınına da konu olan 20 milyar dolar gelir beklentisinin hiç de rasyonel olmadığı, gerçekte olanın; orman alanlarını hukuksuz bir şekilde işgal edenlerin ödüllendirildiği, cüzi bedellerle orman mülkiyet dolaylı devrinin gerçekleştirildiği ve bunun sonucunda da orman alanlarının hukuksuz bir şekilde daraltılmış olduğu gerçeğidir. Burada dikkat çeken bir konuda toplumun bu konudaki tutum ve davranışın değişmemiş olduğudur. Anayasanın ön gördüğü 31.12.1981 tarihinin çıkarılan her yeni düzenleme ile daha sonraki tarihlere çekilmesi ki son yapılan düzenlemeler ile 2018 tarihi dikkati çekmektedir. Vatandaşın bu konudaki “nasıl olsa bir gün af gelir veya bu araziler bize verilir” düşüncesini muhafaza ettiğini tasdik eder niteliktedir. Şayet böyle bir düşünce hayat bulmuyor olsaydı 31.12.1981 tarihinden sonra herhangi bir nitelik kaybının gerçekleşmemiş olması gerekirdi ama uygulamalar tam tersini göstermektedir.

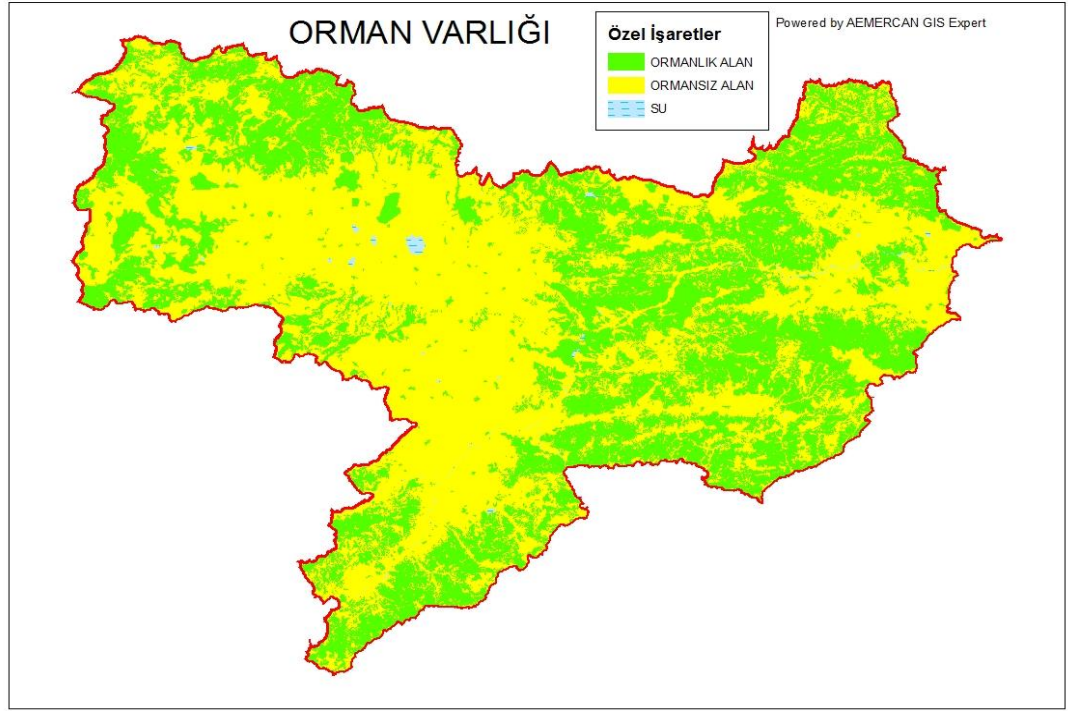
¹³Madde 13- 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun geçici 16' ncı maddesinin yedinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “31/12/2019” ibaresi “31/12/2022” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, fıkranın mevcut üçüncü cümlesinde yer alan “Bu durumda elde edilen gelirler” ibaresi “Kalanı ise” şeklinde değiştirilmiştir.

4. BULGULAR

4.1 Amasya İlinin Orman Varlığı,2/B Alanları ve Güncel Durum

4.1.1 Amasya ili orman varlığı

Akdağ bölgesinde yayılış gösteren Amasya ili, Merkez ilçesindeki ormanlar, yüksek kesimlerde kayın, sarıçam, karaçam, alçak kesimlerde meşe, ardıç, gürgen, kızılçam, titrek kavak ve bu ağaçlarla birlikte yabani erik, ahlat gibi ağaççıkların yanı sıra sürünücü ardıç, kuşburnu vb çalılarda görülmektedir. Taşova ilçesi Amasya ilinin en yüksek ormanlık alan yüzdesine sahiptir. Boğalı ve Akdağ dağ silsilelerinin güneye bakan yamaçlarında Yeşilirmak'ın geçtiği alanlardan yukarılara doğru sırasıyla kızılçam, meşe türleri, karaçam ve sarıçam saf ve karışık ormanlar oluştururken alanın kuzey yamaçları ile Destek Çayı'nın kuzeyindeki bölgede 1000 m yükseltiden sonra kaliteli kayın ormanları yer almaktadır. Ayrıca gürgen, sandal, geyik diken, akçaağaç, kayacık, fındık üvez, ve kızılçak gibi ağaç ve ağaççıklar, katran ardıcı, yabani gül, eğretili, böğürtlen, orman gülü, ısırgan otu ve laden gibi çeşitli bitkiler alt florayı oluşturur. İlin Merzifon ilçesinde bulunan Tavşan Dağı'nda bloklar şeklinde kayın ormanları ile ormanların iç kısımlarında ayrı yerlerde yabani kiraz, ayı fındığı, gürgen, akçaağaç, ıhlamur gibi yapraklı türlere rastlanmaktadır. Ayrıca yüksek yerlerde lokal olarak karaçam ve sarıçam koru ormanları, alçak yerler ile güney yamaçlarında meşe türlerinin oluşturduğu baltalık ormanları yayılış göstermektedir. İlin Gümüşhacıköy ilçesinde Vezirköprü yönünde dağlık yerlerinde karaçam, sarıçam, aşağı kısımlarda meşe türleri bulunmaktadır. İlin Hamamözü ilçesinde karaçam, meşe ile karışık orman oluştururken, bazı kısımlarda da ardıç türleri görülmektedir. İlin güneyinde yer alan Göynücek ilçesi, İç Anadolu Bölgesi geçiş zonunda bulunan, step bitki örtüsüne sahip bölgede ki ormanların çoğu baltalık olarak işletilen meşe türleri ile kısmen ardıç ağaçlarından oluşmaktadır. 109 tür ve 246 çeşit endemik türüne sahip olan bu bitkiler akça çiçeği, hazeran, dolama otu, kuduz otu, kaside, mürdümük, geven, tüylü keten, yalancı havacıva, bac biber ağacı gibi yöresel adlarla anılmaktadır (URL-21).

Şekil 4.1 Amasya il sınırı orman varlığı haritası

1951 yılında Amasya ili merkezinde kurulan ve 8 Adet Orman İşletme Şefliği, Fidanlık Şefliği, 2 adet ATM Şefliği, Kadastro ve Mülkiyet Şefliği, Elektirnik Haberleşme Şefliği bulunan Amasya Orman İşletme Müdürlüğü Taşova, Merzifon, Suluova, Gümüşhacıköy, Göynücek ve Hamamözü ilçelerini kapsamaktadır. 2022 yılı Orman Genel Müdürlüğü verilerine göre 254 275 ha orman alını bulunan Amasya'nın; 2002 920 ha'sı tescilli orman, 2960 ha'sı 2/B arazısıdır (OGM 2023).

4.1.2 Amasya ili 2/B alanları

Amasya Kadastro Müdürlüğü, Amasya Milli Emlak Müdürlüğü, Amasya Orman İşletme Müdürlüğü 2022 yılsonu verilerine göre Amasya ili 2/B Alanları aşağıda çizelge 4.1'de verilmiştir

Çizelge 4.1 Ankete konu köylerin yüzölçümü değerleri

Çalışma Alanı Köyleri	Kadastro Verilerine Göre Genel Yüzölçümü (ha)	Orman Verilere Göre Orman Yüzölçümü (ha)	Orman Verilerine Göre 2/B Alanı Yüzölçümü (ha)	Milli Emlak Verilerine Göre 2/B Alanı Yüzölçümü (ha)
Aksalur	2370.20	1883.17	406.93	154.50
Akyazı	1175.65	538.93	4.19	13.6
Alakadı	897.81	70.16	4.02	4.01
Ardıçlar	2586.24	2056.88	96.70	6.99
Aydınca	288.07	520.83	0.44	0.37
Bayat	569.13	432.72	12.41	16.54
Beldağı	2103.38	1400.49	60.89	58.38
Çigdemlik	1916.28	1715.94	14.91	9.62
Dadıkavakçayırı	486.17	148.16	7.52	1.60
Damudere	2315.57	-	-	86.49
Duruca	629.92	287.66	10.61	12.29
Elittekke	186.44	35.40	13.15	0.21
Karsan	595.85	470.97	0.21	0.19
Karataş	920.04	488.16	3.95	3.65
Kale	1070.00	1695.44	40.98	31.26
Kızseki	1932. 99	1384.60	15.49	4.79
Mahmatlar	1256.85	965.60	21.83	2.89
Musa	2240.33	937.16	23.02	21.06
Ormanözü	4127.72	3993.69	25.04	25
Sarımese	2931.07	2209.43	35.93	3.69
Şeyhsadi	1866.99	989.71	5.83	0.65
Ümük	1221.05	893.21	23.23	21.97
Yasıçal	4218.41	2402.90	156.34	140.55
Yeniköy	1410.40	1155.72	10.89	7.85
Yeşil Yenice	1947.07	1599.06	27.98	15.38
Yuva	1017.61	761.14	13.02	12.95
Ziyere	4200.96	19.35	39.04	4.33

Çizelge 4.1’de Orman İşletme Müdürlüğü ile Milli Emlak Müdürlüğünün toplam 2/B alanlarının yüzölçümleri karşılaştırıldığında farklılıklar göze çarpmaktadır. Bu farklılıklar Orman İşletme Müdürlüğünün 2/B alanlarını belirledikten sonra Kadastro Müdürlüğüne göndermesine müteakip kadastro tarafından bu alanların parsellerinin ve hak sahipliklerinin belirlenmesinden sonra yol, dere, mera gibi alanlara kalan yerlerin yüzölçümünden çıkarılması karşısında yüzölçümleri farklılıklar arz etmektedir. Ankete

katılan köyler arasında en büyük yüzölçümüne sahip köy Yassıçal, en büyük orman alanına sahip köy Ormanözü, en büyük 2/B alanına sahip köy Yassıçal'dır.

Amasya Tapu Müdürlüğünden 25.12.2022 tarihinde alınan verilere göre, 19.04.2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun uyarınca 2/B arazilerinin satışı kapsamında Amasya'da; Kanunun çıkmış olduğu 2012 yılında Amasya Tapu Müdürlüğünde herhangi bir satış işlemi gerçekleşmemiş olup, 2013 yılında 1419 adet, 2014 yılında 5 adet, 2015 yılında 4 adet, 2016 yılında 6 adet, 2017 yılında 284 adet, 2018 yılında 9 adet, 2019-2022 yılında 1413 adet 6292 sayılı yasa kapsamında (2/B arazi satışı ve 12. madde kapsamında satış işlemleri Tapu Müdürlüklerinde aynı satış işlemi kategorisinden gerçekleştirilmektedir) satış işlemi gerçekleşmiştir.

Amasya Milli Emlak Müdürlüğü'nden 31.12.2022 tarihinde alınan verilere göre Amasya ili, Merkez ilçesi köylerinde bulunan 2/B taşınmazlarının toplam yüzölçümü 1610.44 ha olup bu yüz ölçüme tekabül eden toplam parsel sayısı 3140 adettir. Bu taşınmazlardaki parsellerin 960 adedi satılmak suretiyle Amasya Milli Emlak Müdürlüğünde pasife düşmüştür.¹⁴ Pasife düşen parsellerin toplam yüzölçümü 352.10 ha'dır. Amasya Milli Emlak Müdürlüğünde hiç satışı yapılmayan¹⁵ aktif parsellerin sayısı 2180 adettir. Aktif olan parsellerin toplam yüzölçümü 897.76 ha'dır.

Amasya ili, Merkez ilçe köylerinde yapılan satışları Amasya Tapu Müdürlüğü ve Amasya Milli Emlak Müdürlüğünden alınan verilerle karşılaştırdığımızda satışların sayısal değerlerinde eşitsizlik olduğu görülmektedir. Bunun en büyük sebebi Milli Emlak Müdürlüğündeki verilerde hisseli ve kanuni ipotekli işlemler yani aktif parseller kapatılamadığından (parseller pasife düşmediğinden) yapılan satış işlem sayısı belirlenememektedir. Tapu Müdürlüğünde ise Milli Emlak Müdürlüğü tarafından satışları

¹⁴ Milli Emlak Müdürlüğüne başvurusu yapılarak peşin satılan ve o parselde hiç Maliye Hazinesine ait hisse bulunmayan Tapu Müdürlüğünde işlemleri tamamlanmış parseller pasif olarak nitelendirilmektedir.

¹⁵ Taşınmazların beyanlar hanesinde hak sahipliği bulunduğu halde satış için başvuru yapılmayan, taşınmazların beyanlar hanesinde hak sahipliği bulunmayan parsellerde satış yapılamayanlar, taksitli olarak taşınmazın tamamını satın alanlar ile taksitli ve peşin, hisseli taşınmaz alanların Milli Emlak Müdürlüğünce dosyaları kapatılamadığından bu parseller aktif parsel olarak nitelendirilir

gerçekleştirilen 6292 sayılı Kanun kapsamındaki 12. madde satışı ile 2/B satışı işlemlerinin Tapu Müdürlüğü mevzuatı gereği tek bir işlem butondan gerçekleştirilmesidir. Dolayısıyla hak sahiplerinden gelen talep doğrultusunda Tapu Müdürlüğünde yapılan satışların fazlalığı dikkat çekmektedir.

Çizelge 4.2 Ankete konu köylerin 2/B alan verileri

Amasya İli Merkez İlçesi 2/B' si Tamamlanmış Ankete Katılan Köyler	2/B Taşınmaz Toplam Sayısı	2/B Taşınmazların Toplam Yüzölçümü (ha)	2/B Satışı Yapılmayan Taşınmaz Sayısı (Aktif)	2/B Satışı Yapılmayan Taşınmaz Yüzölçümü (Aktif) (ha)	2/B Satışı Yapılan Taşınmaz Sayısı (Pasif)	2/B Satışı Yapılan Taşınmaz Yüzölçümü (Pasif) (ha)
Aksalur	78	154.50	78	154.50	-	-
Akyazı	37	13.60	22	9.40	15	4.20
Alakadı	14	4.01	10	3.09	4	0.91
Ardıçlar	75	6.99	58	5.31	17	1.68
Aydınca	2	0.37	-	-	2	0.37
Bayat	72	16.54	60	12.12	12	4.42
Beldağı	65	58.38	65	58.38	-	-
Çiğdemlik	22	9.62	6	1.52	16	8.10
Dadıkavak	7	1.60	6	1.47	1	0.33
Damudere	187	86.49	140	66.95	47	19.54
Duruca	42	12.29	27	5.84	15	6.45
Elittekke	4	0.21	3	0.15	1	0.06
Karsan	1	0.19	1	0.19	-	-
Karataş	15	3.65	7	1.06	8	2.59
Kale	64	31.26	30	11.83	34	19.43
Kızseki	22	4.79	7	0.91	15	3.88
Mahmatlar	11	2.89	8	2.09	3	0.80
Musa	25	21.06	19	16.11	6	4.95
Ormanözü	56	25	56	25	-	-
Sarımeşe	17	3.69	14	3.41	3	0.28
Şeyhsadi	3	0.65	2	0.48	1	0.17
Ümük	62	21.97	59	21.55	3	0.43
Yassıçal	395	140.55	280	109.56	115	30.99
Yeniköy	20	7.85	8	4.07	12	3.78
Yeşilyenice	69	15.38	24	7.27	45	8.11
Yuva	44	12.95	20	5.95	24	7.08
Ziyere	33	4.33	30	3.77	3	0.56
TOPLAM	1442	660.81	1040	531.98	402	129.11

Ankete katılan köylerin toplam sayısı 27, toplam 2/B parsel sayısı 1442, 2/B taşınmazlarının toplam yüzölçümü 660.81 ha, satışı yapılmayan aktif parsellerin toplam sayısı 1040, toplam yüzölçümü 531.98 ha, pasif parsellerin toplam sayısı 402, toplam yüzölçümü 129.11 ha'dır. Bu bilgiler yukarıda çizelge 4.2'de paylaşılmıştır.

4.2 Anketlere İlişkin Bulgular ve İstatistiksel Analiz

4.2.1 Anketlere ilişkin bulgular

Çalışmanın ana materyalini oluşturan orman vasfını yitirmiş arazilere yönelik Amasya ili Merkez ilçesinde 2/B arazisi bulunan 27 adet köydeki 400 katılımcının özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılım sonuçları verilmiştir.

4.2.1.1 Demografik özelliklere ilişkin veriler

Anket çalışmaları yapılırken köylerin nüfusları göz önünde bulunularak nüfusu fazla olan köylerde daha fazla katılımcıya ulaşılmaya çalışılmıştır. Anket çalışmasındaki köyler arasında nüfus verilerine göre en çok nüfusu bulunan köy Ziyere, en az nüfusu bulunan köy Bayat köyüdür. Köylerde yapılan anket çalışmasına 400 kişi katılmış olup; bu katılımcıların 319'u erkek, 81'i kadındır. Köyler arasında en fazla katılımı sağlayan köy; erkek 33 kişi, kadın 15 kişi olmak üzere toplam 48 kişi ile Musa köyü, en az katılımın sağlandığı köy ise 1 kadın katılımcı ile Karsan köyüdür (URL-22).

Çizelge 4.3 Ankete konu köylerdeki demografik yapı

Ankete Katılan Köyler	Ankete Katılan Toplam Kişi Sayısı	Ankete Katılan Erkek Sayısı	Ankete Katılan Kadın Sayısı	Köyün Toplam Nüfusu	Köydeki Erkek Nüfus	Köydeki Kadın Nüfus
Aksalur	24	23	1	520	257	263
Akyazı	15	13	2	88	44	40
Alakadı	9	9	-	104	54	50
Ardıçlar	3	3	-	211	108	109
Aydınca	15	13	2	446	238	208
Bayat	11	8	3	45	22	23
Beldağı	15	13	2	255	127	128
Çigdemlik	18	10	8	389	193	196
Dadıkavakçayırı	25	24	1	264	129	135
Damudere	24	22	2	275	190	185
Duruca	23	19	4	262	133	129
Elittekke	4	4	-	56	31	25
Karsan	1	-	1	122	62	60
Karataş	9	8	1	89	43	46
Kale	3	3	-	403	198	205
Kızseki	7	6	1	569	270	299
Mahmatlar	8	6	2	219	110	109
Musa	48	33	15	353	194	159
Ormanözü	22	12	10	295	145	150
Sarımeşe	22	18	4	505	244	261
Şeyhsadi	15	15	-	303	146	157
Ümük	3	3	-	128	68	60
Yassıçal	16	13	3	610	319	291
Yeniköy	3	2	1	387	197	190
Yeşil Yenice	18	15	3	797	408	389
Yuva	25	14	11	164	84	80
Ziyere	14	10	4	4033	2012	2021
TOPLAM	400	319	81	11892	6026	5866

4.2.1.1.1 Cinsiyet

Ankete katılan 400 katılımcının cinsiyet dağılımları aşağıda çizelge 4.4'te verilmiştir.

Çizelge 4.4 cinsiyet dağılımı

Cinsiyet	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Kadın	81	20,3
Erkek	319	79,8
TOPLAM	400	100

Çizelge 4.4.'e göre, 400 kişinin %20.3 (81 kişi) ile kadın katılımcıdan, %79.8 (319 kişi) ile erkek katılımcıdan oluşturmaktadır. Yapılan anket çalışmalarının pandemi dönemine denk gelmesi nedeniyle kadın katılımcıların anket sorularını cevaplamaktan çekindikleri ve köylerde genç kadın olmadığı yaşlı kadınların okur-yazar oranının çok düşük olduğu dolayısıyla da anketleri doldurmak istemedikleri görülmüştür.

Şekil 4.2 Cinsiyet dağılım grafiği

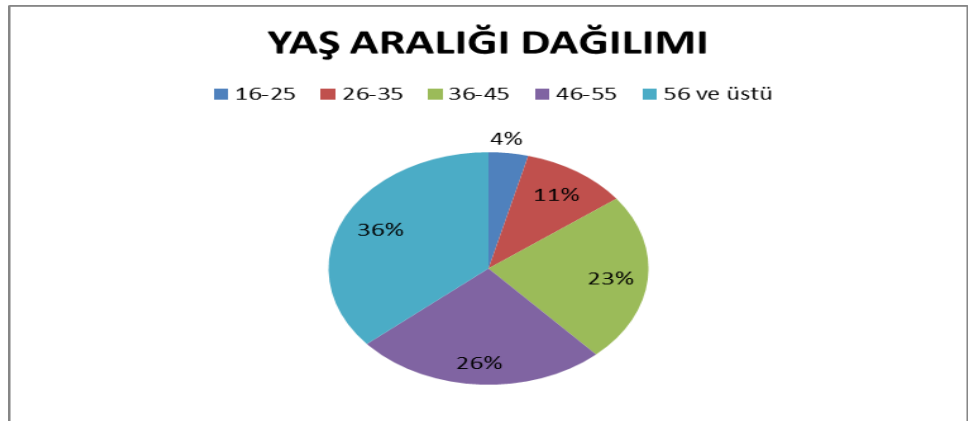
4.2.1.1.2 Yaş

Ankete katılan 400 katılımcının yaş kategorilerine göre dağılımları aşağıda çizelge 4.5'te verilmiştir.

Çizelge 4.5 Yaş aralığı dağılımı

Yaş Aralığı	Kişi Sayısı	Yüzde(%)
16-25	16	4
26-35	43	10,8
36-45	94	23,5
46-55	102	25,5
56 ve üstü	145	36,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.5.'de verilen yaş kategorileri değerlendirilmiş ankete katılanlardan 56 ve üstü yaş aralığı %36,3 (145 kişi) ile en yüksek oranı alırken bu oranı 46-55 yaş aralığı %25,5 (102 kişi), 36-45 yaş aralığı %23,5 (94 kişi), 26-35 yaş aralığı %10,8 (43 kişi)'dir. 16-25 yaş aralığı %4 (16 kişi) ile en düşük orana sahiptir. Ankete katılım sağlayanların yaş ortalamasının orta yaş ve yaşlı grubu olduğu genç kesimin köylerde ikamet etmedikleri genellikle şehri tercih ettikleri köylere ziyaret için geldikleri gözlenmiştir.

Şekil 4.3 Yaş aralığı dağılım grafiği

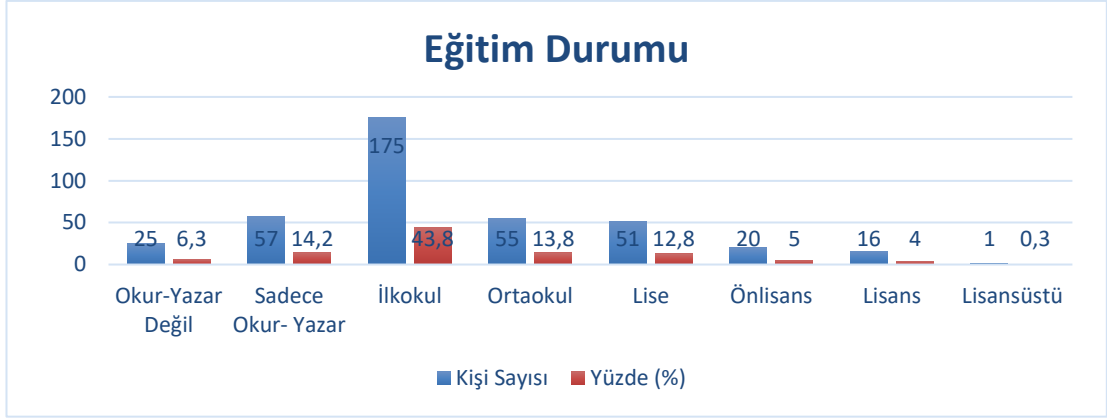
4.2.1.1.3 Eğitim

Ankete katılan 400 katılımcının eğitim durumuna göre dağılımları aşağıda çizelge 4.6’da verilmiştir.

Çizelge 4.6 Eğitim durumu dağılımı

Eğitim Durumu	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Okur-yazar değil	25	6,3
Sadece okur- yazar	57	14,2
İlkokul	175	43,8
Ortaokul	55	13,8
Lise	51	12,8
Önlisans	20	5
Lisans	16	4
Lisansüstü	1	0,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.6’ya göre sekiz farklı eğitim grubunun bulunduğu eğitim durumları değerlendirilmiş ilkokul düzeyi %43,8 (175 kişi) ile en yüksek oranı alırken bu oranı %14,2 (57 kişi) ile sadece okur-yazar, %13,8 (55 kişi) ile ortaokul, %12,8 (51 kişi) ile lise, %5-20 kişi ile önlisans, %4 (16 kişi) ile lisans izlemiştir. % 0,3 (1 kişi) en düşük oran ile lisans eğitim grubunu kapsamaktadır. Yaş aralıkları dikkate alınarak eğitim durumu değerlendirildiğinde orta yaş ve yaşlı grubunda bulunan köylü halkın eğitim durumunun düşük olduğu gözlenmiştir.

Şekil 4.4 Eğitim durumu grafiği

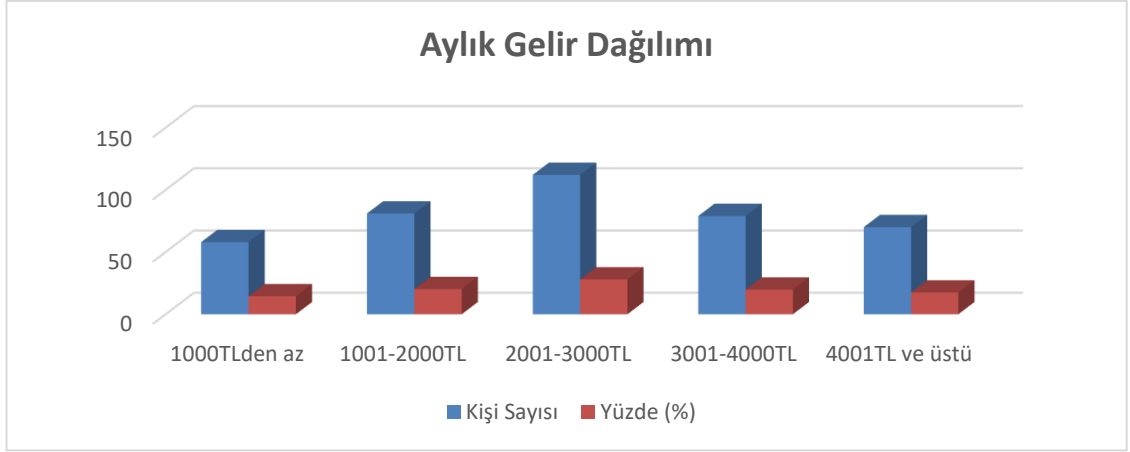
4.2.1.1.4 Gelir

Ankete katılan 400 katılımcının aylık gelir dağılımları aşağıda çizelge 4.7’de verilmiştir.

Çizelge 4.7 Aylık gelir dağılımı

Aylık Gelir	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
1000 TL’den az	58	14,5
1001-2000 TL	81	20,3
2001-3000 TL	112	28
3001-4000 TL	79	19,8
4001 TL ve üstü	70	17,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.7’ye göre aylık gelir dağılımları incelendiğinde 2001-3000 TL ile %28 (112 kişi) en yüksek oranı alırken bu oranı %20,3 (81 kişi) ile 1001-2000 TL, %19,8 (79 kişi) ile 3001-4000 TL, %17,5 (70 kişi) ile 4001 TL ve üstü izlemiştir. %14,5 (58 kişi) en düşük oran ile 1000 TL’den az gelir kaynağı grubunu kapsamaktadır. Geçimlerini tarım, hayvancılık, tarım ve hayvancılıktan sağlayan köylü halkın gelir düzeylerinin düşük olduğu gözlenmiştir.

Şekil 4.5 Aylık gelir dağılımı grafiği

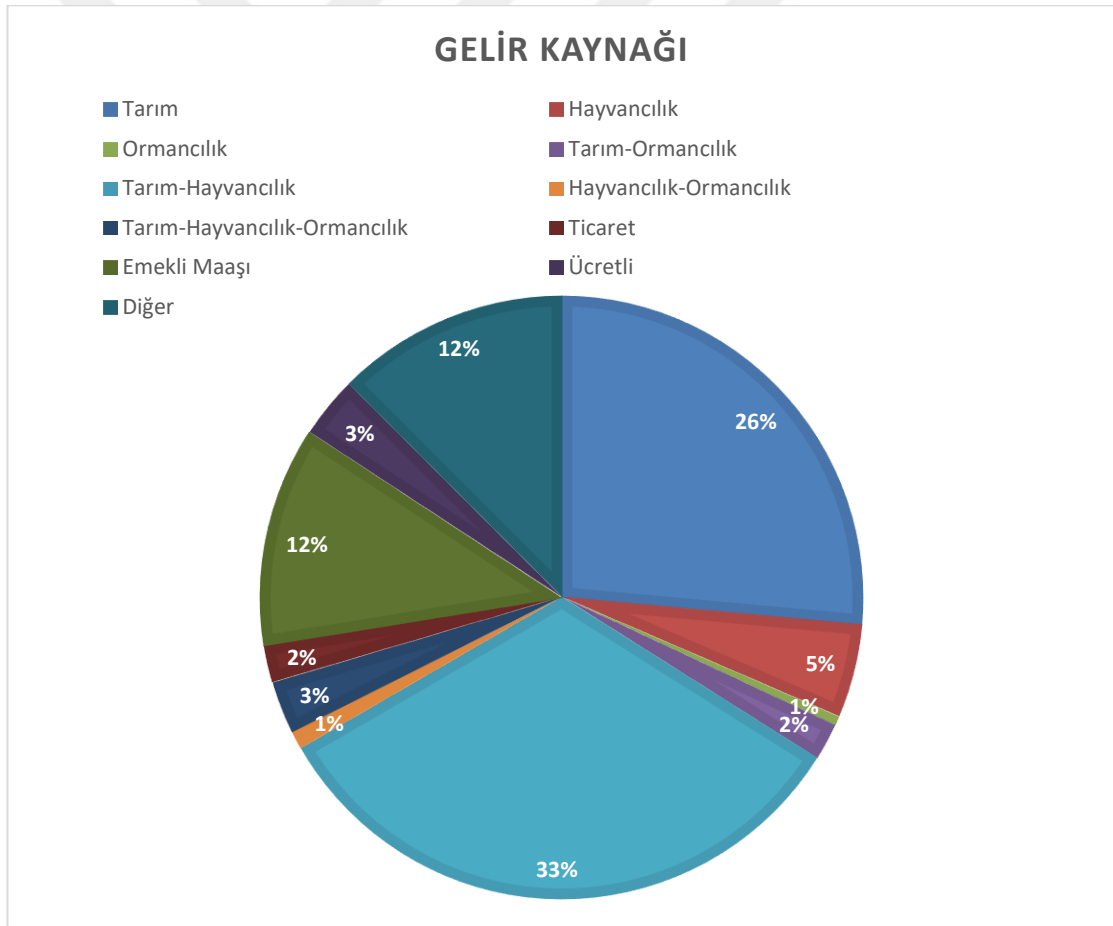
4.2.1.1.5 Gelir kaynağı

Ankete katılan 400 katılımcının gelir kaynağına göre dağılımları aşağıda çizelge 4.8’de verilmiştir.

Çizelge 4.8 Gelir kaynağı dağılımı

Gelir Kaynağı	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Tarım	106	26,5
Hayvancılık	20	5
Ormancılık	2	0,5
Tarım-ormancılık	8	2
Tarım-hayvancılık	131	32,8
Hayvancılık-ormancılık	4	1
Tarım-hayvancılık-ormancılık	11	2,8
Ticaret	8	2
Emekli maaşı	47	11,8
Ücretli	13	3,3
Diğer	50	12,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.8'e göre on bir farklı gelir kaynağının bulunduğu dağılımda tarım-hayvancılık ile %32,8 (131 kişi) en yüksek oranı alırken bu oranı tarım ile %26,5 (106 kişi), diğer ile %12,5 (50 kişi), emekli maaşı ile %11,8 (47 kişi), hayvancılık ile %5 (20 kişi), ücretli ile %3,3 (13 kişi), ticaret ve tarım ile %2 (8 kişi) izlemiştir. %0,5 (2 kişi) en düşük oran ile ormancılık görüşünü kapsamaktadır. Yapmış olduğumuz anket çalışmasında da köylü halkın %64.3'ü (257 kişi) geçimlerini tarım, hayvancılık, tarım ve hayvancılıktan karşılamaktadırlar. Köyler çoğunlukla orman içinde değil bitişiğinde veya yakınlarında bulunmaktadır. Bu durum ormandan faydalanmadan köylüyü uzaklaştırmıştır. Ormanlardan yararlanan köylü halk genellikle kadınlardır. Kadınlar ise tarım ve hayvancılığın yanı sıra geçimlerine ek katkı sağlamak amacı ile odun dışı orman ürünlerini pazarlarda satmaktadırlar.

Şekil 4.6 Gelir kaynağı grafiği

4.2.1.2 Toplumun orman ve 2/B uygulamalarına yönelik algısına ilişkin veriler

4.2.1.2.1 Ormanların sağladığı faydalara yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcının ormanın sağladığı faydalar hakkındaki düşüncelerinin dağılımları aşağıda çizelge 4.9’da verilmiştir.

Çizelge 4.9 Ormanın faydaları dağılımı

Ormanın Faydaları	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Yapacak-yakacak odun	258	64,5
Odun dışı orman ürünü sağlama	5	1,3
Estetik güzellik	24	6
Rekreasyonel kullanım	5	1,3
Temiz hava	61	15,3
Erozyon ve selden koruma	24	6
İstihdam imkânı	3	0,8
Tarım-ormancılık faaliyetleri	7	1,8
Hayvancılıkta kullanım	11	2,8
Diğer	2	0,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.9’a göre on farklı ormanın faydaları grubunun bulunduğu oransal dağılımda yapacak-yakacak odun ile %64,5 (258 kişi) en yüksek oranı alırken, bu oranı %15,3 (61 kişi) ile temiz hava, %6 (24 kişi) ile estetik güzellik ve erozyon ve selden koruma, %2,8 (11 kişi) ile hayvancılıkta kullanım, %1,8 (7 kişi) ile tarım ormancılık faaliyetleri, %1,3 (5 kişi) ile odun dışı orman ürünü sağlama, %0,8 (3 kişi) ile istihdam imkânı izlemiştir. %0,5 (2 kişi) en düşük oran ile diğer görüşleri kapsamaktadır. Ormanların sağladığı faydalar köylerin bulundukları yere ve ihtiyaçlarına göre farklılık arz ederken anketi cevaplandıran katılımcıların yarıdan fazlasının ihtiyaca binaen odun hammaddesini

ısınmak için tercih ederken, diğer katılımcıların ise ihtiyaçlarına göre diğer şıkları tercih ettikleri görülmektedir.

4.2.1.2.2 Ormanın insandan korunması gerektiğine yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcının ormanın insandan korunması gerektiği düşüncelerini gösteren dağılım aşağıda çizelge 4,10'da verilmiştir.

Çizelge 4.10 Ormanın korunması gerekliliği dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Evet	346	86,5
Hayır	54	13,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.10'a göre ormanların insanlardan korunması gerektiğini düşünerek evet cevabını veren %86,5'e (345 kişi) karşın, korunmaması gerektiğini düşünerek hayır cevabını veren %13,5'lik (54 kişi) kesim bulunmaktadır. Ekosistemler için hayati öneme sahip, birçok insan için doğal güzellikleri yansıtan, doğal kaynaklarımızdan olan ormanlarımızın korunmasını isteyen büyük çoğunluğun yanı sıra korunmasını istemeyen küçük bir kesimin olduğu gözlenmiştir. Bu kesimin hiçbir hukuki yaptırım olmadan orman kaynaklarını serbestçe kullanmak veya sahiplenmek istediği için korunmaması gerektiği düşüncesini desteklediği düşünülmektedir.

4.2.1.2.3 Ormanın korunmasında en etkili yolun ne olduğuna ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcının düşüncelerine göre ormanın korunmasında en etkili yolun hangisi olduğu sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.11'de verilmiştir.

Çizelge 4.11 Ormanı korumada en etkili yol dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde(%)
Yasal düzenlemenin varlığı	75	18,8
Cezaların caydırıcılığı	102	25,5
Halkın bilinçlendirilmesi	108	27
Halkın gelir düzeyinin artırılması	65	16,3
Daha fazla orman koruma memuru istihdamı	13	3,3
Denetimin artırılması	28	7
Diğer	9	2,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.11'e göre ormanın korunmasında en etkili yolun halkın bilinçlendirilmesi ile %27 (108 kişi) en yüksek oranı alırken bu oranı %25,5 (102 kişi) ile cezaların caydırıcılığı, %18,8 (75 kişi) ile yasal düzenlemenin varlığı, %16,3 (65 kişi) ile halkın gelir düzeyinin artırılması, %7 (28 kişi) ile denetimin artırılması, %3,3 (13 kişi) ile daha fazla orman koruma memuru istihdamı izlemiştir. %2,3 (9 kişi) en düşük oran ile diğer görüşleri kapsamaktadır. Verilecek eğitimlerle, kurum, kuruluş ve muhtarlıkların yapacakları her türlü yazılı ve görsel açıklamaların halkın bilinçlendirilmesinde en etkin yol olduğu, devletin uygulayacağı cezai yaptırımlarla, cezaların caydırıcılığı ve yasal düzenlemelerin varlığı, halkın gelir düzeyinin artması ile de ormana duyulan ihtiyaçlardan özellikle odun hammaddesinden uzaklaşılarak ormanların korunmasında etkili olacağı verilen cevaplarla da örtüşmektedir.

4.2.1.2.4 Ormanların korunmasında devletin yeterli denetim yapıp yapmadığına ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcının ormanların korunmasında devletin yeterli denetim yapıp yapmadığının dağılımları aşağıda çizelge 4.12'de verilmiştir.

Çizelge 4.12 Ormanların korunmasında devletin yeterlilik dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Evet	218	54,5
Hayır	182	45,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.12'ye göre ormanların korunmasında devlet tarafından yapılan denetimin yeterli olduğunu düşünenlerin evet cevabı %54,5'lik 218 kişiye karşılık gelirken, yeterli denetimin yapılmadığını düşünenlerin hayır cevabı %45,5'lik 182 kişiye tekabül etmektedir. Verilen cevaplarda yapılan denetimlerin yeterli olduğu düşünülse de buna karşın bir o kadar da denetimlerin yetersiz olduğunun düşünüldüğü görülmektedir. Bu da köylerin bulundukları yer ve konumlarından dolayı farklılık arz etmektedir.

4.2.1.2.5 Orman mülkiyetinin devlete veya özel şahsa ait olması durumunda ormanların korunmasına ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcının orman mülkiyetinin devlete ait değil de özel şahsa ait olması durumunda ormanların korunmasındaki olumlu farkın cevaplarının dağılımları aşağıda çizelge 4.13'de verilmiştir.

Çizelge 4.13 Ormanı korumada özel ya da devlet mülkiyeti dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Kesinlikle evet	41	10,3
Evet	63	15,8
Olabilir	113	28,2
Hayır	90	22,5
Kesinlikle hayır	93	23,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.13'e göre orman mülkiyetinin devlete ait değil de özel şahsa ait olması durumunda ormanların korunmasında olumlu fark yaratır mı sorusuna en yüksek %28,2 (113 kişi) olabilir cevabı verirken bu cevabı %23,3 (93 kişi) ile kesinlikle hayır, %22,5 (90 kişi) ile hayır, %18,8 (63 kişi) ile evet izlemiştir. En düşük %1,3 (41 kişi) kesinlikle evet cevabını vermiştir. Her ne kadar köylü halk ormanların özel mülkiyete geçmesi ile daha iyi korunacağı düşünülse de, buna karşın devletin daha iyi koruduğunu düşünen kesimin de yüksek olduğu gözlemlenmiştir.

4.2.1.2.6 2/B uygulamalarının idare ve vatandaş açısından yararlı ve doğru bir uygulama olup olmadığına ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcıya göre yapılan 2/B uygulamalarının idare ve vatandaş açısından yararlı ve doğru bir uygulama olup olmadığına verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.14'te verilmiştir.

Çizelge 4.14 2/B çalışmalarının yararlı olup olmadığının dağılımı aşağıda verilmiştir.

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Kesinlikle evet	107	26,8
Evet	185	46,3
Olabilir	58	14,5
Hayır	32	8
Kesinlikle hayır	18	4,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.14'e göre yapılan 2/B çalışmalarının idare ve vatandaş açısından yararlı ve doğru bir uygulama olup olmadığı değerlendirilmiş en yüksek %46,3 (185 kişi) evet cevabı verirken, bu cevabı %26,8 (107 kişi) ile kesinlikle evet, %14,5 (58 kişi) olabilir, %8 (32 kişi) hayır cevabı izlemiştir. En düşük %4,5 (18 kişi) kesinlikle hayır cevabını vermiştir. Ankete katılan köylerin 2/B uygulamaları ve çalışmaları tamamlanan köyler

olması ve katılımcıların çoğunluğunun 2/B arazisine sahip olması verilen cevaplarda da görülmektedir.

4.2.1.2.7 2/B konusunda ormancılıkla ilgili kurumlar tarafından bilgilendirmeye yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcının 2/B konusunda ormancılıkla ilgili kurumlar tarafından bilgilendirilmelerine göre cevaplarının dağılımları aşağıda çizelge 4.15'te verilmiştir.

Çizelge 4.15 2/B konusunda bilgilendirme dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Evet	100	25
Hayır	300	75
Toplam	400	100

Çizelge 4.15'e göre 2/B konusunda ormancılıkla ilgili kurumlar tarafından yeterince bilgilendirilmediklerini düşünenlerin hayır cevabı %75'lik 300 kişi iken, bilgilendirildiklerini düşünenlerin evet cevabı %25'lik 100 kişiden oluşmaktadır. Katılımcıların her ne kadar 2/B konusunda bilgilendirilmedikleri görülse de yapılan görüşmelerde 2/B konusu hakkında katılımcıların bilgi sahibi oldukları görülmüştür.

4.2.1.2.8 2/B uygulamaları ile ilgili olarak vatandaşlara tanınan yasal haklara ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen 2/B ile ilgili olarak vatandaşlara yöneltilen yasal haklar hakkında bilginiz var mı sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.16'da verilmiştir.

Çizelge 4.16 2/B hakkında yasal hak dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Hepsini biliyorum	18	4,5
Çoğunu biliyorum	66	16,5
Kısmen	157	39,3
Çok azını biliyorum	95	23,8
Hiç bilmiyorum	64	16
Toplam	400	100

Çizelge 4.16'ya göre 2/B ile ilgili olarak vatandaşlara yöneltilen yasal haklar hakkında bilginiz var mı? Sorusuna en yüksek %39,3 (157 kişi) kısmen cevabını verirken bu cevabı %23,8 (95 kişi) çok azını biliyorum, %16,5 (66 kişi) çoğunu biliyorum, %16 (64 kişi) hiç bilmiyorum cevapları izlemiştir. En az %4,5 (18 kişi) hepsini biliyorum cevabını vermiştir. Ankete katılan katılımcıların 2/B uygulamaları ve 2/B ile ilgili birçok konu hakkında bilgi sahipleri olmalarına rağmen 2/B ile ilgili yasal haklar hakkında yeterince bilgi sahibi olmadıkları tespit edilmiştir. Bunun en büyük sebeplerinden biri bir gün 2/B taşınmazlarına nasıl olsa sahip oluruz fikri en büyük etken olduğu gözlenmiştir. 2/B ile ilgili yasal hakları bilmekten çok bu arazileri nasıl alabiliriz düşüncesi hakimdir. Yasal haklarla ilgili bilgi en çok sorun yaşayan köylerde bilindiği gözlemlenmiştir.

4.2.1.2.9 2/B uygulamaları konusunda toplumun bilinçlendirilmesine yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen “2/B konusunda toplumun bilinçlendirilmesi noktasında hangi kurum daha etkilidir?” Sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.17’de verilmiştir.

Çizelge 4.17 2/B hakkında bilinçlendirme dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
OGM	144	36
MEGM	102	25,5
TMMOB OMO	5	1,3
Türkiye ormancılar derneği	14	3,5
TKGM	118	29,5
TEMA	7	1,8
Türkiye doğal hayatı koruma vakfı	3	0,8
Diğer	7	1,8
Toplam	400	100

Çizelge 4.17’ye göre 2/B konusunda toplumun bilinçlendirilmesi noktasında hangi kurum daha etkilidir sorusuna verilen cevapta en yüksek %36 (144 kişi) ile OGM iken bunu %29,5 (118 kişi) ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü ve %25,5 (102 kişi) ile Milli Emlak Genel Müdürlüğü, %3,5 (14 kişi) ile Türkiye ormancılar derneği, %1,8 (7 kişi) ile Tema, %1,3 (5 kişi) ile TMMOB orman mühendisleri odası alırken en düşük %0,8’lik (3 kişi) oranla Türkiye Doğal Hayatı Koruma Vakfı almıştır. %1,8’lik oranla diğer seçeneğini işaretleyen 7 kişi bu kurumları şu şekilde dile getirmiştir.

- Medya,
- Köy muhtarlığı,
- Muhtarlık,
- Tarım İl Müdürlüğü,
- Ormancılar.

4.2.1.2.10 2/B alanlarına talip olmaya ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen taliplisi çıkmayan ve hak sahibi tarafından satın alınmasında muvafakat verilen bir 2/B alanına, talipli olmayı düşünür müsünüz sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.18’de verilmiştir.

Çizelge 4.18 2/B alanına talip olma isteği dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Kesinlikle evet	87	21,8
Evet	118	29,5
Olabilir	107	26,8
Hayır	55	13,8
Kesinlikle hayır	33	8,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.18’e göre taliplisi çıkmayan ve hak sahibi tarafından satın alınmasında muvafakat verilen bir 2/B alanına, talipli olmayı düşünür müsünüz sorusuna en yüksek %29,5 (118 kişi) evet cevabını verirken bu cevabı %26,8 (107 kişi) olabilir, %21,8 (87 kişi) kesinlikle evet, %13,8 (55 kişi) hayır cevapları izlemiştir. En düşük %8,3 (33 kişi) oranla kesinlikle hayır cevabını vermiştir. Katılımcılar ile yapılan görüşmelerde toprağa verilen değer vurgulanarak, satın almanın yapıldığı zaman maddiyatlarının elvermesi durumunda taliplisi çıkmayan 2/B arazilerine talip olmayı isteyeceklerini belirtmişlerdir.

4.2.1.2.11 2/B alanlarına talip olma nedenine ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen 2/B alanına talipli olma nedeniniz nedir sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.19’da verilmiştir.

Çizelge 4.19 2/B alanına talip olma nedeni

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Arazi yatırımı yapma	81	20,3
Tarımsal faaliyetler için	189	47,3
Hayvancılık faaliyetleri	28	7,0
Ata toprağına sahip çıkma	67	16,8
Gelecek nesillere miras	35	8,8
Toplam	400	100

Çizelge 4.19’a göre 2/B alanına talipli olma nedeniniz nedir? Sorusuna en yüksek %47,3 (189 kişi) tarımsal faaliyetler için cevabını verirken bu cevabı %20,3 (81 kişi) ile arazi yatırımı yapma, %16,8 (67 kişi) ata toprağına sahip çıkma, %8,8 (35 kişi) gelecek nesillere miras cevapları izlemiştir. En düşük %7,0 (28 kişi) hayvancılık faaliyetleri cevabını vermiştir.

4.2.1.2.12 2/B Alanlarına yüksek bedel ödeme isteğıne ilişkin algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen “şayet mevzuat, taliplisi olduğunuz 2/B alanına başkalarının da talipli olmasını olanaklı izin verse idi, bu alan için belirlenen değerin üzerinde bir bedel ödemeyi göze alır mıydınız?” Sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.20’de verilmiştir.

Çizelge 4.20 2/B alanına değerinden fazla bedel ödeme dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Kesinlikle evet	70	17,5
Evet	92	23
Olabilir	122	30,5
Hayır	77	19,3
Kesinlikle hayır	39	9,8
Toplam	400	100

Çizelge 4.20’ye göre şayet mevzuat, taliplisi olduğunuz 2/B alanına başkalarının da talipli olmasını olanaklı izin verse idi, bu alan için belirlenen değerin üzerinde bir bedel ödemeyi göze alır mıydınız? Sorusuna en yüksek %30,5 (122 kişi) olabilir cevabı verirken bu cevabı %23 (92 kişi) evet, %19,3 (77 kişi) hayır, %17,5 (70 kişi) kesinlikle evet, cevapları izlemiştir. En düşük %9,8 (39 kişi) kesinlikle hayır cevabını vermiştir. Katılımcıların verdiği cevaplar göz önüne alındığında katılımcıların toprağa verdikleri değerin yanı sıra maddiyatında önemli olduğu gözlemlenmiştir.

4.2.1.2.13 2/B uygulamalarına ilişkin kanuni sürelerle yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen “2/B uygulamalarına ilişkin kanuni süreler bittiğinde gelecekte bir gün bu sürelerin yeniden uzatılacağını düşünüyor musunuz?” Sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.21’de verilmiştir.

Çizelge 4.21 2/B uygulamalarına ilişkin süre uzatım dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Kesinlikle evet	63	15,8
Evet	130	32,5
Olabilir	137	34,3
Hayır	56	14
Kesinlikle hayır	14	3,5
Toplam	400	100

Çizelge 4.21’e göre 2/B uygulamalarına ilişkin kanuni süreler bittiğinde gelecekte bir gün bu sürelerin yeniden uzatılacağını düşünüyor musunuz? Sorusuna en yüksek %34,3 (137 kişi) olabilir cevabı verirken bu cevabı %32,5 (130 kişi) evet, %15,8 (63 kişi) kesinlikle evet, %14 (56 kişi) hayır cevapları izlemiştir. En düşük %3,5 (14 kişi) kesinlikle hayır cevabını vermiştir. Geçmişte yapılan süre uzatımları, bu soruya verilen cevapların büyük çoğunluğunun aynı yönde olmasında etkili olmuştur. Nitekim anketler yapılırken süre

uzatımı olmamasına karşın alınan bir kararla 31.12.2022 tarihine kadar süre uzatımının yapılması bu soruya verilen cevapların ne kadar doğru olduğunun güzel bir örneğidir

4.2.1.2.14 2/B uygulamalarında süre uzatımına yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen “sürelerin uzatılacağını size düşündüren nedir?” Sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.22’de verilmiştir.

Çizelge 4.22 Süre uzatımının düşünülmesinin nedenlerinin dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Geçmişte benzer süre uzatımı olması	128	32
Kişisel kanaatim	216	54
Bilirkişilerden edindiğim izlenim	26	6,5
İdarelerin tutumu	14	3,5
Konuya yakın kişi görüşleri	16	4
Toplam	400	100

Çizelge 4.22’ye göre sürelerin uzatılacağını size düşündüren nedir? Sorusuna en yüksek %54 (216 kişi) kişisel kanaatim cevabını verirken bu cevabı %32 (128 kişi) geçmişte benzer süre uzatımlarının olması, %6,5 (26 kişi) bilirkişilerden edindiğim izlenim, %4 (16 kişi) konuya yakın kişi görüşleri cevapları izlemiştir. En düşük %3,5 (14 kişi) idarenin tutumu cevabını vermiştir.

4.2.1.2.15 2/B uygulamalarında orman yönetimi ile idari veya şahsi uyuşmazlığa yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen köy sınırlarının bağlı olduğu orman işletmesi ile 2/B ile ilgili olarak herhangi bir idari veya şahsi uyuşmazlık yaşadınız mı sorusunun cevap dağılımları aşağıda çizelge 4.23’te verilmiştir.

Çizelge 4.23 İdari ve şahsi uyuşmazlık dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Hayır	363	90,8
Evet	37	9,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.23'e göre köy sınırlarının bağlı olduğu orman işletmesi ile 2/B ile ilgili olarak herhangi bir idari veya şahsi uyuşmazlık yaşadınız mı? Sorusuna %90,8'lik (363 kişi) hayır cevabını verirken %9,3'lük 37 kişi evet cevabını vermiştir. Evet, cevabı verenlerin bu uyuşmazlıklara ilişkin ifadeleri aşağıda maddeler halinde belirtilmiştir.

-Arazin engebeli ya da düz olmasından dolayı Milli Emlak Müdürlüğü ile fiyat konusunda anlaşamadıklarını,

-100 yıldan beri kullanımlarında olan dede arazilerinin orman tarafından işgal edilmesi,

-1930 yılından beri ekilen arazinin orman tarafından el konulmasını,

-Mevcut olan tapulara ormanın el koyması,

-Ormana kalan arazide tarım yapılması,

-1982 yılında geçen tapulama ile tarlanın orman içine girmediği halde orman cezası ödenerek bir kısım yerin ormana kalması ve para cezasının verilmesi,

-Tapulu tarlanın ormana gitmesi ile hâkim karşısına çıkarılması ve idari para cezası ödemesi,

-Sınır haklarının ihlal edilmesinden dolayı uyuşmazlık yaşanması,

-2/B arazisinin satışında fazla para ödenmesinden idare ile uyuşmazlık yaşanması,

-2/B arazisinin başkası adına yazılmasından dolayı hem idare hem de şahıs ile uyuşmazlık yaşanması,

-Sahanın 2/B arazisi olmadan ağaçlandırılmasından dolayı idari uyuşmazlık yaşanması,

-Karşı komşunun arazisinin 2/B arazisi olarak değerlendirilmesine karşın vatandaşın arazisinin ormana bırakılmasından dolayı Milli Emlak Müdürlüğü ile idari anlaşmazlık yaşanması, şeklinde görüşler belirtilmiştir.

4.2.1.2.16 2/B uygulamaları ile ilgili idari veya adli sürece yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcıya yöneltilen “2/B ile ilgili olarak herhangi bir adli veya idari süreç yaşadınız mı?” sorusunun cevap dağılımları aşağıda çizelge 4.24’te verilmiştir.

Çizelge 4.24 Adli veya idari süreç dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Hayır	376	94
Evet	24	6
Toplam	400	100

Çizelge 4.24’e göre 2/B ile ilgili olarak herhangi bir adli veya idari süreç yaşadınız mı sorusuna %94’lük 376 kişi hayır cevabını verirken %6’lık 24 kişi evet cevabını vermiştir. Evet, cevabı verenlerin bu uyuşmazlıklara ilişkin ifadeleri aşağıda maddeler halinde belirtilmiştir.

-Yüz yıllardır ekilen ata topraklarının ormana geçmesinden dolayı dava görülmesi,

-Ormana kalan arazide tarım yapıldığı için mahkeme kararıyla fidan dikme cezasının verilmesi,

-2/B arazisinin başka şahsın üzerine yazılmasından dolayı hak sahipliği yüzünden dava görülmesi,

-Sahanın 2/B arazisi olmadan ağaçlandırılmasından dolayı orman işletmesi ile dava görülmesi,

-Sahanın 2/B arazisi olmadan ağaçlandırılmasından dolayı orman işletme ile dava süreci devam ederken Tarım İl Müdürlüğünün olaya müdahil olması, şeklinde görüşler belirtilmiştir.

4.2.1.2.17 2/B uygulamaları ile ilgili yargısal süreçler/mahkeme süreçleri hakkında bilgiye yönelik algı

Ankete katılan 400 katılımcıya sorulan “2/B ile ilgili yargısal süreçler/mahkeme süreçleri hakkında bilginiz var mı?” Sorusuna verilen cevapların dağılımları aşağıda çizelge 4.25’te verilmiştir.

Çizelge 4.25 2/B ile ilgili yasal süreç bilgilerinin dağılımı

	Kişi Sayısı	Yüzde (%)
Evet, hepsini biliyorum	9	2,3
Evet, çoğunu biliyorum	34	8,5
Kısmen	127	31,8
Hayır, çok azını biliyorum	89	22,3
Hayır, hiç bilmiyorum	141	35,3
Toplam	400	100

Çizelge 4.25’e göre 2/B ile ilgili yargısal süreçler/mahkeme süreçleri hakkında bilginiz var mı? Sorusuna en yüksek %35,3 (141 kişi) hayır hiç bilmiyorum cevabını verirken bu cevabı %31,8 (127 kişi) kısmen, %22,3 (89 kişi) hayır, çok azını biliyorum, %8,5 (34 kişi) evet, çoğunu biliyorum cevapları izlemiştir. En düşük %2,3 (9 kişi) evet hepsini biliyorum cevabını vermiştir. Ankete katılan köylülerin çoğu 2/B ile ilgili yargısal süreç yaşamadıkları için bilgi sahibi olmadıkları verilen cevaplarda da gözlenirken, yargısal süreç yaşayanların ise bu süreçleri bildikleri verilen cevaplarda da anlaşılmaktadır.

4.2.2 Anket bulgularına ilişkin ki-kare analizi sonuçları

Cinsiyet ile Orman korumada en etkili yol (χ^2 hesap = 12.883, p=0.045), cinsiyet ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme (χ^2 hesap = 4.123, p=0.039) sorularına verilen cevaplar

arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki söz konusudur. Bununla birlikte, cinsiyet ile 2/B alanlarına talip olma isteği (χ^2 hesap = 2.849, p=0.058), cinsiyet ile 2/B alanlarına talip olma nedeni (χ^2 hesap = 0.503, p=0.973), cinsiyet ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği (χ^2 hesap = 4.694, p=0.320), cinsiyet ile 2/B ye ilişkin süre uzatımı beklentisi (χ^2 hesap = 7.314, p=0.120), cinsiyet ile Yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma (χ^2 hesap = 2.047, p=0.727) sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

Yaş ile orman korumada en etkili yol (χ^2 hesap = 40.456, p=0.019), yaş ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme (χ^2 hesap = 40.456, p=0.013), yaş ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi (χ^2 hesap = 37.479, p=0.002), sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki söz konusudur. Bununla birlikte, yaş ile 2/B alanlarına talip olma isteği (χ^2 hesap = 14.145, p=0.588), yaş ile 2/B alanlarına talip olma nedeni (χ^2 hesap = 14.615 p=0.553), yaş ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği (χ^2 hesap = 15.696, p=0.474), yaş ile Yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma (χ^2 hesap = 26.210, p=0.051) sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

Eğitim durumu ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme (χ^2 hesap = 45.698, p=0.019), eğitim durumu ile 2/B alanlarına talip olma isteği (χ^2 hesap = 46.112, p=0.017), eğitim durumu ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi (χ^2 hesap = 63.024, p=0.000), sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki söz konusudur. Bununla birlikte, Orman korumada en etkili yol (χ^2 hesap = 36.211, p=0.722), 2B alanlarına talip olma nedeni (χ^2 hesap = 25.174, p=0.618), 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği (χ^2 hesap = 20.711, p=0.837), Yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma (χ^2 hesap = 35.495, p=0.156) sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

Meslek ile Orman korumada en etkili yol (χ^2 hesap = 52.996, p=0.034), meslek ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme (χ^2 hesap = 55.625, p=0.000), meslek ile 2/B alanlarına

talip olma isteği (χ^2 hesap = 45.268, $p=0.005$), meslek ile 2/B alanlarına talip olma nedeni (χ^2 hesap = 66.556 $p=0.000$), meslek ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği (χ^2 hesap = 43.640, $p=0.008$), meslek ile 2/B ye ilişkin süre uzatımı beklentisi (χ^2 hesap = 46.196, $p=0.004$), sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki söz konusudur. Bununla birlikte, meslek ile yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma (χ^2 hesap = 21.299, $p=0.621$) sorusuna verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

Gelir düzeyi ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme (χ^2 hesap = 44.547, $p=0.000$), gelir düzeyi ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği (χ^2 hesap = 38.088, $p=0.001$), gelir düzeyi ile 2/B ye ilişkin süre uzatımı beklentisi (χ^2 hesap = 27.987, $p=0.032$), sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki söz konusudur. Bununla birlikte, gelir düzeyi ile orman korumada en etkili yol (χ^2 hesap = 27.934, $p=0.263$), gelir düzeyi ile 2/B alanlarına talip olma isteği (χ^2 hesap = 21.328, $p=0.166$), gelir düzeyi ile 2/B alanlarına talip olma nedeni (χ^2 hesap = 24.506, $p=0.079$), gelir düzeyi ile yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma (χ^2 hesap = 23.520, $p=0.101$) sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

Köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme (χ^2 hesap = 76.621, $p=0.003$), köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B alanlarına talip olma isteği (χ^2 hesap = 76.910, $p=0.002$), köyde ortalama ikamet süresi ile orman korumada en etkili yol (χ^2 hesap = 70.634, $p=0.007$), köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B ye ilişkin süre uzatımı beklentisi (χ^2 hesap = 78.810, $p=0.001$), sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki söz konusudur. Bununla birlikte, köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği (χ^2 hesap = 58.771, $p=0.067$), köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B alanlarına talip olma nedeni (χ^2 hesap = 58.771, $p=0.067$), köyde ortalama ikamet süresi ile yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma (χ^2 hesap = 51.590, $p=0.201$) sorularına verilen cevaplar arasında %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

-Ki-Kare bağımsızlık testi ile elde ettiğimiz ve aralarında %95 güven düzeyinde anlamlı ilişki tespit edilen değişkenlere ait sonuçlar çizelge 4.26’da verilmiştir.

Çizelge 4.26 Aralarında anlamlı ilişki bulunan değişkenler ve değerleri

İlişki aranan değişken	Ki-Kare	Anlamlılık Değeri (p)
Cinsiyet ile orman korumada en etkili yol	$\chi^2_{\text{hesap}}=12.883$	0.045
Cinsiyet ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme	$\chi^2_{\text{hesap}}=4.123$	0.039
Yaş ile orman korumada en etkili yol	$\chi^2_{\text{hesap}}=40.456$	0.019
Yaş ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme	$\chi^2_{\text{hesap}}=40.456$	0.013
Yaş ile 2/B’ ye ilişkin süre uzatımı beklentisi	$\chi^2_{\text{hesap}}=37.479$	0.002
Eğitim durum ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme	$\chi^2_{\text{hesap}}=45.698$	0.019
Eğitim durum ile 2/B alanlarına talip olma isteği	$\chi^2_{\text{hesap}}=46.112$	0.017
Eğitim durum ile 2/B’ye ilişkin süre uzatımı beklentisi	$\chi^2_{\text{hesap}}=63.024$	0.000
Meslek ile orman korumada en etkili yol	$\chi^2_{\text{hesap}}=52.596$	0.034
Meslek ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme	$\chi^2_{\text{hesap}}=55.625$	0.000
Meslek ile 2/B alanlarına talip olma isteği	$\chi^2_{\text{hesap}}=45.268$	0.005
Meslek ile 2/B alanlarına talip olma nedeni	$\chi^2_{\text{hesap}}=66.556$	0.000
Meslek ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği	$\chi^2_{\text{hesap}}=43.640$	0.008

Gelir düzeyi ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği	$\chi^2_{\text{hesap}}=38.088$	0.001
Gelir düzeyi ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi	$\chi^2_{\text{hesap}}=27.987$	0.032
Köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme	$\chi^2_{\text{hesap}}=76.621$	0.003
Köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B alanlarına talip olma isteği	$\chi^2_{\text{hesap}}=76.910$	0.002
Köyde ortalama ikamet süresi ile orman korumada en etkili yol	$\chi^2_{\text{hesap}}=70.634$	0.007
Köyde ortalama ikamet süresi ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi	$\chi^2_{\text{hesap}}=78.810$	0.001
Meslek ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi	$\chi^2_{\text{hesap}}=46.196$	0.004
Gelir düzeyi ile orman korumada en etkili yol	$\chi^2_{\text{hesap}}=44.547$	0.000

2/B çalışmaları ve uygulamaları tamamlanan köylerde yapılan anket sonuçları değerlendirmelerinde uygulanan Ki-Kare analiz ile demografik değişkenler eğitim, cinsiyet, yaş, gelir düzeyi, meslek, köyde ortalama ikamet etme süresi ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi, 2/B konusundaki yasal hakları bilme, 2/B alanlarına talip olma isteği, 2/B konusundaki yasal hakları bilme, 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği, 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma değişkenleri arasındaki ilişkiler test edilmiş elde edilen bulgular doğrultusunda eğitim, cinsiyet, yaş, gelir düzeyi, meslek, köyde ortalama ikamet etme süresi değişkenleri ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme değişkeni istatistiksel olarak aralarında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Yaş, eğitim, meslek, gelir düzeyi, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi değişkeni istatistiksel olarak değerlendirildiğinde aralarında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Yaş, eğitim, meslek değişkenleri ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme değişkeni istatistiksel olarak değerlendirildiğinde aralarında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilirken, cinsiyet, gelir düzeyi, köyde ortalama ikamet süresi ile anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Eğitim, meslek, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile 2/B alanlarına talip olma isteği değişkeni istatistiksel olarak değerlendirildiğinde arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilirken, cinsiyet, yaş, gelir düzeyi ile anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Meslek, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile 2/B konusundaki yasal hakları bilme değişkeni istatistiksel olarak değerlendirildiğinde aralarında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilirken, cinsiyet, yaş, eğitim, gelir düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Gelir düzeyi, meslek değişkenleri ile 2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği değişkeni istatistiksel olarak değerlendirildiğinde aralarında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilirken, eğitim, cinsiyet, yaş, köyde ortalama ikamet süresi arasında anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Köyde ortalama ikamet süresi değişkeni ile 2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilirken, cinsiyet, yaş, eğitim, meslek, gelir düzeyi arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir.

Cinsiyet, yaş, eğitim, meslek, gelir düzeyi, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilememiştir.

5. TARTIŞMA VE SONUÇ

Öncesi orman olan alanların çeşitli nedenler ile orman sınırları dışına çıkarılması ve 2/B uygulamalarına konu olması Türkiye özelinde gerek sosyal, politik ve ekonomik geçmişi ve yönleri olan önemli bir konu başlığıdır. Ormanlar ve 2/B uygulamalarına ilişkin algı hakkında doğru ve tutarlı bilgilere sahip olunması gerek toplumsal beklentilerin ve gerekse bu toplumsal beklentileri gerçekleştirecek olan politik unsurlar için oldukça önemlidir. Bu yüksek lisans çalışması da bu amaçlara yönelik olarak toplumun algısını üzerinde gerçekleştirilmiştir. Bunu yaparken de literatürde 2/B uygulamaları ilişkin sıklıkla vurgulanan soyut çıkarımların, somut ve sayısal bulgulara dayalı olarak ortaya konulması hedeflenmiştir. Bu amaç ve hedefler ışığında çalışma Amasya ili örneği üzerinden anket çalışmasına dayalı olarak gerçekleştirilmiştir. Anketler yolu ile 2/B çalışmaları ve uygulamaları tamamlanan köy halkının orman ve 2/B algısı, demografik değişkenler cinsiyet, eğitim durumu, yaş, meslek, aylık gelir ve gelir kaynağı değişkenleri ile test edilmiştir. Anket sonuçlarına göre katılımcıların %20,3'ü (81) Kadın, %79,8'i (379) Erkeklerden oluşmuştur. Erkek katılımcıların sayısının fazla olmasının en büyük etkenini pandemi ve erkeklerin okur-yazarlıklarının olması etkili olmuştur. Katılımcıların kategori değerlendirmelerinde, köyde ikamet eden genç nüfusun fazla bulunmamasından dolayı %36,3'lük kısmının 56 ve üstü yaş grubunu, yine 56 ve üstü yaş grubunun yüksek olması nedeni ile eğitimin %43'ünün ilköğretim grubunu, aylık gelirin %28 ile 2001-3000 TL grubunu, gelir dağılımının %32,8 ile tarım-hayvancılık grubunu oluşturduğu görülmektedir.

2/B konusundaki yasal hakları bilme ile demografik değişkenler arasındaki ilişki test edildiğinde eğitim, cinsiyet, yaş, gelir düzeyi, meslek, köyde ortalama ikamet etme süresi değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi demografik değişkenler arasındaki ilişki test edildiğinde yaş, eğitim, meslek, gelir düzeyi, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuş olup, cinsiyet ile anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

2/B konusundaki yasal hakları bilme ile demografik değişkenler arasındaki ilişki test edildiğinde yaş, eğitim, meslek değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuş olup, cinsiyet, gelir düzeyi, köyde ortalama ikamet süresi ile anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

2/B alanlarına talip olma isteği ile demografik değişkenler arasında ilişki test edildiğinde eğitim, meslek, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuş olup, cinsiyet, yaş, gelir düzeyi ile anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

2/B konusundaki yasal hakları bilme ile demografik değişkenler arasında ilişki test edildiğinde meslek, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuş olup cinsiyet, yaş, eğitim, gelir düzeyi ile anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

2/B alanı için değerinden fazla ödeme yapma isteği ile demografik değişkenler arasında ilişki test edildiğinde gelir düzeyi, meslek değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuş olup eğitim, cinsiyet, yaş, köyde ortalama ikamet süresi ile anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

2/B' ye ilişkin süre uzatımı beklentisi ile demografik değişkenler arasında ilişki test edildiğinde köyde ortalama ikamet süresi değişkeni ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuş olup, cinsiyet, yaş, eğitim, meslek, gelir düzeyi ile anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Yargısal süreçler hakkında bilgi sahibi olma ile demografik değişkenlerle arasında ilişki test edildiğinde cinsiyet, yaş, eğitim, meslek, gelir düzeyi, köyde ortalama ikamet süresi değişkenleri ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Katılımcılarla yapılan yüz yüze görüşmeler ve değerlendirmelerden çıkan sonuçlar irdelendiğinde, özellikle yapılan 2/B çalışmalarının vatandaşlara sağlamış olduğu yararlar kadar 2/B hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıkları tespit edilmiştir. Buna karşın

köylünün 2/B arazilerini tarımsal faaliyetlerinde kullanırken, yatırım aracı olarak düşündükleri, ata topraklarına sahip çıktıkları ve gelecek nesillere bırakmak istedikleri ve gerektiğinde bu topraklara değerinden fazla ödeme yapabilecekleri anlaşılmaktadır. Katılımcılara sorulan önemli sorulardan biri olan “2/B ile ilgili olarak herhangi bir idari veya şahsi uyuşmazlık yaşadınız mı?” sorusuna verilen cevaplardan da anlaşıldığı üzere 400 katılımcıdan 363 kişi “Hayır” cevabını verirken 37 kişinin “Evet” cevabı vermektedir. Hayır, cevabını veren 363 kişinin sorun yaşamamasındaki en büyük etkenin arazileri için belirlenen bedellerin makul olması, ata yadigârı ekip-biçtikleri toprakları vermek istememeleri (verdikleri takdirde başkaları tarafından satın alınabileceği korkusu), evet cevabını veren 37 kişinin ise çoğunlukla aynı köylerden olduğu dikkat çekmektedir. Yaşanan idari ve şahsi uyuşmazlıkların başında; fiyat konusunda anlaşamamak, arazilerin satış bedelleri belirlenirken engebeli ve düz arazilerin eş değer tutulması, atadan kalan arazilerin orman tarafından işgal edilmesi, ormana kalan arazide tarım yapılması, 2/B arazilerinin satışında fazla para ödenmesi, 2/B arazisinin başkası adına yazılması, aynı mevkilerdeki arazilerin bir kısmı 2/B arazisi olarak geçirilirken, diğer arazilerin tarım arazisi olarak geçirilmesinden dolayı idare ile genellikle de Milli Emlak Müdürlüğü ve Orman Kadastrosu ile idari uyuşmazlık yaşadığı görülürken, sınırlarının ihlal edilmesinden dolayı da şahsi uyuşmazlık yaşadığı tespit edilmiştir.

Anketteki diğer önemli soru olan “2/B ile ilgili olarak herhangi bir adli veya idari süreç yaşadınız mı?” sorusuna verilen cevaplarda 400 katılımcının 376’sı hayır cevabını verirken 24’ü evet cevabını vermiştir. Katılımcıların 376’sının sorgusuz sualsiz satışlarda herhangi bir sorun yaşamamak adına her şeyi kabullendiği görülürken, 24 kişinin verdiği evet cevabında anlaşıldığı üzere idari sorun yaşayanların çoğunun dava süreciyle karşı karşıya kaldığı verilen cevaplardan anlaşılmaktadır. Nitekim verilen evet cevapların yine aynı köylerden olduğu dikkat çekmektedir. Burada yaşanan dava süreçleri 2/B arazilerinin satışlarından çok ekip-biçtikleri ata topraklarının orman olarak hazine adına geçmesinden ya da 2/B arazisi olmadan bu alanların ağaçlandırılması ya da fidan dikilmesinden kaynaklı cezalar ve davalar olduğu görülmektedir. 2/B arazisi olan arazinin başka bir şahsın üzerine yazılmasından dolayı da dava süreci yaşandığı tespit edilmiştir.

Konu ile ilgili kurumlar (Amasya'daki tapu Müdürlüğü, Kadastro Müdürlüğü, Amasya Milli Emlak Müdürlüğü, Orman İşletme Müdürlüğü) ile gerçekleşen yüz yüze görüşmelerde kurum çalışanlarının ilgili mevzuattaki güncel durumlar hakkında cevap verilirken, diğer konularla ilgili konuşmalardan kurum personeli olmalarından dolayı imtina etmişilerdir.

Yapılan yüz yüze görüşmelerde elde edilen bilgileri özetlemek gerekirse: Orman İşletme M d rl klerin  orman kadastro tarafından yenilenmesi tamamlanan orman alanından, orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin bildirimleri Kadastro Müdürlüklerine yapılmaktadır. Orman sınırı dışına çıkarılan yerler yol, dere, mera gibi alanlar çıkarıldıktan sonra Kadastro Komisyonundaki bilirkişi beyanlarına göre hak sahipleri ve parsel sınırları belirlenerek hazırlanan tutanaklar doğrultusunda oluşturulmakta ve askıya çıkartılmaktadır. Askı ilanından sonra oluşturulan parsellerin kadastro kesinleşme tarihlerini gösteren belgeler, Milli Emlak Müdürlüğüne, hazırlanan beyannameler ise Tapu Müdürlüğüne tescile gönderilmektedir. Tapu Müdürlüğü orman tapuda tescilli ise yüzölçümünden d ş lmek suretiyle ifraz en tescil işleminden, eğer tescilli değil ise İHDAS veya İHYA işlemlerinden 2/B parselleri oluşturularak Maliye Hazinesi adına tescilleri, parsellerin beyanlar hanesine ise “6831 Sayılı Kanunun 2. maddesinin B bendi uyarınca Hazine adına orman sınırı dışına çıkarılmıştır” beyanı ile taşınmazı kullanan kişinin adı soyadı yazılmak suretiyle “...Malikin kullanımındadır.” beyanı konulmaktadır. Eğer malik belirtilmedi ise bu alan boş bırakılmaktadır. İşlem tamamlandıktan sonra çıkarılan tapu senetleri üst yazı ile Milli Emlak Müdürlüğüne gönderilmektedir. Milli Emlak Müdürlüğü, parsellerin kadastro kesinleşme tarihlerinden itibaren 10 aylık başvuru süresi içinde 345 sayılı Milli Emlak Genel Tebliğinde belirtilen usul ve esaslara göre Köy Muhtarlıklarında, Belediyelerde, Ticaret odalarında, Ziraat Odalarında ilan edilmektedir. Bu süre içerisinde hak sahibinin veya mirasçı-mirasçıların Amasya Milli Emlak Müdürlüğüne başvurmaları halinde 6292 sayılı Kanunun uygulanmasına yönelik olarak düzenlenen “doğrudan satış hak sahipliği belgesine istinaden” başvurular değerlendirmeye alınmaktadır. Bu süre zarfında ita amirinin görevlendirdiği en az 3 kişiden (için ehli) oluşan kıymet takdir komisyonu 2/B arazilerinin yerlerinde tespitleri ile bedelleri belirlenmektedir. Arazilerin bedelleri belirlenirken; birim metrekare değerleri komşu parsellerin değerine, arazinin konumuna

ve niteliğine, göre özellikle köylerde sulu, taban, kiraç oluşuna, belde ya da mahallelerde imar durumuna göre mahalle içi, yol kenarına yakınlık durumuna göre şekillendiğinden, elde edilen gelir köy, belde ve mahalleye göre artış ve azalış göstermektedir. Bu süreç sonunda Milli Emlak Müdürlüğünce hak sahiplerine (hak sahibi ölü ise mirasçılara) 3 ay içinde peşin veya taksitli almaları için tebligat çekilmektedir. 3 aylık süre içerisinde peşin veya taksitli ödemelerini gerçekleştiren hak sahipleri ile Milli Emlak Müdürlüğü arasında yapılan satış sözleşmesi (taşınmaz bilgileri, kime ait olduğu ve taksitli ya da peşin satış yapıldığına dair belge) gereği oluşan hak sahipliği belgesinin ekli olduğu üst yazının Tapu Müdürlüğüne gönderilmesi üzerine Satışlar 6292 sayılı Kanunun uygulanmasına yönelik olarak düzenlenen “Doğrudan Satış Hak Sahipliği Belgesine istinaden” Hazine adına kayıtlı taşınmazın tapunun beyanlar hanesinde bulunan hak sahibi veya mirasçı ya da mirasçıları adına yapılan 6292 sayılı Kanun Gereği Satış İşlemi adı altında “İlgili Kurumun Tahsissen satış talebi” butonundan taksitli (kanuni ipotekli), peşin, hisseli veya tam, harçsız ve resen yapılarak hak sahipleri adına tapuları çıkarılmaktadır. Taşınmaz üzerinde bulunan kullanıcı beyanı ile "6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2/B maddesi uyarınca taşınmaz Maliye Hazinesi adına orman sınırı dışına çıkartılmıştır" beyanı terkin edilerek satış işlemleri kullanıcıları adına gerçekleştirilmektedir. Yapılan satış işleminde taşınmazın tamamını bir kullanıcı kullanıyorsa ve Milli Emlak Müdürlüğü tarafından kanuni ipotek kullandırılmıyorsa, yapılan işlem sonucunda o taşınmazın tek sahibi o kullanıcı olmakta ve tapu senedi malike teslim edilerek işlem sonucundan Milli Emlak Müdürlüğüne bilgi verilmektedir. Milli Emlak Müdürlüğü taşınmazın tamamının vatandaş üzerine geçmesinden dolayı, dosyayı kapatarak parseli pasife almaktadır. Eğer, Milli Emlak Müdürlüğü satış işlemini yaparken tek malikte olsa kanuni ipotek kullandırıyor ya da birden fazla kullanıcısı olan bir malike hisseli satış yapıyorsa Tapu Müdürlüğü işlem sonrasında Milli Emlak Müdürlüğüne kalan hisseli tapu senedini veya kanuni ipotek ve tapu senedini göndererek bilgi vermektedir. Her ne kadar Tapu Müdürlüğünde satış veya kanuni satış-ipotek işlemi yapılmış ve işlem yevmiye alarak 2/B satışı olarak geçmiş olsa da Milli Emlak Müdürlüğünde satış sonrası dosya borç bitene kadar veya tüm hisseler satılana kadar kapanmadığından parsel aktif olarak kalmaktadır. Bundan mütevellit Amasya Milli Emlak Müdürlüğünün MEOP (Milli Emlak Otomasyon Programı) sisteminden alınan verilerde yapılan satış işlemlerinde yukarıda belirtilen sebeplerden dolayı maalesef kesin

sonuçlara ulaşamamıştır. Sadece pasife düşen parseller üzerinden yorum yapılabilmektedir. Oysaki kanuni ipotekli veya hisseli olarak satılan birçok 2/B parseli bulunmaktadır. Bu parseller dosya kapanmadığından dolayı halen aktif görünmektedir. Tam veya hisseli, kanuni ipotekli veya ipoteksiz satış verilerine Amasya Tapu Müdürlüğünden ulaşmak istediğimizde Amasya Milli Emlak Müdürlüğü tarafından yapılan 2/B satışları ile 6292 sayılı Kanunun 12. maddesine istinaden yapılan tarım arazilerine yönelik satışların sistemlerinde farklı kategorilerde değerlendirilirken, Amasya Tapu Müdürlüğünde yapılan satışların 6292 sayılı Kanunun tamamını kapsayan tek butondan yapıldığı görülmektedir. Bu ayrım Tapu Müdürlüklerinde kullanılan TAKBİS (Tapu ve Kadastro Bilgi Sistemi) programında bulunan “işlem ağacı” olarak nitelendirilen satış butonundaki “6292 sayılı Kanun Gereği Satış İşlemi” butonundan “İlgili Kurumun Tahsisen Satış Talebi” seçilerek satış işlemleri gerçekleştirilmektedir. 2/B satışlarını karşılayan bir buton bulunmadığı için 2/B satışları ve 12. madde satışları birlikte bu butondan yapıldığından Tapu Müdürlüklerinde kaç adet 2/B satışının yapıldığı maalesef tespit edilememiştir. Çünkü sistem her iki satış işleminin toplam sayısını vermektedir. Aslında satış işlemlerinin ayrımı yapılmış olsa istenilen tarih aralıklarında kaç adet satışın yapıldığı Tapu Müdürlüklerince tespit edilebilecektir. Böylelikle yapmış olduğumuz bu tarzdaki çalışmalarda karşılaştırmalara ışık tutacaktır.

Amasya ili özelinde gerçekleştirilen bu çalışma göstermiştir ki toplumun ormanlara ve faydalarına olan algı düzeyi düşüktür. Algının düşük olması sadece toplumla alakalı olmayıp ormanlarımızın sürdürülebilirliği açısından orman kaynaklarının yararları, kullanımı ve işlevlerinin değerlendirilmesinde toplumu etkileyecek ve yönlendirecek olan tüm kamu kurum ve kuruluşları ile özel ve tüzel kişileri de ilgilendirmektedir. Çünkü Köylünün ekonomik değer taşıyan, yakacak hammaddesini bünyesinde barındıran ormanlar; yangın ve benzeri yöntemlerle açma yapılarak geçim kaynağı, hayvancılık, tarım veya yerleşim yeri arazilerine çevirmek için tahrip edilmektedir. Bu durum ise ormanların vasıflarını kaybetmelerine neden olmaktadır. Ormanların güvence altına alınmasının en belirgin yolu sınırlarının belirgin olmasıdır. Fakat Türkiye’de orman alanlarının daraltılmasının sebeplerinin başında yasal düzenlemeler gelmektedir. Gerek kanunlardan ve gerekse yönetmeliklerde sıklıkla değişiklikler yapılması, sorunları henüz çözebilmiş değildir. Hali hazır durumda orman sınırı dışına çıkartılan taşınmazlar

yukarıda belirtilen şekillerde kullanıcılarının tespiti ile 2/B arazilerine belirlenen bedel karşılığında Maliye Hazinesi tarafından taşınmazların kullanıcılarına satışını öngörmektedir. 2/B satışları tüm Türkiye genelinde dikkate alındığında Hazineye gelir anlamında katkıda bulunmaktadır ancak bu durum iddia edildiği üzere milyarlarca dolar düzeyinde değildir. Bununla birlikte somut bir gerçek vardır ki Anayasal güvenceye sahip ormanlar bu uygulamalar yolu ile alansal anlamda azalmaya devam etmektedir.

Çağlar (2004)'ın da belirttiği gibi 2/B sorunu; politik, ekonomik, toplumsal, kentsel, siyasal, hukuksal, teknik ve bilimsel özellikli bir sorun olsada en çok taşınmazların satılıp satılmamasını ilgilendirmektedir. Türkiye genelinde olduğu gibi Amasya özelinde de 2/B alanlarının değerlendirilmesinde “satışın” ön planda olduğu görülmektedir. Bununla birlikte, Türkiye genelinde 09/04/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun kapsamında 2/B taşınmazlarının değerlendirilmesi ve satış işlemlerinin 2021-2022 yılının pandemi dönemine denk gelmesinden dolayı başvuru ve ödeme sürelerini geçiren vatandaşların mağduriyetlerinin giderilebilmesi için 31 Aralık 2022 yılında yapılan düzenleme ile başvuru ve ödeme süresi tekrar uzatılmıştır. 2/B taşınmazlarının değerlendirilmesi ve satışlar için süre uzatımı yapılmış olsa da 2023 yılı itibariyle hem süre sona ermiş ve hem de istenilen hedefe ulaşamamıştır. Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün 2022 yılı faaliyet raporları incelendiğinde 2/B satışlarının değerlendirme işlemlerinin halen devam ettiği, 2022 yılında son başvuru itibariyle toplam 1.153.000 satın alma başvurusunun yapıldığı, bu başvurulardan yılsonu itibariyle %79'unun (911.000) hak sahiplerine satış işleminin gerçekleştiği, 2022 yılı içinde ise toplam 641.000 adet taşınmazdan %6,5'i (42.000) toplam 911.000 hak sahibinin %7,5'ne (69.000) satış işleminin yapıldığı görülmektedir (ÇŞİDB 2023). Amasya ili özelinde ise Milli Emlak Genel Müdürlüğü faaliyet raporlarından elde edilen 2012-2019 yıllarının toplam verileri dikkate alındığında 2019 yılsonuna kadar 2.833 taşınmazın %49,8'inin (1410), 2.458 başvurunun %67,8'inin (1667) hak sabine satış işlemi gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya konu 27 köy için Amasya Milli Emlak Müdürlüğünden elde edilen verilere göre ise 2012-2022 yılı sonuna kadar toplam 1.442 adet olan 2/B parselinin %27,9'u (402) satışı yapılmak suretiyle pasife düşmüştür. Halen bu köylerde %72,1 (1040) satışı

yapılmayan aktif parsellerin bulunduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla, 2/B sorunun bir çözümü olarak görülen satış işlemlerinin istenilen sonucu ve beklenen faydayı sağlayamadığı anlaşılmaktadır.

Gelecek nesillere bırakacak, doğal servetlerimizin başında gelen ormanlar; dünyada olduğu gibi ülkemizde de bilinçsizce hareket eden insanların doğaya verdiği tahribatlarla gün geçtikçe azalmaktadır. Ormanlarımızı korumak, yerinde ve özenli kullanmak sürdürülebilirlik açısından önemli bir olgu ve vatandaşlık görevidir. Ormanlara zarar vermeden, insan ile orman aradaki dengeyi kurmak, ormanların kullanılması ve korunması için önem arz ederken yenilenebilir doğal kaynaklardan olan ormanlar ile insanlar arasındaki ilişkinin yönünü pozitif çevirecek bir algı düzeyine ihtiyaç vardır. Ormanlar sadece bir birey olarak korumak yerine kurum, kuruluşlar, sivil toplum örgütleriyle birlikte tüm işlevlerini değerlendirerek yerinde ve zamanında gerekli önlemleri alarak kolektif bir korumanın ve kullanmanın tüm gereklerini yerine getirmek gerekmektedir. Aksi takdirde yapılan bilinçlendirme ve tanıtım faaliyetleri istenilen ölçüde topluma ulaşmayacaktır. Köylü için orman; tarım arazisi, yerleşim yeri, odun hammadde kaynağı, odun dışı orman ürünleri gibi faydaları ifade ederken kentliler için temiz ve kaliteli hava, oksijen üretim kaynağı, piknik, dinlenme alanı gibi faydaları ifade etmektedir. Oysaki köy ve kent halkı olarak ayırım yapılmadan ormanın kolektif tüm faydalarının bir bütün olarak bakabilmek gerekmektedir. Böyle bir dönüşüm gelecek nesillerin de ormanlardan faydalanmasını güvence altına alabilecektir. Topluma orman kavramı ve olgusu anlatırken ormandan tarım arazisi ve yerleşim yeri için yapılan açmaların, yangınların ormanlarımızdan aslında bizlerden neler götürdüğünü, ormanların sağladığı sayısız faydaların topluma etkili bir şekilde anlatılması gerekmektedir. Bu anlatımların idarenin tüm bileşenleriyle: Valilikler, Kaymakamlıklar, Belediyeler, kamu kurum ve kuruluşlarımız, muhtarlar, sivil toplum örgütleri tarafından tüm imkânlar kullanarak koordineli ve etkili bir şekilde yapılmalıdır. Toplumsal olarak amaçlar ışığında ormana yönelik pozitif algıların kazanılması için geleceğimiz olan çocukların küçük yaşta bu amaçlara yönelik olarak eğitilmesi gerekmektedir. Çocuklar aldıkları eğitimleri ebeveynlerine en güzel şekilde iletirlerdir. Çünkü onlar bugünün çocukları, yarınların ise geleceğidir.

KAYNAKÇA

- Akın, F. 2009. Sosyal bilimlerde istatistik. 2.Baskı, Ekin Basın Yayın Dağıtım, 278 sayfa, Bursa.
- Aksoy, H. 1987. Silvikültür 1., silvikültürün biyolojik temeli. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Rota Baskı, 108 sayfa, İstanbul.
- Anonim, 2009. Ormanların ve orman dışına çıkarılan alanların kadastro konusunda 5831 Sayılı Yasa ile yapılan düzenlemelerin değerlendirilmesi hakkında rapor. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, İstanbul.
- Aslan, B. S. 2015. 6831 sayılı orman kanunun 2'nci maddesinin (b) bendi gereği orman sınırları dışına çıkarılan taşınmazların durumu. Ombudsman Akademik Dergisi, 3: 173-188.
- Aras, C. 2002. Açıklamalı- içtihatlı orman kanunu. Adil Yayınevi, ISBN 975-6449-40-7., Ankara.
- Aslankara, M.S. 2000. Cumhuriyetimizin 75.yılında ormancılığımız. Orman Bakanlığı Yayın Dairesi Başkanlığı, 120: 17-19.
- Atbaşoğlu F. 2003. Orman Kanununun 2/B Maddesinin uygulanması ve değerlendirilmesindeki sorunlar paneli. TMMOB Orman Mühendisleri Odası, Ankara.
- Ateş, T. 2010. Ormanların hukuksal durumu ve 2/B. Genişletilmiş 2. Baskı, Adalet Yayınevi, 455 sayfa, Ankara.
- Atmış, E. 2021. Türkiye’de ormansızlaşmanın gerçek boyutları. 3. uluslararası tarım ve gıda etiği kongresi. Kongre kitabı. Tarım ve Gıda Etiği Derneği. 5-6 Kasım 2021.
- Atmış, E. 2022. Rahatı kaçan orman ormansızlaşma hakkında yazı ve söyleşiler. Yeni İnsan Yayınları, 157 sayfa, İstanbul.
- Ayaz, H., Gümüş, C. 2016. Türkiye’de orman mülkiyeti, yaşanan sorunlar ve çözüm önerileri. Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, 2: 212-216.
- Ayanoğlu, S. 1981. Atatürk dönemi ormancılık ilkeleri ışığında günümüz ormancılığının değerlendirilmesi. Doğumunun 100. Yılında Atatürk’e Armağan, İstanbul Üniversitesi Yayını, 307 sayfa, İstanbul.

- Ayanoğlu, S. 1987. 3116 sayılı orman kanunu ve sonrası, cumhuriyet dönemi, ormancılığımızda 3116 sayılı orman yasası ve sonrası. Türkiye Ormancılar Derneği Yayını, 165 sayfa, Ankara.
- Ayanoğlu, S. 1992. Ormanların kamu malları arasındaki yeri, orman tanımı ve kapsamı. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 42: 72-94.
- Ayanoğlu, S. 1994. Türk hukukunda orman kadastro. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 44: 63-82.
- Ayanoğlu, S. 1995. Orman ve çevre üzerinde olumsuz etki yaratan yasal düzenlemeler. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 45: 53-60.
- Aydoğan, İ. 1996. XX. yüzyıl amasya tarihi ve inanç coğrafyası. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi, 81 sayfa, Elazığ.
- Aydın, A. 1998. Türkiye’de ormanlardan yararlanmanın yasal esasları. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi, 214 sayfa, İstanbul.
- Aygen, D. 2000. Gerekçeli- açıklamalı- içtihatlı orman kanunu. Cilt I. Yetkin Basımevi, Ankara.
- Aytuğ, B. 1976. Orman tanımlaması ve bu tanımlamada yer alan ağaç, ağaççık ve çalı kavramları. 1.Orman Kadastro Semineri O.G.M. Yayın, 261 sayfa, Ankara.
- Barksız, A. 1957. İslam ve türk hukukunda orman mülkiyeti ve orman sahalarında mülkiyet esasları, Türk ormancılığı yüzüncü tedris yılına girerken. Orman ve Av Dergisi, özel sayı: 75-85.
- Başpınar, V. 1999. Orman sınırının dışına çıkarılan yerlerin hukuki durumu. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 48 (1): 187-212.
- Batmaz, E. Ş. vd. 1999. Osmanlı Ormancılığı ile İlgili Belgeler –I. Çevre ve Orman Bakanlığı Yayını, 241 sayfa, Ankara.
- Çağlar, Y. 2004. ‘2/B’ olgusunun tarihsel ve nesnel boyutları. Orman Kadastro Ve 2/B Sorunu Sempozyumu Bildiriler Kitabı.
- Çepel, N. 1995. Orman ekolojisi. 4. Baskı, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, 536 sayfa, İstanbul.
- ÇŞİDB, 2022. 2022 yılı Milli Emlak Genel Müdürlüğü Faaliyet Raporu, <https://webdosya.csb.gov.tr/db/milliemlak/icerikler/12.04.2022-faal-yet-raporu-web-tesl-m-ed-len-20220412124708.pdf> Erişim Tarihi:20.02.2023.

- ÇŞİDB, 2023. Milli Emlak Genel Müdürlüğü Faaliyet Raporları,
<https://milli.emlak.csb.gov.tr/faaliyet-raporlari-i-93111> Erimiş Tarihi:08.09.2023
- Daşdemir, İ. 2016. Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Nobel Akademik Yayıncılık ve Danışmanlık Tic. Ltd. şti., 210.
- Eraslan, İ. 1983. Orman nedir ?. <http://www.ogemvak.org.tr> (Erişim Tarihi: 10 Kasım 2009).
- Erdönmez, C. 2013. 2/B alanlarının satışının türkiye ulusal ormancılık programı açısından irdelenmesi. Kastamonu Üniversitesi Orman Fakóltesi Dergisi, 13: 307-324.
- Genç, M. 2004. Silvikölürün temel esasları. Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakóltesi Yayını, 341 sayfa, Isparta.
- Gençay, G. 2012. Orman kadastrasının güncel sorunları üzerinde hukuksal incelemeler. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi, 323 sayfa, İstanbul.
- Geray, U., şafak, İ., Yılmaz, E., Kiracıoğlu, Ö., Başar, H., 2007. İzmir ilinde orman kaynaklarına ilişkin işlev önceliklerinin belirlenmesi. Ege Ormancılık Araştırma Müdürlüğü, 46-35:137.
- Güneş, Y., 2009. Orman Kadastrasında Vasıf ve Mülkiyet Tayini ve Uygulamadan Kaynaklanan Hatalar, II. Ormancılıkta Sosyo Ekonomik Sorunlar Kongresi, Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi, 249-262.
- İnal, S. 1967. Türkiye’de ormanların tahdit ve kadastrosu problemi. Orman Genel Müdürlüğü Yayınları, 104 sayfa, İstanbul.
- İnal, S. 1971. Türkiye’de Anayasa. Ormancılık İlişkileri İstanbul Üniversitesi Ormancılık Fakóltesi Dergisi, 171: 176.
- Kalıpsız, A. 1998. Orman hasılat bilgisi ön bilgiler - ormanda üretim süreci - üretim etkenleri - meşcere kuruluşu ve gelişimi - üretimin tahmini üretimi arttırma olanakları - üretim araştırmaları. 3. Baskı, İstanbul Üniversitesi Basım Evi ve Film Merkezi, 349 sayfa, İstanbul.
- Kayacık, H., Aytuğ, B. 1979. Orman ağaçlarının hayatı iç ve dış yapıları. İstanbul Üniversitesi Orman Fakóltesi Yayını Roto Baskı, İstanbul.
- Kertil, F. 2014. Büyük Selçuklu döneminden Osmanlı yönetimine kadar Amasya tarihi. Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 82 sayfa, Samsun.

- Köprülü, B. 1948. Türk Hukukunda orman mülkiyeti. H.F.M., Cilt XIV, Sayı 3-4.
- Kutluk, H. 1948. Türkiye ormancılığı ile ilgili tarihi vesikalar 893 – 1339 (1487 – 1923). Cilt I. Osmanbey Matbaası, 685 sayfa, İstanbul.
- Kuzucular, K. 1994. Amasya kentinin fiziksel yapısının tarihsel gelişimi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- Kuzucular, K. 1996. Amasya Kenti'nin 16-19. Yüzyıllar Arasındaki Fiziksel Yapısının Osmanlı Arşiv Belgelerine Göre Arşivlenmesi, İstanbul.
- Mermer, S. 1991. Orman kadastrosu. Lisans Bitirme Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi, 3-8, 15-23 sayfa, İstanbul.
- Mestav, M. 2001. Açıklamalı-İçtihatlı Orman Kanunu ve İlgili Mevzuat. Yayın Matbaacılık, 975 975664-0-4.
- Okyay, İ. 1988. Orman kadastrasının gelişimi. Türkiye'de Orman İşletmeciliğinin Gelişimi Sempozyumu, Orman Mühendisleri Odası, 56-70 sayfa, Ankara.
- OGM, 2021. Orman Genel Müdürlüğü 2021 Yılı Performans Programı, <https://www.ogm.gov.tr/tr/e-kutuphane-sitesi/PerformansProgrami/OGM%202021%20YILI%20PERFORMANS%20POGRAMI.pdf> Erişim Tarihi: 15/02/2023.
- OGM, 2022. Türkiye Orman Varlığı, <https://www.ogm.gov.tr/tr/ormanlarimiz/Turkiye-Orman-Varligi> Erişim tarihi:21.02.2023
- OGM, 2023. Orman Genel Müdürlüğü 2021 Yılı Performans Programı, <https://www.ogm.gov.tr/tr/e-kutuphane-sitesi/PerformansProgrami/OGM%202023%20YILI%20PERFORMANS%20POGRAMI.pdf> Erişim Tarihi:15/02/2023
- Orhunbilge A.N. 2000. örnekleme yöntemleri ve hipotez testleri (gözden geçirilmiş ve genişletilmiş ikinci baskı). Avcıol Basım ve Yayın, 420 sayfa, İstanbul.
- Özdamar, K. 2002. Paket programlarla istatistiksel veri analizi-1. Kaan Kitabevi, 681 sayfa, Eskişehir.
- Özdönmez, M. 1965. Türkiye' de orman suçları neveleri, sebepleri, önlenmesi çareleri üzerinde araştırmalar. 1. Baskı, Orman Genel Müdürlüğü Yayınları, Düzerkonca Matbaası, İstanbul.

- Pak, M., Berber, H. 2011. Orman kaynaklarının işlevlerine ilişkin toplumsal bilinç düzeyinin incelenmesi: Eskişehir ili örneği. Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 12 (2): 161-171.
- Saatçioğlu, F. 1976. Silvikültürün biyolojik esasları ve prensipleri (Silvikültür I). İstanbul Üniversitesi, Orman Fakültesi Yayınları, 2187:222.
- Susoy, Ş. 2008. Milli mücadele yıllarında Amasya. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, 200 sayfa, İstanbul.
- Şafak, İ., Gül, A.U. 2012. Orman mühendislerinin orman işlevlerine ve ormancılık faaliyetlerine verdikleri önem düzeylerinin değerlendirilmesi. Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 13: 123-133.
- Şahin, H. 2015. Kadastronun güncellenmesi, yenilenmesi ve 22/a uygulamaları, uygulamalardaki sorunlar ve çözüm önerileri. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, Teftiş Kurulu Başkanlığı Müfettiş Yardımcılığı Yetiştirme Programı Araştırma Çalışması, 110 Sayfa, Ankara.
- Şan, Z. 2015. Orman ve 2/B kadastro, ülkemizin kadastro durumu ve çok amaçlı kadastro, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü (Teftiş Kurulu Başkanlığı), 109 sayfa, Ankara.
- Şen, G., Toksoy, D. 2006. Türkiye’de nüfus orman ilişkisi. Ormancılıkta Sosyo-Ekonomik Sorunlar Kongresi Bildiriler Kitabı, 108-117, Ilgaz-Çankırı.
- Şimşek, O. 2008. Bütün yönleriyle 2/B orman vasfını yitirmiş arazilerin değerlendirilmesi. 1. Baskı, Ares Kitap, 327 sayfa, İstanbul.
- TEMA, 2009. 5831 Sayılı kanun sonrası ormanlarımız ve 2/b sorununda gelinen nokta.
- TOD, 2022. Türkiye’de ormansızlaşma ve orman bozulması. Türkiye Ormancılar Derneği Yayını, 200 sayfa, Ankara.
- Torun, S. 2013. 2/B Yasası beklentileri karşıladı mı?. Denetim Dergisi 12: 80-83.
- Toygar, S. 1957. Köylülerimizin ormanlardan yaptıkları dünkü ve bugünkü faydalanma esasları. Türk Ormancılığı Yüzüncü Tedris Yılına Girerken, Dergi, 52-61.
- Toygar, S. 1964. Eski ve yeni hükümlere göre orman anlamı ve ormanların mülkiyet bakımından bölünüşü. Güven Basımevi, 101 sayfa, İstanbul.
- Tunay, M. 1994. Arazi bilgi sistemi oluşumunun orman alanlarının korunması açısından önemi. I. Ulusal Coğrafi Bilgi Sistemleri Sempozyumu Bildiriler Kitabı, 196-201, Trabzon.

- Turan, R. 1988. orman köy ilişkilerinin düzenlenmesi faaliyet alanındaki gelişim. Türkiye’de Orman İşletmeciliğinin Gelişimi Sempozyumu Bildiriler Kitabı, TMMOB Orman Mühendisleri Odası Yayını, 175-187, Ankara.
- Türker, M.F., C, Yılmaz. 2010. Doğu Karadeniz, Türkiye ve dünya ormancılığının sorunları ve bu sorunları doğuran köksorunların irdelenmesi. I. Cilt, III. Ulusal Karadeniz Ormancılık Kongresi Bildiriler Kitabı, 80-92, Artvin.
- Ural, A., Kılıç, İ. 2006. Bilimsel araştırma süreci ve spss ile veri analizi. Genişletilmiş 2. Baskı, Detay Yayıncılık, 302 sayfa, Ankara.
- Url-1. https://search/?q=amasya+ili+g%C3%B6rsel&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwjx6_apz6niAhXzxcQBHQGrD08Q_AUIDigB&biw=1707&bih=813&dpr=1.13#imgrc=1j8JPtJFOtF2lM Erişim Tarihi:19.05.2022.
- Url-2. <https://www.cografya.gen.tr/tr/amasya/> Erişim Tarihi:12.04.2022.
- Url-3. <https://www.nufusu.com/il/amasya-nufusu> Erişim Tarihi:22.05.2023.
- Url-4. https://webdosya.csb.gov.tr/db/ced/icerikler/amasya_-cdr2021-20230116155310.pdf Erişim Tarihi:17.12.2022
- Url-5. <https://www.sohbetchen.net/amasya-ili.html> Erişim Tarihi:12.04.2022.
- Url-6. <https://www.goller.gen.tr/borabay-golu.html> Erişim Tarihi:22.05.2022.
- Url-7. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.3.6831.pdf> Erişim Tarihi:20.08.2022.
- Url-8. <https://www.anayasa.gov.tr/tr/mevzuat/oncelki-anayasalar/1924-anayasasi/#:~:text=Madde%201.%2D%20T%C3%BCrkiye%20Devleti%20bir,dili%20T%C3%BCrk%C3%A7edir%3B%20makarr%C4%B1%20Ankara%20%C5%9Fehridir.&text=T%C3%BCrkiye%20Devletinin%20resm%C3%AE%20dili%20T%C3%BCrk%C3%A7edir%3B%20makarr%C4%B1%20Ankara%20%C5%9Fehridir.&text=T%C3%BCrkiye%20Devleti%2C%20C%C3%BCmhuriyet%C3%A7i%2C%20milliyet%C3%A7i%2C,%2C%20devlet%C3%A7i%2C%20l%C3%A2ik%20ve%20ink%C4%B1l%C3%A2p%C3%A7%C4%B1d%C4%B1r.> Erişim Tarihi:10.10.2022.
- Url-9. <https://www.anayasa.gov.tr/tr/mevzuat/oncelki-anayasalar/1961-anayasasi/Maddeler%2020%C3%A720> Erişim Tarihi:11.10.2022.
- Url-10. https://obs.hkmo.org.tr/show-media/resimler/ekler/b7da66eb5bb0e80_ek.pdf Erişim Tarihi:19.10.2022.

- Url-11. <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/3537.pdf> Erişim Tarihi:25.10.2022.
- Url-12. <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/6056.pdf> Erişim Tarihi:27.10.2022.
- Url-13. <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/7473.pdf> Erişim Tarihi:07.11.2022.
- Url-14. <https://www.ogm.gov.tr/tr/e-kutuphane-sitesi/mevzuat-sitesi/Kanunlar/6831%20Say%C4%B1%C4%B1%20Orman%20Kanunun%20Baz%C4%B1%20maddelerinin%20De%C4%9Fi%C5%9Ftirilmesi%20Dair%20Kanun.pdf>
Erişim Tarihi: 27.10.2022.
- Url-15. <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/18174.pdf> Erişim Tarihi:10.11.2022.
- Url-16. <https://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/19139.pdf> Erişim Tarihi:10.11.2022.
- Url-17. <https://web.ogm.gov.tr/ekutuphane/Kanunlar/6831%20Say%C4%B1%C4%B1%20Orman%20Kanunun%20Baz%C4%B1%20maddelerinin%20De%C4%9Fi%C5%9Ftirilmesi%20ve%20Baz%C4%B1%20Maddeler%20Eklenmesi%20Hakk%C4%B1nda%20Kanun.pdf> Erişim Tarihi:17.11.2022.
- Url-18. <https://www.memurlar.net/haber/225095/2b-kanunu-resmi-gazetede.html> Erişim Tarihi:15.03.2022.
- Url-19. <https://www.lexpera.com.tr/literatur/kitaplar/KI801Y2012N9786055263379>
Erişim Tarihi:20.02.2023
- Url-20. https://www.researchgate.net/publication/312172712_Bartın'da_6292_Sayılı_Kanun_Uygulamaları_ve_2B_Arazilerinin_Satisından_Elde_Edilen_Gelirler
Erişim Tarihi:20.02.2023
- Url-21. <https://amasya.ktb.gov.tr/TR-59461/bitki-ortusu.html> Erişim Tarihi:05.01.2022.
- Url-22. <https://www.nufusune.com/merkez-ilce-nufusu-amasya#:~:text=AMASYA%20il%20MERKEZ%20il%C3%A7esinin%20il%C3%A7e,K%C3%B6y%20Toplam%20n%C3%BCfusu%2031789't%C3%BCr.>
Erişim Tarihi:18.05.2023.
- Usluoğlu, H.A. 1978. Orman Bakanlığının kuruluş ve yapısı. Orman ve Av Dergisi Temmuz.
- Uygur Ayva, Y. B. 2011. Orman sınırları sınırları dışına çıkartılması tartışılan alanlar ve yasal sürecin irdelenmesi ve istanbul örneği. Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, 124 sayfa, İstanbul.

- Uzgören, N. 2012. Bilimsel araştırmalarda kullanılan temel istatistiksel yöntemler ve spss uygulamaları. Genişletilmiş 2. Baskı, Ekin Basım Yayın Dağıtım, 415 sayfa, Bursa.
- Velioğlu, N. 2004, Orman sınırları dışına çıkarılan arazilerin değerlendirilmesi konusunda karşılaşılan hukuksal sorunlar. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, 128 sayfa, İstanbul.
- Velioğlu, N. 2008, Orman sınırları dışına çıkarma işlemini tanımı ve tarihsel gelişimi. İstanbul Üniversitesi Orman Fakóltesi Dergisi, 58: 53-79.
- Velioğlu, N. 2010, Ormanlarda bina ve tesis yapımında sorunlar ve çözüm yolları. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi. 406 sayfa, İstanbul.
- Yavuz, H. 2000. Parametrik olmayan istatistiksel yöntemler. 464 sayfa, Trabzon.
- Yegöl, S. 2006. Ormanlarla ilgili tanımlamalar-2. <http://www.foresteconomics.org> (ErişimTarihi: 11 Kasım 2009).
- Yegöl, S.2007. Ormanlarla ilgili uluslar arası tanımlamalar-2. Orman Mühendisliği Dergisi, 1-2-3:34-35.
- Yılmaz, T. 1992. 6831 Sayılı Orman Kanunu 2. Madde uygulamasının orman kadaastro çalışmalarına etkileri. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Yılmaz, Z. 2004. Yeni Türk Ceza Kanunu, gerekçe ve tutanaklarla. Seçkin Yayıncılık, 975-347-868-2, Ankara.
- Yıldırım, H. D., Ayanoğlu, S. 2014. Su kanunu tasarısının hukuksaldeğerlendirilmesi. Journal of the Faculty of Forestry Istanbul University, 64(1):29-37.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı : Betül UYSAL

Eğitim

Yüksek Lisans	Çankırı Karatekin Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Orman Mühendisliği Anabilim Dalı	2020-2023
Lisans	Çankırı Karatekin Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği	2016-2019

İş Deneyimi

Yıl	Kurum	Görev
2005-2020	Amasya Tapu Müdürlüğü	Harita Teknikeri
2020-Halen	Amasya Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü	Orman Mühendisi